II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

AFGØRELSER

KOMMISSIONENS AFGØRELSE (EU) 2020/348

af 24. oktober 2019

om statsstøtte SA.35980 — 2019/C — Det Forenede Kongerige — Reform af elmarkedet: kapacitetsmekanismer

(meddelt under nummer C(2019) 7610)

(Kun den engelske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 108, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i henhold til ovenstående bestemmelser ([1]) og under hensyntagen til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

(1) Efter kontakterne forud for anmeldelsen anmeldte Det Forenede Kongeriges myndigheder den 23. juni 2014 i overensstemmelse med traktatens artikel 108, stk. 3, en foreslået foranstaltning til støtte for kapacitetsleverandører på elmarkedet i Storbritannien ([2]). Denne foranstaltning benævnes i denne afgørelse »foranstaltningen«.

(2) Den 23. juli 2014 besluttede Kommissionen ikke at gøre indsigelse mod den støtteordning, hvorved foranstaltningen blev indført, med den begrundelse, at ordningen var forenelig med traktatens artikel 107, stk. 3, litra c), og dermed var forenelig med det indre marked ([3]) (»afgørelsen fra 2014«).

(3) Den første auktion på det kapacitetsmarked, som foranstaltningen vedrører, (»kapacitetsmarkedet«) blev afholdt den 16.-18. december 2014. Auktionen omhandlede levering af kapacitet fire år senere, nemlig i 2018.

(4) Den 15. november 2018 annullerede Den Europæiske Unions Ret i sag T-793/14 — Tempus Energy og Tempus Energy Technology mod Kommissionen — afgørelsen fra 2014 (»Rettens dom«). Sammenfattende fandt Retten, at Kommissionen burde have næret tvivl om, hvorvidt foranstaltningen var forenelig med det indre marked, på grundlag af varigheden af og omstændighederne under kontakterne forud for anmeldelsen og Kommissionens manglende passende sagsoplysning under den foreløbige undersøgelse af visse aspekter ved kapacitetsmarkedet, herunder mere specifikt efterspørgselsstyringens rolle og behandlingen deraf i den anmeldte kapacitetsmekanisme. Denne tvivl burde have fået Kommissionen til at indlede den formelle undersøgelsesprocedure fastsat i traktatens artikel 108, stk. 2, og dermed give interesserede parter mulighed for at fremsætte deres bemærkninger og fremsende relevante oplysninger til Kommissionen, således at den bedre kunne vurdere kapacitetsmarkedets forenelighed med det indre marked.

([1]) EUT C 109 af 22.3.2019, s. 3.
([2]) Nordirland er ikke omfattet af den foreslåede foranstaltning, da den har separate elmarkedsordninger.
([3]) Kommissionens afgørelse af 23. juli 2014 om ikke at gøre indsigelser mod støtteordningen vedrørende kapacitetsmarkedet i Det Forenede Kongerige (statsstøtte SA.35980 (2014/N-2) (EUT C 348 af 3.10.2014, s. 5).

(5) Det Forenede Kongerige indsendte supplerende oplysninger den 20. december 2018.

(6) Kommissionen appellerede Rettens dom den 25. januar 2019 (sag C-57/19). Eftersom appellen ikke har opsættende virkning, tog Kommissionen kapacitetsmarkedet op til fornyet vurdering for at efterkomme Rettens dom.

(7) Efter denne fornyede vurdering underrettede Kommissionen ved brev af 21. februar 2019 Det Forenede Kongerige om sin beslutning om at indlede proceduren efter traktatens artikel 108, stk. 2, med hensyn til foranstaltningen.

(8) Kommissionens afgørelse om at indlede proceduren (»åbningsafgørelsen«) blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ([4]). Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger.

(9) Ved brev af 12. april 2019 fremsendte Det Forenede Kongerige sine bemærkninger til åbningsafgørelsen til Kommissionen. Kommissionen modtog bemærkninger fra 35 interesserede parter. Den fremsendte disse bemærkninger til Det Forenede Kongerige med anmodning om bemærkninger. Kommissionen modtog Det Forenede Kongeriges bemærkninger ved brev af 7. juni 2019, 19. juli 2019 og 12. september 2019.

(10) Den 29. marts 2017 indgav Det Forenede Kongerige meddelelsen om, at landet agter at udtræde af Unionen i henhold til artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I henhold til artikel 50, stk. 3, i TEU ophører traktaterne med at finde anvendelse på den udtrædende stat på datoen for udtrædelsesaftalens ikrafttræden eller, hvis en sådan aftale ikke foreligger, to år efter meddelelsen, medmindre Det Europæiske Råd efter aftale med den pågældende medlemsstat med enstemmighed beslutter at forlænge denne frist. Fristen er blevet forlænget to gange, senest ved Det Europæiske Råds afgørelse (EU) 2019/584 ([5]), hvorved fristen blev forlænget til den 31. oktober 2019.

(11) Den 11. januar 2019 gav Rådet ved afgørelse (EU) 2019/274 ([6]) bemyndigelse til undertegnelse af den udtrædelsesaftale, der blev opnået enighed om på forhandlerniveau den 14. november 2018. Den 17. oktober 2019 godkendte Det Europæiske Råd den reviderede udtrædelsesaftale, der blev opnået enighed om på forhandlerniveau. Den 21. oktober ændrede Rådet efter forslag fra Kommissionen ([7]) afgørelse (EU) 2019/274 med henblik på at bemyndige undertegnelsen af den reviderede aftale. Unionen bekræftede på ny, at den er rede til hurtigt at undertegne og indgå udtrædelsesaftalen, hvis Det Forenede Kongeriges parlament godkender denne. I udtrædelsesaftalens fjerde del er der fastsat en overgangsperiode, der begynder på datoen for aftalens ikrafttræden, og i hvilken EU-retten fortsat finder anvendelse på og i Det Forenede Kongerige som fastsat heri.

(12) Under alle omstændigheder finder denne afgørelse kun anvendelse, så længe EU-retten finder anvendelse på og i Det Forenede Kongerige.

2. **DETALJERET BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGEN**

2.1. **Resumé af foranstaltningen**

(13) I 2014 vurderede Det Forenede Kongerige, at elmarkedet i Storbritannien ville nå kritiske niveauer for tilstrækkelig produktion omkring 2017/18. Det Forenede Kongerige udformede derfor foranstaltningen som et kapacitetsmarked, hvor systemoperatøren organiserer centraliserede auktioner for levering af den kapacitet, der kræves for at sikre tilstrækkelig produktion.

(14) De auktioner, der blev organiseret under foranstaltningen, var i første omgang åbne for eksisterende og nye elproducenter samt efterspørgselsstyringsoperatører og lagringsoperatører. De var åbne for sammenkøringer fra og med den anden auktion i 2015.

([4]) Jf. fodnote 1.

([5]) Det Europæiske Råds afgørelse (EU) 2019/584 truffet efter aftale med Det Forenede Kongerige af 11. april 2019 om forlængelse af fristen i henhold til artikel 50, stk. 3, i TEU (EUT L 101 af 11.4.2019, s. 1).

([6]) Rådets afgørelse (EU) 2019/274 af 11. januar 2019 om undertegnelse på Den Europæiske Unions og Det Europæiske Atomenergifællesskabs vegne af aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab (EUT L 47 I af 19.2.2019, s. 1).

([7]) Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om ændring af afgørelse (EU) 2019/274 om undertegnelse på Den Europæiske Unions og Det Europæiske Atomenergifællesskabs vegne af aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab, COM(2019) 880 final af 18.10.2019.

(15) De valgte tilbudsgivere i auktionerne får tildelt kapacitetsaftaler, i henhold til hvilke de vil modtage et fast vederlag i kapacitetsaftalens løbetid til gengæld for en forpligtelse til at levere elektricitet i spidslastperioder, hvis systemoperatøren anmoder herom. Kapacitetsleverandøren pålægges økonomiske sanktioner, såfremt denne ikke leverer den mængde energi, der kræves i henhold til kapacitetsaftalen. Foranstaltningen finansieres via en afgift på elleverandørerne.

(16) Den første auktion blev afholdt i 2014 med henblik på levering af kapacitet i 2018. Den blev efterfulgt af tre yderligere auktioner med henblik på levering fire år senere (»T-4«) (i 2015, 2016 og 2017), én med henblik på levering et år senere (»T-1«) (i 2017) og to overgangsauktioner (»OA«) (i 2016 og 2017).

(17) Det Forenede Kongerige suspenderede foranstaltningen den 15. november 2018 efter Rettens dom, som omhandlet i betragtning 4, der nu er appelleret. Det Forenede Kongerige bekræftede, at der ikke ville blive ydet yderligere støtte via auktioner på kapacitetsmarkedet, og at betalingerne for den støtte, der blev ydet via de auktioner, der allerede havde fundet sted, var blevet standset, indtil Kommissionen havde truffet afgørelse om godkendelse af foranstaltningen.

(18) Efter Rettens dom har Det Forenede Kongerige dog truffet følgende foranstaltninger:

a) I juni 2019 blev der afholdt en supplerende T-1-auktion med henblik på levering af kapacitet i leveringsåret 2019/20, som medførte, at der blev tildelt betingede kapacitetsaftaler, der var betinget af, at der blev opnået godkendelse af statsstøtte, og at de nødvendige proceduremæssige foranstaltninger blev truffet i henhold til lovgivningen om oprettelse af kapacitetsmarkedet.

b) Overholdelsen af de kapacitetsaftaler, der var tildelt ved tidligere auktioner, blev stadig håndhævet, således at der med forbehold af en positiv afgørelse om statsstøtte kunne foretages udskudte kapacitetsbetalinger til kapacitetsleverandører, som havde opfyldt deres forpligtelser i standstillperioden.

c) Elleverandørerne skulle fortsat vælte afgiften over på forbrugerne i standstillperioden for at sikre, at de ville være i stand til fuldt ud og med det samme at betale udestående leverandørafgifter for standstillperioden, hvis der blev givet godkendelse til statsstøtte.

d) Der blev den 22. juli 2019 iværksat en udvælgelsesprocedure med henblik på en T-1-auktion (leveringsåret 2020/21), en T-3-auktion (leveringsåret 2022/23) og en T-4-auktion (leveringsåret 2023/24), der hver især skulle afholdes i første kvartal af 2020.

2.2. **Retsgrundlag og offentlige ordninger**

(19) Foranstaltningens retsgrundlag er UK Energy Act 2013 (Det Forenede Kongeriges energilov af 2013). Den afledte ret i form af Electricity Capacity Regulations 2014 (bekendtgørelse af 2014 om elkapacitet), Electricity Capacity (Supplier Payments etc.) Regulations 2014 (bekendtgørelse af 2014 om elkapacitet (leverandørbetalinger mv.)) og Capacity Market Rules 2014 (regler af 2014 om kapacitetsmarkedet) regulerer gennemførelsen af foranstaltningen.

(20) Det Forenede Kongerige gennemgår regelmæssigt kapacitetsmarkedsmekanismen i lyset af den feedback, der modtages fra de enkelte auktionsprocesser. Man har også gennemført en række offentlige høringer for at foretage gradvise forbedringer af de nærmere reguleringsmæssige detaljer vedrørende visse af ordningens særlige aspekter. Energitilsynsmyndigheden (Ofgem) indsamler også årligt synspunkter fra interessenter om potentielle ændringer af ordningens operationelle og administrative funktioner og vedtager ændringer af reglerne. Desuden er det planlagt, at der skal foretages en mere formel og omfattende revision hvert femte år med deltagelse af både regeringen og Ofgem for at vurdere, i hvilket omfang kapacitetsmarkedet opfylder sine mål, og hvorvidt det stadig er det mest effektive middel til at nå disse mål. Målene omfatter en vurdering af de underliggende markedssvigt. Revisionen består i det væsentlige af følgende to faser:

a) Ofgem foretager hvert femte år en revision af de områder af kapacitetsmarkedets udformning, der er omfattet af kapacitetsmarkedsreglerne, og ser på ordningens effektivitet, og hvorvidt de eksisterende ordninger er egnede til formålet.

b) Regeringen vurderer kapacitetsmarkedet og dets mål ud fra et mere overordnet perspektiv og tager stilling til spørgsmålet om, hvorvidt der stadig er behov for kapacitetsmarkedet i fremtiden, eller om det bør udfases, og i hvilket omfang målene for kapacitetsmarkedet kan nås på en sådan måde, at der reguleres mindre. Denne vurdering sker på grundlag af regeringens årlige interne overvejelser om, hvorvidt der skal gennemføres en kapacitetsmarkedsauktion, og af resultaterne af Ofgems første revision. Regeringen gennemfører offentlige høringer som led i denne revisionsproces.

(21) Det Forenede Kongeriges regering indledte den første femårige revisionsproces ved at offentliggøre en opfordring til indsendelse af dokumentation i august 2018 og anmodede dermed om synspunkter og dokumentation på højt plan i forbindelse med spørgsmål som f.eks., hvorvidt der fortsat er behov for kapacitetsmarkedet, og afdækning af eventuelle prioriterede områder, hvor der bør foretages ændringer. I september 2018 offentliggjorde Ofgem et åbent brev med anmodning om synspunkter og dokumentation for, at reglerne fortsat opfylder deres mål. Den endelige rapport om Det Forenede Kongeriges regerings femårige revision blev offentliggjort den 22. juli 2019 ([8]), mens Ofgems endelige rapport blev offentliggjort den 31. juli 2019 ([9]). Desuden offentliggjorde Det Forenede Kongeriges House of Commons' videnskabs- og teknologiudvalg (»Science and Technology Committee«) den 22. august 2019 en rapport, hvor et af emnerne var det britiske kapacitetsmarked ([10]).

(22) Foranstaltningen gennemføres af den britiske regering, Ofgem, gennemførelsesorganet (National Grid (»NG«)), afregningsorganet (en ny institution, der blev oprettet i henhold til energiloven af 2013, og som er underlagt regeringens ledelse og tilsyn) samt leverandøren af afregningsydelser (Elexon). Nedenfor gives en kort, overordnet beskrivelse af deres roller og ansvarsområder.

(23) Det Forenede Kongeriges regering er ansvarlig for det strategiske tilsyn med kapacitetsmarkedet, for ændringer af bekendtgørelserne om ordningen og for at sikre fortsat ansvarlighed for de centrale aspekter af udformningen af kapacitetsmarkedet. Bekendtgørelserne omfatter f.eks. generelle kriterier for adgang til kapacitetsmarkedsauktioner, systemoperatørens funktioner i forbindelse med levering af kapacitetsmarkedet og afregning af betalinger.

(24) Det Forenede Kongeriges regering har udarbejdet kapacitetsmarkedsreglerne, men Ofgem har ansvaret for at gennemføre dem (både den britiske regering og Ofgem kan ændre reglerne). Kapacitetsmarkedsreglerne omfatter tekniske regler og procedurer for udvælgelse og kapacitetsauktioner, indholdet af kapacitetsaftalerne og kapacitetsaftaleparternes forpligtelser. Når Ofgem behandler regelændringer er den bundet af en række mål, der er fastsat i bekendtgørelserne og reglerne, og som sikrer gennemsigtighed og tillid til forvaltningen af kapacitetsmarkedet. Ofgem har også ansvaret for at løse tvister, der rejses af ansøgerne vedrørende resultatet af udvælgelsen.

(25) Systemoperatøren er National Grid. Den varetager levering på kapacitetsmarkedet, herunder: at rådgive ministrene om udsigterne for forsyningssikkerheden og anbefale den kapacitetsmængde, der skal indgå i auktionen for at opfylde pålidelighedsstandarden, at udvælge auktionsdeltagere, administrere kapacitetsauktioner og udstede kontrakter (de såkaldte kapacitetsaftaler) med de udvalgte tilbudsgivere, at udvikle og forvalte nye understøttende procedurer, såsom kapacitetsmarkedsadvarsler.

(26) Det Forenede Kongeriges regering fastlægger systemoperatørens leveringsfunktion i den afledte lovgivning, som er »relevante krav«, der kan håndhæves af Ofgem. Dette giver regeringen sikkerhed med hensyn til, hvad der vil blive leveret, og et klart grundlag for Ofgems forvaltning af National Grids varetagelse af sin leveringsfunktion. Et panel af tekniske eksperter foretager uafhængige undersøgelser af National Grids rådgivning om den anbefalede kapacitet, der skal indgå i auktionen.

(27) Det Forenede Kongeriges regering har oprettet ([11]) et kapacitetsmarkedsafregningsorgan (»Electricity Settlement Company«) for at sikre fuldstændig ansvarlighed, styring og kontrol af afregningsprocessen og udbetalinger i

([8]) https://www.gov.uk/government/publications/capacity-market-5-year-review-2014-to-2019.
([9]) https://www.ofgem.gov.uk/publications-and-updates/report-our-five-year-review-capacity-market-rules-and-forward-work-plan.
([10]) https://publications.parliament.uk/pa/cm201719/cmselect/cmsctech/1454/145402.htm.
([11]) Energiloven af 2013 giver ministeren beføjelse til at udstede bekendtgørelser og regler om oprettelse af kapacitetsmarkedet. I medfør af § 28, stk. 4, litra g), i energiloven af 2013 gives ministeren beføjelse til at udstede bekendtgørelser om et afregningsorgan, der skal administrere afregningen af kapacitetsbetalinger eller kapacitetsincitamenter. Bekendtgørelserne om oprettelse af kapacitetsmarkedet pålægger ministeren en pligt til at udpege et afregningsorgan (regel 80 i bekendtgørelse om elkapacitet af 2014). Electricity Settlement Company (»ESC«) blev udpeget af ministeren i overensstemmelse med denne forpligtelse.

henhold til kapacitetsaftaler ([12]). Afregningsorganet er et privat selskab, hvis aktier ejes af staten som eneaktionær ([13]). Det har ansvaret for at fastlægge sin egen interne forvaltning, så det er i stand til at opfylde sine forpligtelser, men regeringen har bibeholdt den overordnede kontrol med det ([14]).

(28) Det Forenede Kongeriges regering meddelte i februar 2013 gennem *Den Europæiske Unions Tidende*, at den havde udliciteret funktioner til Elexon Ltd. Elexon fungerer som leverandør af afregningstjenester med ansvar for udførelse af beregninger og fastsættelse af kapacitetsbetalinger. Elexons rolle som leverandør af afregningstjenester er den samme, men mere begrænset end den nuværende rolle i henhold til lov om balancering og afregning (Balancing and Settlement Code). En kontrakt mellem afregningsorganet og Elexon indeholder nærmere oplysninger om den tjeneste, der skal leveres, omkostningerne ved denne tjeneste og ordningerne for overvågning af resultaterne.

2.3. **Støttemodtagere**

2.3.1. *Støtteberettigelse*

(29) Kapacitetsleverandører deltager i kapacitetsmarkedet på grundlag af »Capacity Market Units« (kapacitetsmarkedsenheder, herefter »CMU«). Udvælgelsesansøgninger indgives på CMU-niveau, og det er også her, at kapacitetsaftaler tildeles, de forpligtelser, der gælder i spidslastperioder, fastlægges, og sanktioner/betalinger for overforsyning beregnes. Producenter (både eksisterende og nye), samkøringslinjer samt lagringsoperatører og efterspørgselsstyringsoperatører kan deltage.

(30) Produktionsenheder (som er defineret ved, at de leverer elektricitet, kan foretage uafhængig kontrol, at nettoproduktionen måles med en måler, der registrerer elforbruget hver halve time, og at tilslutningskapaciteten er over 2 MW) kan hver især deltage som en enkelt CMU eller sammen med andre støtteberettigede produktionsenheder på følgende betingelser:

a) enhederne indgår i samme handelsenhed (dvs. kraftværk), eller

b) alle enhederne er tilsluttet systemet ved samme grænsepunkt, dvs. det samme anlæg, men begrebet »handelsenhed« finder ikke anvendelse, eller

c) alle enheders samlede kapacitet ligger mellem minimumstærsklen (2 MW) og 50 MW (integreret produktion spredt over flere anlæg).

(31) Efterspørgselsstyrings-CMU'er defineres ud fra en forpligtelse til at reducere efterspørgslen. En efterspørgselsstyringsoperatør defineres som i) en elkunde, ii) en enhed, der ejer elkunden, eller iii) en enhed, der i henhold til kontrakt har kontrol over elkunden med hensyn til efterspørgselsstyring. Forpligtelsen forudsætter, at elkunden påvirkes til at reducere importen af elektricitet (målt med en halvtimesmåler) og/eller eksportere den elektricitet, som vedkommende producerer gennem de produktionsenheder, som den pågældende har på sit anlæg. Efterspørgselsstyringsoperatørerne kan hver især være omfattet individuelt som CMU'er eller kollektivt tilføjet andre produktionsenheder. Hver del af en efterspørgselsstyrings-CMU skal tilsluttes en halvtimesmåler, og leverandørens samlede efterspørgselsstyringskapacitet skal være mellem 2 MW og 50 MW. Tabel 1 nedenfor viser, hvordan efterspørgselsstyringen klarede sig på de auktioner, der blev afholdt før juli 2019.

([12]) Jf. § 40, stk. 1, i bekendtgørelse om elkapacitet af 2014: »En kapacitetsleverandør (»C«) har ret til (…) at modtage en kapacitetsbetaling fra afregningsorganet, der fastsættes i overensstemmelse med denne bekendtgørelse, for hver måned i et leveringsår (»måned M«) for de udstedte CMU'er, for hvilke C var kapacitetsleverandør i løbet af måned M.«

([13]) Electricity Settlement Company (»ESC«) blev stiftet i marts 2014 som et aktieselskab, og det er 100 % ejet af ministeren i egenskab af eneaktionær. ESC's stiftelsesattest og stiftelsesdokumenter, herunder vedtægterne, er offentligt tilgængelige her: https://beta.companieshouse.gov.uk/company/08961281/filing-history?page=2.

([14]) Eftersom ministeren er eneaktionær i ESC har denne en vis overordnet kontrol gennem dispositioner, der kan træffes af selskabets aktionærer, f.eks. ved at vedtage særlige beslutninger. Endvidere kan ministeren, hvis det er nødvendigt, ændre den måde, hvorpå afregningsorganet udøver sine funktioner med hensyn til kapacitetsmarkedet, ved at anvende beføjelserne i energiloven af 2013 til at ændre de bekendtgørelser, som finder anvendelse på afregningsorganet. Anvendelsen af disse beføjelser er betinget af parlamentets godkendelse. I de mest alvorlige situationer kan ministeren ensidigt beslutte at afsætte formanden for EEC's bestyrelse, og i henhold til artikel 80 i bekendtgørelsen af 2014 om elkapacitet kan ministeren desuden ophæve afregningsorganet.

Tabel 1

Resultater for efterspørgselsstyringen i kapacitetsauktioner afholdt før juli 2019

	Udvalgt til auktion (MW)	Vundne aftaler (MW)
2014 T-4	603	174
2015 T-4	673	456
2016 T-4	1 798	1 411
2017 T-4	2 246	1 206
2018 T-4 ([1]) (susp.)	2 618	Ikke relevant
2017 T-1	1 283	443
2018 T-1 (susp.)	2 124	Ikke relevant
2019 T-1 (betinget)	1 333	203
2015 OA	619	475
2016 OA	373	312

([1]) T-1- og T-4-auktionen i 2018 blev suspenderet efter Rettens dom i sag T-793/14. Den kapacitet, der er registreret som »Udvalgt til auktion«, er den mængde kapacitet, der oprindeligt er udvalgt til disse fremtidige auktioner (nogle vil muligvis falde fra før auktionen), se henvisning til »susp.« i teksten.

(32) Kapacitetsmarkedet udelukker kapacitetsleverandører, der allerede modtager støtte fra andre foranstaltninger. Følgende leverandører er ikke berettigede til at deltage i kapacitetsmarkedet:

a) Anlæg til produktion med lav kulstofudledning, der modtager støtte gennem differencekontrakter (»Contracts for Differences«) eller ordningen for mindre anlæg med faste afregningstariffer (»small-scale feed-in tariff«).

b) Producenter af vedvarende energikilder, der modtager støtte gennem VE-forpligtelsen (VE), medmindre de fravælger at modtage VE-betalinger (de får lov til at deltage, når deres VE-kontrakter udløber).

c) Anlæg, der støttes under »Renewable Heat Incentive« (støtteordning for varme fra vedvarende energikilder (RHI)), hvilket skyldes, at RHI er blevet udformet med henblik på at supplere VE og differencekontrakten for vedvarende energi.

d) Anlæg, som modtager midler fra »UK Carbon Capture and Storage (CCS) Commercialisation Competition« (udbudsprocedure vedrørende kommercialisering af kulstofopsamling og -lagring), fordi differencekontrakten for CCS har til formål at give dem den ekstra støtte, de skal bruge for at være økonomisk levedygtige.

e) Teknologier, som modtager midler fra EU's reserve for nytilkomne 300, der har til formål at støtte nye kulstoffattige teknologier såsom CCS og tidevandsenergi, da de også er berettigede til at modtage støtte under differencekontrakten.

f) Anlæg, der blev tildelt 15-årige kontrakter af NG for at indgå i »Short-Term Operating Reserve« (kortsigtet driftsreserve, herefter »langsigtet STOR«) umiddelbart før de første politiske forslag til reform af elmarkedet i 2010, og som valgte at bevare dem.

(33) Virksomheder, der har deltaget i »Enterprise Investment Scheme« (virksomhedsinvesteringsordningen (EIS)) og »Venture Capital Trust« (venturekapitalfond (VCT)), er ikke udelukket fra at deltage i kapacitetsmarkedet, men skal gennemgå en test for at sikre, at de ikke modtager »dobbelt støtte« (for at undgå kumulering af statsstøtte).

(34) Selv om det ikke er tilladt for udenlandsk kapacitet at deltage direkte, har samkøringslinjer været berettiget til at deltage i kapacitetsmarkedet siden den anden auktion, der blev afholdt i 2015, som CMU'er på lige fod med britiske producenter og efterspørgselsstyringsoperatører, og på et reduceret grundlag for at afspejle deres bidrag til forsyningssikkerheden ([15]). Tabel 2 viser samkøringslinje-CMU'ers deltagelse i de auktioner, der er gennemført indtil videre.

Tabel 2

Samkøringslinje-CMU'ers deltagelse i kapacitetsmarkedsauktioner

Auktionstype	T-4				T-1	
Auktionsår	2015	2016	2017	2018 (susp.)	2018 (susp.)	2019 (betinget)
Leveringsår	2019/20	2020/21	2021/22	2022/23	2019/20	2019/20
Antal udvalgte samkøringslinje-CMU'er	3	5	6	8	3	3
Antal vindende samkøringslinje-CMU'er	2	4	6	Ikke relevant	Ikke relevant	3
Heraf nyskabt	0	0	3	Ikke relevant	Ikke relevant	1
Heraf eksisterende	2	4	3	Ikke relevant	Ikke relevant	2
Valgte samkørings-CMU'ers kapacitet (GW)	1,86	2,34	4,56	Ikke relevant	Ikke relevant	1,025

(35) I afgørelsen fra 2014 blev der givet tilladelse til ikke at lade samkørt kapacitet deltage i den første auktion (december 2014) på grund af følgende begrænsninger:

a) Krævet kapacitet: Der var behov for en ny metode til at reducere samkøringslinjens bidrag i auktionen. Der var behov for et tættere samarbejde med andre medlemsstater om vurdering af produktionens tilstrækkelighed for at forhindre muligheden for »snylteri«, hvor landene havde forskellige pålidelighedsstandarder.

b) Udvælgelse: På dette tidspunkt var det ikke muligt for gennemførelsesorganet uafhængigt at gennemføre udvælgelsesfasen for en udenlandsk kapacitetsleverandør. Der ville have været behov for samarbejde med udenlandske transmissionssystemoperatører om måling og verifikation, fordeling til test og datadelingsplatforme.

c) Auktion: Auktionen ville have været åben for køb og videresalg (»gaming«), hvis udenlandsk kapacitet havde fået tilladelse til at deltage. Der ville have været brug for en ny metode for at begrænse den udenlandske kapacitet op til samkøringslinjens reducerede kapacitet. Endvidere var det sandsynligt, at pristagertærsklen ville være anderledes på et andet marked, hvilket betyder, at den auktionslukkepris, der fastsættes i Det Forenede Kongerige, måske ikke ville have været passende for kapaciteten på et andet marked, og en zonebaseret auktion kunne have været nødvendig.

([15]) En reduktionsfaktor er en faktor, der anvendes på den kapacitet, en CMU har tilbudt i en kapacitetsauktion, for at udregne den reducerede kapacitet. Al kapacitet, som har afgivet bud på kapacitetsmarkedet, skal »reduceres« for at justere for risikoen for, at hele eller dele af den ikke vil være til rådighed i forbindelse med en spidslastsituation. For samkøringslinjer fastsætter ministeren også reduktionsfaktorer individuelt for hver samkøringslinje på grundlag af en vurdering af den tekniske pålidelighed og en analyse af de sandsynlige strømninger i spidslastperioder.

d) Levering: Forpligtelsen til at levere kræver, at producenterne kan producere, når der gives en kapacitetsmarkedsadvarsel på fire timer. På et andet marked kunne dette have resulteret i levering uden om omkostningsrækkefølgen, hvilket kunne føre til markedsforvridning ([16]). Dette ville ikke have medført en forbedret forsyningssikkerhed for Det Forenede Kongerige i en verden, hvor markedskobling er fuldt ud gennemført, og elektricitetsstrømmene allerede reagerer på priser, der fastsættes på grundlag af knaphed.

(36) For 2014 alene var det forventede bidrag fra samkøringslinjerne i perioder med spidslast på det britiske net, hvis der ikke var direkte deltagelse af samkørt kapacitet, afspejlet i den mængde kapacitet, der blev udbudt på auktion. Hvis f.eks. 1 GW import forventes at være tilgængelig i perioder med spidslast på det britiske net, vil den mængde kapacitet, der udbydes på auktion i kapacitetsmarkedet, blive reduceret med 1 GW. Bidraget fra samkøringslinjer uden for kapacitetsmarkedet blev oprindeligt vurderet af NG til at være nul (»float«), da man anbefalede T-4-målet for leveringsåret 2018/19, men dette blev efterfølgende revideret til et nettobidrag på 2,1 GW for T-1-auktionen.

2.3.2. *Udvælgelsesproces*

(37) Det er ikke obligatorisk at deltage i kapacitetsmarkedet. Det er imidlertid obligatorisk for alle godkendte berettigede kapacitetsleverandører at deltage i udvælgelsesproceduren, selv om de ikke har til hensigt at byde. Formålet med udvælgelsesproceduren er at sikre, at deltagerne i auktionen kan levere den kapacitet, de udbyder, og at systemoperatøren er i stand til at tilpasse kapacitetsmængden i auktionen baseret på den mængde kapacitet, som ikke deltager i auktionen.

(38) Enhver berettiget kapacitetsleverandør, der ikke deltager i kapacitetsauktionen, bliver ikke pålagt kapacitetsmarkedssanktioner for manglende levering, ligesom de ikke er berettiget til betaling for overforsyning. En sådan kapacitet kan vælge igen at deltage i efterfølgende auktioner og kan deltage i det sekundære marked. Ligesom for ikkeberettigede anlæg reduceres den mængde, der udbydes, for at tage højde for kapacitetsmængden hos de anlæg, der vælger ikke at deltage.

(39) For at sikre at pålidelig kapacitet er klar til leveringsåret, gennemfører systemoperatøren udvælgelsen før auktionen for at bekræfte berettigelse og budstatus for al potentiel kapacitet. Udvælgelseskravene varierer for forskellige typer kapacitet (f.eks. for produktion og efterspørgselsstyring).

(40) Som led i deres ansøgning til udvælgelsesproceduren skal ansøgere opfylde både generelle og specifikke udvælgelseskrav, som varierer afhængigt af, om enheden er en eksisterende eller potentiel produktionsenhed, eller om den er en efterspørgselsstyringsenhed. De generelle krav omfatter grundlæggende administrative forhold (kontaktoplysninger, licensstatus, virksomhedsstruktur, placering og forskellige ledelseserklæringer), mens eksisterende produktionsenheder også skal påvise deres historiske resultater. Potentielle enheder skal fremlægge dokumentation for byggetilladelse og tilslutningsaftale, en detaljeret plan for byggeriet og nærmere oplysninger om deres forventede kapitaludgifter i forhold til varigheden af den kapacitetsaftale, der søges om. De skal også betale kreditstøtte (dvs. sikkerhedsstillelse eller »auktionsgaranti«) som bekræftelse af, at de reelt har til hensigt at deltage i auktionen og have en operationel enhed ved leveringsårets start.

(41) Ny produktion og ubekræftet efterspørgselsstyring (i modsætning til bekræftet efterspørgselsstyring ([17])) skal afgive en auktionsgaranti på 5 000 GBP (ca. 5 650 EUR) pr. megawatt for auktioner med henblik på levering fire år og ét år senere og på 500 GBP (ca. 565 EUR) pr. megawatt for overgangsauktionerne. Hvad angår efterspørgselsstyring, bestemmes det i foranstaltningen, at auktionsgarantien fortabes i forhold til den mængde kapacitet, som efterspørgselsstyringsoperatørerne rent faktisk ikke har leveret, forudsat at de leverer mindst 90 % af den kapacitet, som de har forpligtet sig til. Efterspørgselsstyringsoperatørerne kan aggregere flere anlæg for at nå minimumstærskelværdien på 2 MW, men de skal betale auktionsgarantien af alle 2 MW, så snart selv en lille del af denne mængde udgøres af ubekræftet efterspørgselsstyringskapacitet. Ifølge Det Forenede Kongerige kan en CMU kun bekræftes som en enkelt enhed, der bekræftes samme dag i den samme afregningsperiode. Dette krav om bekræftelse som enhed bør minimere risikoen for gaming. Ellers kan ansøgerne bekræfte på forskellige tidspunkter og samle en enhed, som måske ikke vil kunne opfylde forpligtelserne i en spidslastsituation, hvilket medfører en forsyningssikkerhedsrisiko.

([16]) En forpligtelse til at levere kapacitet (dvs. risiko for sanktion) under kapacitetsmarkedet kan give et udenlandsk kraftværk incitament til at sælge elektricitet på det britiske marked i stedet for sit nationale marked, selv om det er til under marginalomkostningerne. Dette er i strid med omkostningsrækkefølgen, hvor markedsdeltagerne sælger deres elektricitet udelukkende på grundlag af marginalomkostninger.

([17]) Bekræftet efterspørgselsstyring adskiller sig fra ubekræftet efterspørgselsstyring, fordi dens kapacitet er blevet bekræftet ved et testcertifikat, der udstedes af gennemførelsesorganet (National Grid) til den pågældende efterspørgselsstyrings-CMU.

(42) Efter en høring i marts 2016 øgede den britiske regering auktionsgarantien før auktion for nyskabt produktion til 10 000 GBP/MW for at bidrage til en fuldstændig sikring af eksponeringen over for den forhøjede opsigelsesafgift samt bidrage til at afskrække spekulative ansøgninger ved at kræve et større tilsagn før auktionen. Auktionsgarantiens størrelse for ubekræftet efterspørgselsstyring blev dog fastsat til 5 000 GBP/MW efter feedback fra interessenter under høringen om, at det er forholdsmæssigt dyrere for aggregatorer knyttet til efterspørgselsstyring at opnå kreditdækning fra långivere.

(43) Systemoperatøren offentliggør teknologispecifikke reduktionsfaktorer forud for fristen for udvælgelse. For de fleste teknologiklasser er disse faktorer baseret på klassetypens historiske resultater i løbet af de foregående syv år og udgør det gennemsnitlige forventede bidrag fra anlæg i spidslastperioder på teknologispecifik basis. Der anvendes en anden metode for visse klasser, hvor historisk dokumentation enten mangler eller er mindre relevant som en indikator for fremtidige resultater (f.eks. samkøringslinjer eller innovative teknologier såsom batterilagring). De relevante faktorer gælder for alle anlæg med en bestemt teknologi, uanset alder eller status. Kapacitetsleverandører, der bliver valgt i kapacitetsauktionerne, modtager betalinger (til auktionslukkeprisen), som står i et rimeligt forhold til deres reduktionsfaktor, ganget med deres tilslutningskapacitet (den mængde, som de i forhold til deres fysiske nettilslutning kan eksportere til systemet). Et af formålene med sanktionsordningen er at finjustere niveauet for betalinger fra denne forventede ydeevne til de enkelte anlægs faktiske ydeevne.

2.4. **Auktionsprocessen**

2.4.1. *Fastsættelse af den kapacitet, der skal udbydes*

(44) Afgørelsen om, hvorvidt der skal afholdes kapacitetsauktioner, træffes årligt på grundlag af en uafhængig vurdering af elkapaciteten udført af systemoperatøren. NG vurderer for de kommende 15 år den sandsynlige udvikling i fremtidige kapacitetsmargener og bidraget fra samkørt kapacitet og efterspørgselsstyring og anbefaler den kapacitetsmængde, der er nødvendig for at opfylde den varige pålidelighedsstandard. På denne måde kan regeringen hvert år vurdere, om der er behov for en kapacitetsauktion.

(45) Afgørelsen om, hvor stor en kapacitet der skal udbydes i hver kapacitetsauktion, er baseret på en varig pålidelighedsstandard. En pålidelighedsstandard er et objektivt niveau for elforsyningssikkerhed og danner grundlag for den efterspørgselskurve, der opstilles forud for hver kapacitetsauktion.

(46) Det Forenede Kongerige bemærker, at intet elektricitetssystem nogensinde kan være 100 % pålideligt, og at der altid sker en vis afvejning mellem omkostningerne ved at tilvejebringe yderligere backupkapacitet og den opnåede pålidelighed. Fastsættelsen af en pålidelighedsstandard gør det muligt at foretage denne afvejning, da den peger på det punkt, hvor de yderligere sikkerhedsfordele opvejes af omkostningerne ved at tilvejebringe kapacitet. Den har til formål at give investorer og markedsdeltagere klarhed over regeringens langsigtede mål for forsyningssikkerheden og bidrage til at mindske omkostningerne for forbrugerne. Den har også til formål at sikre, at regeringen ikke kan indgå aftale om mere end det økonomisk effektive kapacitetsniveau, som forhindrer overindkøb af britisk kapacitet.

(47) Det Forenede Kongeriges regering har fastsat en varig pålidelighedsstandard for det britiske elmarked svarende til en forventet effektmangel på 3 timer/år. Dette giver en systemsikkerhed på 99,97 %. Forventet effektmangel er antallet af timer/perioder pr. år, hvor det statistisk set forventes på lang sigt, at udbuddet ikke imødekommer efterspørgslen, og som afspejler det økonomisk effektive kapacitetsniveau. Pålidelighedsstandarden er fastlagt på et varigt grundlag, men regeringen har mulighed for at tage den op til fornyet overvejelse, hvis det viser sig at være nødvendigt.

(48) Hvert år redegør systemoperatøren for, hvor stor kapacitet der er nødvendig for at opfylde pålidelighedsstandarden, og den rådgiver regeringen senest den 30. maj i en rapport om elkapacitet (»Electricity Capacity Report« (ECR)). Anbefalingen om den mængde kapacitet, der skal udbydes i kapacitetsauktioner for at opfylde pålidelighedsstandarden, er baseret på National Grids vurdering af de forskellige scenarier for elektricitetsefterspørgslen og den kapacitetsmængde, der udbydes af kraftværker, som ikke er berettigede til kapacitetsbetalinger, f.eks. produktion med lav kulstofudledning, og indeholder således National Grids anbefaling om, hvorvidt, og hvor megen, kapacitet der skal sikres for det pågældende leveringsår gennem kapacitetsmarkedet. National Grids rapport gennemgås af et uafhængigt panel af tekniske eksperter (»Panel of Technical Experts« (PTE)), som rådgiver regeringen om analysens og anbefalingernes pålidelighed.

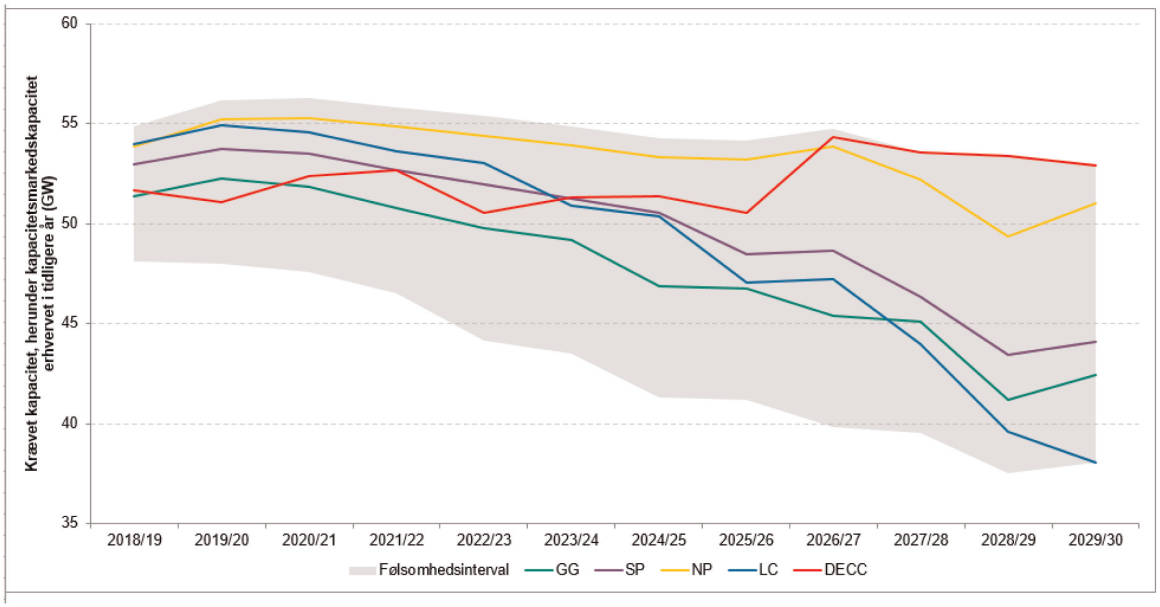
(49) Systemoperatøren anvender en række efterspørgselsscenarier og følsomheder for at tage højde for meteorologisk usikkerhed, anlægstilgængelighed, gennemstrømning i samkøringslinjerne og niveauer af integreret produktion. Systemoperatøren modregner derefter den kapacitet, der ikke kan deltage i auktionen (f.eks. et anlæg til produktion med lav kulstofudledning, der modtager anden støtte), og den kapacitet, der har igangværende kapacitetsaftaler (f.eks. i tilfælde af, at en kapacitetsleverandør har en flerårig aftale, der dækker det relevante leveringsår).

(50) Systemoperatøren bruger derefter en »robust optimeringsmetode«, som minimerer det værst tænkelige resultat med hensyn til kapacitetsomkostninger og uopfyldt efterspørgsel på tværs af scenarier og følsomheder. Denne modellering munder ud i en række valgmuligheder for den mængde, der skal købes, samt en anbefaling.

(51) I anmeldelsen fra 2014 angav Det Forenede Kongerige den forudsigelse, der vises i figur 1, om den kapacitet, der muligvis skal købes i perioden 2018 til 2030. Figur 2 viser en opdateret forudsigelse fra december 2018.

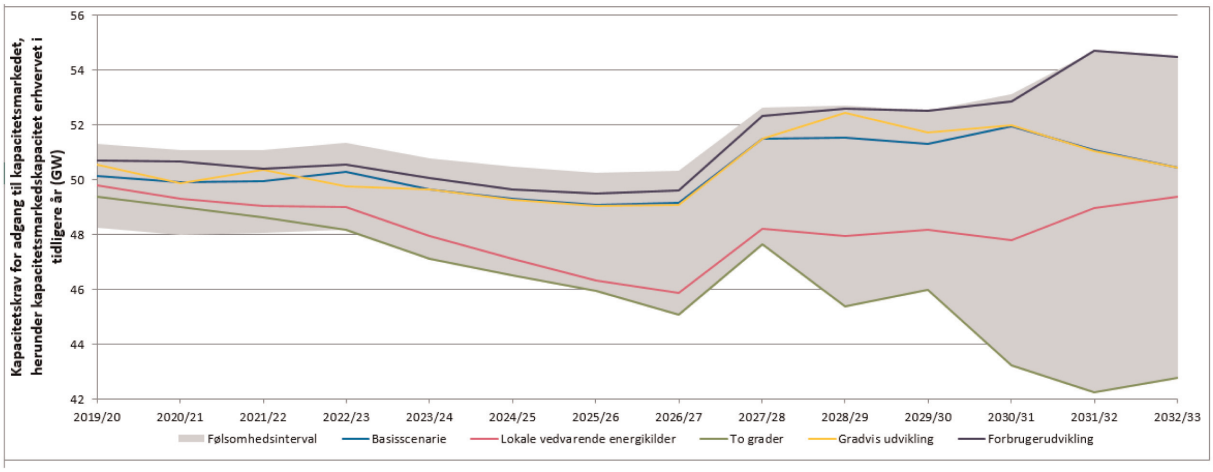
Figur 1

Overslag fra 2014 over krævet kapacitet i forskellige scenarier (GW)

Figur 2

Overslag fra 2018 over krævet kapacitet i forskellige scenarier (GW)

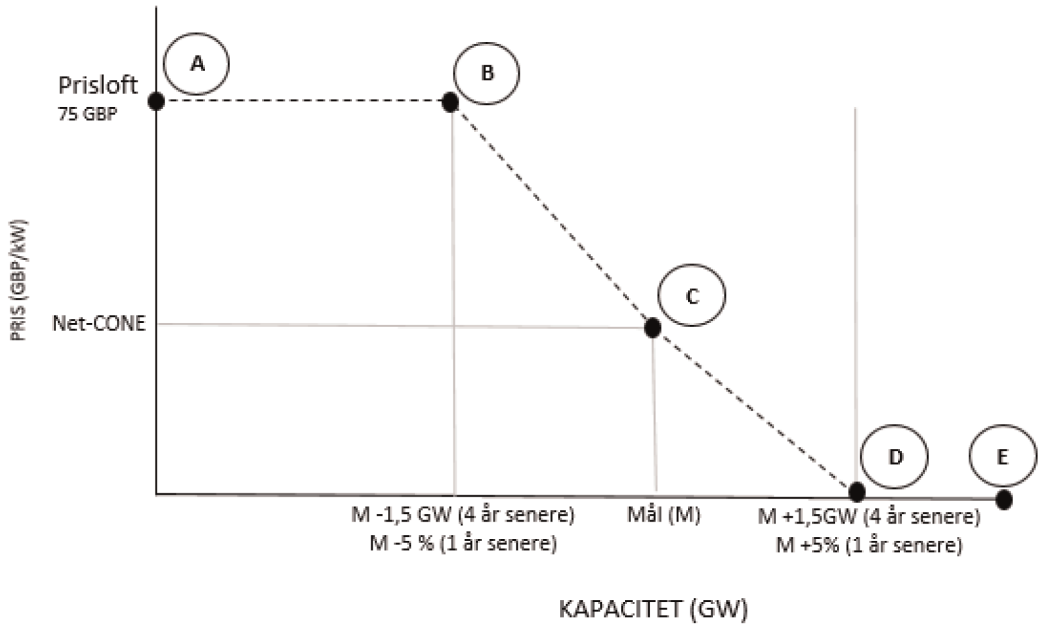
(52) Regeringen træffer den endelige beslutning om, hvor stor en kapacitet der skal købes i hver auktion, på grundlag af en efterspørgselskurve, som udledes ifølge den metode, der er beskrevet i nedenstående betragtninger.

(53) Efterspørgselskurven giver regeringen en vis fleksibilitet med hensyn til den mængde kapacitet, der skal udbydes fra år til år afhængigt af omkostningerne. Den nedadgående efterspørgselskurve gør det muligt at foretage en afvejning mellem pålidelighed og omkostninger, således at der indkøbes mindre kapacitet i et givet år, hvis prisen er meget høj. Det bidrager også til at mindske risikoen for gaming, fordi der sættes et auktionsprisloft, og der er fleksibilitet til at købe mindre kapacitet, hvis prisen er høj — hvor begge dele reducerer deltagernes muligheder for at presse priserne op ved at udøve markedsmagt.

(54) Regeringen offentliggør efterspørgselskurven forud for hver kapacitetsauktion. Efterspørgselskurven viser forholdet mellem kapacitetsprisen og kapacitetsmængden i auktionen, som systemoperatøren efterspørger. Hver efterspørgselskurve er bygget op omkring det målkapacitetsniveau, der kræves for at opfylde den pålidelighedsstandard, som systemoperatøren har angivet, og et skøn over de rimelige omkostninger ved ny kapacitet (nettoomkostningen ved nytilkomne eller »net-CONE«). Skæringspunktet mellem denne målkapacitet og net-CONE udgør ét punkt på efterspørgselskurven. Figur 3 nedenfor viser et eksempel på efterspørgselskurven for kapacitet.

Figur 3

Eksempel på efterspørgselskurve for kapacitet

Kilde: De britiske myndigheder.

(55) Net-CONE fastsættes på grundlag af den forventede lukkepris for kapacitet i auktionen og revideres om nødvendigt for hver auktion, f.eks. baseret på nye tekniske omkostningsskøn for nyskabt produktion og på oplysninger fra tidligere auktioner. Omkostningerne ved nytilkomne er baseret på skøn over kapitaludgifterne ved nyskabt kapacitet fra en rapport ([18]) bestilt af de britiske myndigheder, på grundlag af en minimumsforrentning (»hurdle rate«) på 7,5 % og en tilbagebetalingstid på 25 år.

(56) Ud over målkapacitetsniveauet og net-CONE er andre nøgleparametre i efterspørgselskurven: auktionsprisloftet (den maksimale pris, som regeringen er villig til at give for kapacitet), pristagertærsklen (den maksimale pris, som de eksisterende anlæg kan tilbyde på auktionen ([19])) og det minimumsudbud, der er nødvendigt for at afholde auktionen (tærskel for afholdelse af udbud). Regeringen bekræfter de endelige auktionsparametre for hver kapacitetsauktion, lige før det relevante udvælgelsesvindue åbner.

(57) Auktionsprisloftet bestemmer toppen af efterspørgselskurven, dvs. den pris, hvor der ikke vil blive bortauktioneret mere kapacitet. Formålet med et prisloft er at beskytte britiske forbrugere mod uforudsete problemer med auktionen, f.eks. manglende konkurrence eller misbrug af markedsmagt fra deltagernes side. Ifølge de britiske myndigheder kan det imidlertid afskrække tilbudsgivere og begrænse konkurrencen, hvis auktionsprisloftet bliver

([18]) Model for elproduktionsomkostninger. Opdatering fra 2013 for ikkevedvarende teknologier. April 2013. Udarbejdet af Parsons Brinckerhoff for Department of Energy and Climate Change (ministeriet for energi og klimaforandringer). PIMS-nummer: 3512649A.
([19]) Se betragtning 70 og 71.

sat for lavt, så det er vigtigt, at det fastsættes på et niveau, der tilskynder til konkurrence i kapacitetsauktionen og gør det muligt for markedet at fastsætte en effektiv pris for ny kapacitet baseret på deltagernes vurdering af risici og potentielle afkast på el- og kapacitetsmarkederne. Fastsættelsen af det rigtige prisloft kræver en vurdering af graden af usikkerhed omkring det centrale netCONE-estimat.

(58) I 2014 fastsatte den britiske regering prisloftet på 75 GBP/kW. Det Forenede Kongerige forklarede, at dette prisloft er højere end den lukkepris på auktionen, der er fastsat ved hjælp af modeller i en række troværdige scenarier, men ikke så højt, at det giver anlæg mulighed for at udøve markedsmagt, hvis der er begrænset nyskabt produktion med i auktionen. Det handler også om at sikre, at nyskabt produktion ikke kan søge at få dækket alle de faste omkostninger i auktionsbuddet. Der skal i det mindste tages hensyn til indtægter fra energimarkedet og kapacitetsmarkedsbetalinger ud over kontraktens oprindelige løbetid for, at projektet er levedygtigt.

(59) Regeringen har endvidere forud for auktionen yderligere lejlighed til at forvisse sig om, at der er tilstrækkelig konkurrence på auktionen. Parter, der er blevet udvalgt til at deltage i auktionen, skal to uger forud for auktionen give tilsagn om, hvorvidt de vil tilbyde kapacitet på auktionen. Regeringen kan derefter gennemgå listen over kapacitetsenheder, som vil deltage i auktionen — f.eks. med hensyn til den udbudte kapacitet, kombinationen af teknologier og ejerskabet af de enheder, der tilbydes — og kan annullere auktionen, hvis den ikke finder det godtgjort, at processen vil blive tilstrækkelig konkurrencedygtig til at skabe værdi for forbrugerne.

2.4.2. *Auktionernes hyppighed og format*

(60) Kapacitetsauktionen afholdes hvert år med henblik på levering om fire år: F.eks. var auktionen i 2014 til levering i 2018/19, hvor leveringsåret gik fra 1. oktober 2018 til 30. september 2019. Siden gennemførelsen af foranstaltningen i 2014 har der været afholdt fire auktioner med henblik på levering om fire år: i 2014, 2015, 2016 og 2017. T-4-auktionen, der var planlagt til 2018 med levering i 2022, blev standset af Det Forenede Kongerige efter Rettens annullation af Kommissionens afgørelse fra 2014. For at sikre forsyningen i 2022 angav de britiske myndigheder i december 2018, at de som led i den anmeldte foranstaltning undtagelsesvis ville afholde en T-3-auktion i 2019 (jf. betragtning 18, litra d), ovenfor).

(61) Der afholdes endnu en T-1-auktion i året umiddelbart forud for hovedauktionens leveringsår. Processen for fastlæggelse af efterspørgselskurven for denne auktion er den samme som for hovedauktionen (T-4), og den endelige beslutning træffes af regeringen på grundlag af en analyse, der foretages af systemoperatøren. T-1-auktionen sikrer, at den rette kapacitetsmængde købes, når der foreligger mere nøjagtige efterspørgselsprognoser, og det er vigtigt for at sætte efterspørgselsstyringsoperatørerne (som finder det vanskeligt at deltage i en auktion fire år forud for levering) i stand til at deltage aktivt i mekanismen. Siden gennemførelsen af foranstaltningen i 2014 er der afholdt én T-1-auktion i starten af 2018 for leveringsåret 2018/19 ([20]). Som nævnt i betragtning 18, litra a), blev der afholdt en ny supplerende og betinget T-1-auktion i juni 2019 for leveringsåret 2019/20.

(62) Noget af kapaciteten tilbageholdes fra T-4-auktionen og »reserveres« til T-1-auktionen. I 2014 og 2015 var den reserverede kapacitet baseret på en vurdering af størrelsen af den omkostningseffektive efterspørgselsstyring, der kunne deltage i auktionen, og den blev offentliggjort, da efterspørgselskurven for T-4-auktionen blev offentliggjort (2,5 GW). I marts 2016 gennemførte den britiske regering en revision af den metode, der blev anvendt til at bestemme den reserverede kapacitet til T-1. Efter revisionen blev der opnået enighed om en ny »reserveringsmetode« baseret på anvendelse af et konfidensinterval på 95 % omkring National Grids årlige anbefaling vedrørende T4-kapacitet, som er beskrevet i ECR, og denne metode har været anvendt siden 2016. Ved anvendelse af en model baseret på den mindst værste mulighed (»Least Worst Regrets«) i ECR er NG nået frem til et konfidensinterval på 95 % i forhold til kapacitetsanbefalingen. Tabel 3 nedenfor viser den mængde, der er reserveret til T-1-auktionerne.

([20]) Det Forenede Kongerige indførte samtidig en supplerende kapacitetsauktion i januar 2017 for at erhverve kapacitet til levering fra 1. oktober 2017 til 30. september 2018. Denne supplerende auktion blev godkendt ved Kommissionens afgørelse om statsstøtte C(2016) 7757 final om SA.44475 (2016/N).

Tabel 3

Reserveret til T-1 og kapacitet, der skal erhverves ved T-1

(GW)

Leveringsår	Mål for indkøb ved T-4-auktion	Reserveret kapacitet til T-1	Mål for indkøb ved T-1	Indkøbt mængde ved T-1-auktion
2018/19	48,6	2,5	4,9	5,79
2019/20 (betinget auktion)	44,7	2,5	2,7	3,68
2020/21	51,7	0,6	Ikke relevant	Ikke relevant
2021/22	49,2	0,4	Ikke relevant	Ikke relevant

(63) Såfremt efterspørgslen falder mellem T-4- og T-1-auktionerne, nedsættes kapaciteten udbudt ved T-1-auktionerne. Eftersom T-1-auktionerne giver efterspørgselsstyringsoperatørerne en bedre mulighed for adgang til markedet, har Det Forenede Kongeriges regering imidlertid forpligtet sig til i 2014 at udbyde i hvert fald 50 % af den kapacitet, der var reserveret fire år tidligere, på T-1-auktionerne. Ved en T-1-auktion for leveringsåret 2018/19 blev der indkøbt mere end det dobbelte af den kapacitet, der var reserveret fire år tidligere (4,9 GW sammenlignet med de oprindeligt planlagte 2,5 GW), mens målet for indkøb på den betingede T-1-auktion for leveringsåret 2019/20 også var højere end den oprindeligt reserverede kapacitet (2,7 GW sammenlignet med 2,5 GW).

(64) Det Forenede Kongeriges regering forventer at ville gennemføre T-4- og T-1-kapacitetsauktioner hvert år, men det er først, når udvælgelsen til auktionen er afsluttet, at regeringen kan træffe en endelig beslutning om, hvorvidt der skal afholdes en kapacitetsauktion.

(65) Det Forenede Kongeriges regering har beføjelse til at annullere eller udsætte auktionen på et hvilket som helst tidspunkt indtil starten af den første runde af auktionen. Hvis regeringen ikke vælger at annullere auktionen, vil auktionen automatisk gå i gang. Når auktionen er startet, har regeringen kun beføjelse til at afvise auktionsresultatet, hvis der er rimelige grunde til at formode, at NG som gennemførelsesorgan ikke har gennemført auktionen i overensstemmelse med bekendtgørelserne og reglerne. Hvis regeringen ikke vælger at annullere auktionen, valideres auktionen automatisk. Når en auktion er påbegyndt, har regeringen ikke mulighed for at påvirke resultatet.

(66) Alle kapacitetsmarkedsauktioner er hollandske auktioner med diskriminerende priser, hvor alle udvalgte deltagere, tilslagsmodtagere, betales i henhold til det senest accepterede bud. Auktionen afvikles efter forud fastsatte regler. Ved indledningen af auktionen meddeler auktionslederen en høj pris, og de valgbare deltagere afgiver herefter bud for at angive den kapacitetsmængde, som de kan levere til denne pris. Denne procedure gentages flere gange i henhold til den forudfastsatte tidsplan, indtil den laveste pris, hvorved efterspørgslen svarer til udbuddet, findes. Alle tilslagsmodtagerne betales samme lukkepris (»pay-as-clear model«). Desuden findes der en række foranstaltninger, der har til formål at minimere risikoen for gaming og sikre et effektivt resultat.

(67) Ved beslutningen om, hvor stor en kapacitet der skal afsættes til en given kapacitetspris, forventes deltagerne at tage hensyn til muligheden for at opnå indtægter på energimarkedet. De forventede indtægter på energimarkedet varierer fra leverandør til leverandør afhængigt af deres forventede belastningsfaktorer, engrospriserne samt brændstof- og kulstofomkostningerne.

(68) I 2014 anså Det Forenede Kongerige efterspørgselsstyring, som nedregulerer efterspørgslen (»turn-down DSR«), produktionsbaseret efterspørgselsstyring og integreret (eller distributionsbaseret) produktion (op til 50 MW) som nye, spirende sektorer, der havde brug for yderligere støtte for at hjælpe dem i konkurrencen ved hovedauktionerne på kapacitetsmarkedet. Som følge heraf blev der afholdt to overgangsauktioner i 2016 og 2017 for at støtte dem. Mens den første overgangsauktion ganske vist var åben for de tre kategorier af kapacitet, der er beskrevet ovenfor, betød de resultater, der blev opnået af integreret (eller distributionsbaseret) produktion og produktionsbaseret efterspørgselsstyring ved den første overgangsauktion samt ved T-4-auktionerne i 2014 og 2015, at Det Forenede Kongerige fandt disse deltagere tilstrækkeligt modne til, at de kunne konkurrere ved hovedauktionerne på kapacitetsmarkedet mod andre typer kapacitet uden at have behov for yderligere øremærket støtte. Det Forenede Kongerige udelukkede derfor disse ressourcer fra den anden (og endelige) overgangsauktion, så det kun var efterspørgselsstyring, der nedregulerer efterspørgslen, der kunne deltage. For den anden overgangsauktion angav Det Forenede Kongerige desuden, at det blev besluttet at teste, hvorvidt en lavere tærskel for deltagelse (dvs. 500 kW i stedet for 2 MW) kunne være en gunstig ændring for den varige kapacitetsmarkedsordning for alle deltagere. Tabel 4 viser resultaterne af overgangsauktionen.

Tabel 4

Kapacitet (reduceret, MW), for hvilken der er indgået aftaler ved overgangsauktionerne

	1. overgangsauktion	2. overgangsauktion
Distributionsbaseret produktion	328	Ikke relevant
Efterspørgselsstyring i alt, heraf:	475	312
— Produktionsbaseret efterspørgselsstyring	322	Ikke relevant
— Efterspørgselsstyring til nedregulering — *Herunder kapacitet < 2 MW*	153 — *Ikke relevant*	312 — *8,5 (8 CMU'er)*
I alt	**803**	**312**

(69) Tabel 5 viser for hver auktion, der er afholdt siden 2014, National Grids anbefalede mængde, der skal erhverves, den målmængde, som ministeren godkendte, og den mængde, der endte med at blive erhvervet ved T-4- og T-1-auktionerne.

Tabel 5

Kapacitetsbehov

(GW)

	National Grids anbefalede mængde til indkøb i ECR	National Grids justerede anbefaling af mængde, der skal erhverves ved auktion efter udvælgelse	Mængde, der skal erhverves Målmængde godkendt af ministeren	Mængde erhvervet ved auktionen
T-4 2014	53,3	48,6	48,6	49,3 [1]
T-4 2015	47,9	44,7	45,4	46,4
T-4 2016	49,7	51,1	51,7	52,4
T-4 2017	50,5	49,2	49,2	50,4
T-1 2017	6,3	4,9	4,9	5,79
T-1 2019 (betinget auktion)	4,6	4,3 (november 2018) 2,3 (maj 2019)	2,7	3,6

[1] Efter opsigelser pr. februar 2018 er kapaciteten 47,53 GW.

2.4.3. *Pristagere*

(70) For at undgå udøvelse af markedsmagt klassificeres potentielle kapacitetsleverandører, der er blevet udvalgt, som enten »pristagere« (der ikke kan byde over en relativt lav tærskel) eller »prisstillere« (som kan). Eksisterende kapacitetsleverandører er som standard pristagere. Nytilkomne og efterspørgselsstyringsoperatører klassificeres som prisstillere og kan frit byde op til det generelle auktionsprisloft. Ifølge Det Forenede Kongerige styrker denne sondring deltagernes incitament til at byde til den reelle værdi af deres kapacitet, ligesom det mindsker risikoen for, at eksisterende anlæg med lavere omkostninger kan forsøge at fastsætte en høj pris i de år, hvor der ikke er behov for nytilkomne. Det Forenede Kongerige gør gældende, at pristagertærsklen bør fastsættes på et niveau, der dækker størstedelen af de eksisterende anlæg, samtidig med at den er så lav, at den kan modvirke

risikoen for gaming. Pristagertærsklen er fastsat til 25 GBP/kW (50 % net-CONE). Dette er højt nok til, at størstedelen af de eksisterende anlæg ligger under tærsklen. I 2014 antydede Det Forenede Kongeriges model, at dette dækkede ca. 80 % af de eksisterende anlæg. Tabel 6 viser, at det i virkeligheden var omkring 60 % af de eksisterende anlæg, der lå under denne tærskel. 25 GBP/kW er også væsentligt lavere end de forventede omkostninger for nytilkomne. Som følge heraf begrænser en pristagertærskel på 25 GBP/kW også risikoen for gaming.

Tabel 6

Eksisterende anlæg, der har ligget under pristagertærsklen siden 2014

Auktion	Eksisterende anlæg, der ligger under pristagertærsklen		
	Kapacitet (MW)	%	Lukkepris (GBP/kW)
2014 T-4	25 007	67	19,40
2015 T-4	39 286	80	18,00
2016 T-4	29 548	56	22,50
2017 T-4	31 099	57	8,40
2017 T-1	2 306	29 [1]	6,00
2019 T-1 (betinget)	1 758 [2]	49	0,77

[1] Den store andel af den eksisterende kapacitet, der deltager i T1-auktionen som prisstillere, skyldes sandsynligvis, at en stor del af den eksisterende kapacitet kommer fra de ældste, mest marginale anlæg, som ikke ved T-4-auktionerne kan forpligte sig til forblive åbne så lang tid før leveringsåret.

[2] Eksisterende produktionskapacitet, der har fået tildelt kapacitetsaftaler. Efter udvælgelse blev 6 803 MW (72 %) klassificeret som pristagere.

(71) Eksisterende anlæg med særligt høje omkostninger kan få lov til at deltage som prisstillere (og byde højere end pristagertærsklen), men de skal give en begrundelse for, at de er nødt til at kræve højere betaling (f.eks. et bestyrelsescertifikat og en forretningsplan, der forelægges for leverandørens bestyrelse). Denne begrundelse skal gives til Ofgem og kan anvendes i enhver undersøgelse af misbrug af markedsmagt.

(72) Enhver eksisterende leverandør, der afgiver bud til en pris, der ligger over prisstillertærsklen og ikke får tildelt en kapacitetsaftale ved auktionen, men fortsat producerer i leveringsåret, vil sandsynligvis blive undersøgt af Ofgem, som kan anvende de oplysninger, der gives sammen med prisstillerens bud.

(73) Nytilkomne kan fastsætte en pris uden at begrunde deres bud, selv om Ofgem også kunne undersøge dem som led i sin normale håndhævelsesfunktion, hvis der er mistanke om, at de prøver at udøve markedsmagt. Buddenes størrelse er under alle omstændigheder begrænset af det prisloft, der er fastsat ved efterspørgselskurven forud for auktionen.

2.4.4. *Kapacitetsaftalens løbetid*

(74) Hvis kapacitetsleverandørerne vælges, tildeles de en kapacitetsaftale til lukkeprisen. De tilgængelige kapacitetsaftalers løbetid varierer for at sikre lige konkurrencevilkår mellem kapacitetsleverandører.

(75) De fleste eksisterende kapacitetsleverandører får etårige aftaler. De produktionskapacitetsleverandører, som har kapitaludgifter, der overstiger 125 GBP/kW (anlæg, der skal renoveres), får adgang til aftaler af en varighed på maksimalt tre år. De produktionskapacitetsleverandører, som har kapitaludgifter, der overstiger 250 GBP/kW (nye anlæg), får adgang til kapacitetsaftaler på maksimalt 15 år. Disse tærskler revideres hvert år og er steget en smule med tiden. I december 2018 lå de på henholdsvis 135 GBP/kW og 270 GBP/kW. Aftaler på mere end et år er kun tilgængelige for deltagere i T-4-auktionen.

(76) For at fremme retssikkerheden og investorernes tillid til mekanismerne er de vigtigste vilkår i en kapacitetsaftale »grandfathering clauses« ([21]) (med forbehold af eventuelle fremtidige bestemmelser om det modsatte, selv om der hidtil ikke er foretaget sådanne ændringer). De vigtigste vilkår er:

a) aftalens løbetid

b) kapacitetspris og betalingsrettigheder

c) kapacitetsforpligtelse og reduktionstal

d) afsluttende milepæle og gældende opsigelsesgebyrer

e) maksimal sanktionsstørrelse.

(77) Det Forenede Kongerige hævder, at den omstændighed, at længere kapacitetsaftaler tilbydes nytilkomne, er beregnet for at fremme nye konkurrerende operatørers adgang til markedet. Ved at indgå en lang aftale med nytilkomne får de mulighed for at opnå billigere finansiering til deres investeringer. Det Forenede Kongerige mener, at dette ville gøre det muligt at mindske adgangshindringerne for uafhængige virksomheder, som ikke kan finansiere deres investeringer i ny kapacitet ved indtægter fra deres andre anlæg. Ved at fremme konkurrencen på kapacitetsmarkedet kan de længere aftaler således reducere de omkostninger, som forbrugerne afholder på energi- og kapacitetsmarkederne. Muligheden for længere aftaler burde ligeledes ifølge Det Forenede Kongeriges myndigheder reducere risikoen for, at de deltagere, som har meget høje omkostninger til investering eller renovering, søger at inddrive alle deres omkostninger ved en aftale på blot et år.

2.5. **Sekundært marked (sekundær handel)**

(78) Mellem auktion og levering og i leveringsåret/-årene kan deltagerne tilpasse deres position gennem handel, f.eks. ved at påtage sig en større eller mindre forpligtelse eller finde alternativ kapacitet til at dække midlertidig mangel. Sekundær handel er et vigtigt redskab for parterne til at styre deres risiko for at blive udsat for sanktioner på kapacitetsmarkedet. Der tillades forskellige former for sekundær handel på kapacitetsmarkedet: finansiel handel, omfordeling af mængder og handel med forpligtelser.

2.6. **Levering**

(79) Kapacitetsmarkedet følger en »leveret energi«-model: Kapacitetsleverandørerne er forpligtet til at levere energi, når det er nødvendigt for at sikre forsyningssikkerheden, dvs. i virkelige spidslastsituationer. De pålægges sanktioner, hvis de undlader at gøre det. Modellen omfatter også yderligere fysisk test af kapaciteten. Manglende evne til at levere den fornødne kapacitet ved flere lejligheder medfører, at kapacitetsbetalingerne indstilles, indtil kapaciteten kan leveres.

2.6.1. *Forpligtelsen vedrørende kapacitetsaftalen*

(80) I henhold til kapacitetsaftalen defineres spidslastsituationer som enhver afregningsperiode på en halv time, hvor der enten sker spændingsregulering eller kontrolleret belastningsreduktion i et hvilket som helst punkt i systemet i 15 minutter eller længere. Leverandørerne skal bestemme deres egen reaktion på sådanne tidspunkter og undgå at overskride gældende regler eller licensbetingelser. Systemoperatøren har indtil videre kun udstedt to kapacitetsmarkedsmeddelelser, nemlig den 31. oktober 2016 og den 7. november 2016. Vinteren (2018/19) var det første år, hvor foranstaltningen var fuldt ud gennemført.

(81) For at sikre at deltagerne er i stand til at håndtere risikoen for at blive udsat for sanktioner på passende vis, f.eks. risikoen for, at flere anlæg har udfald samtidig, offentliggjorde systemoperatøren en meddelelse om spidslast via en »kapacitetsmarkedsadvarsel« på grundlag af den metode, der er beskrevet i kapacitetsmarkedsreglerne (8.4.6) ([22]). Medmindre denne advarsel er givet, vil en mangel på kapacitet ikke udløse nogen kapacitetsmarkedssanktioner eller betalinger for overforsyning.

(82) Kapacitetsaftaler forpligter deltagerne til at levere en bestemt mængde elektricitet. En leverandørs forpligtelse i forbindelse med belastning af nettet beregnes på grundlag af deres forpligtelser, som de har indgået gennem T-4- og T-1-auktionerne, plus eventuelle sekundære handlede forpligtelser, som de har indgået i de specifikke afregningsperioder, hvor der forekommer en spidslastsituation.

([21]) En »grandfathering«-bestemmelse er en bestemmelse, hvor en gammel regel fortsat gælder for nogle eksisterende situationer, mens en ny regel vil gælde for alle fremtidige tilfælde.

([22]) https://www.ofgem.gov.uk/electricity/wholesale-market/market-efficiency-review-and-reform/electricity-market-reform/capacity-market-cm-rules.

(83) I spidslastperioder, hvor der mindst fire timer før er udsendt en kapacitetsmarkedsadvarsel, følger leverandørernes forpligtelser belastningen. Det betyder, at de kun skal producere elektricitet eller reducere efterspørgslen op til det samlede niveau af deres forpligtelse, hvis al kapacitet, for hvilken der er indgået kapacitetsaftaler på markedet, er nødvendig for at dække efterspørgslen. I en spidslastsituation, hvor kun 70 % af den samlede kapacitet er nødvendig for at dække efterspørgslen, er hver enkelt leverandør kun forpligtet til at producere elektricitet eller reducere efterspørgslen med op til 70 % af deres fulde kapacitetsforpligtelse.

(84) Ifølge de britiske myndigheder er det rimeligt at anvende forpligtelser til at følge belastningen for at sikre, at producenterne har incitament til at operere effektivt på markedet, og de står i rimeligt forhold til den skade, der påføres forbrugerne i tilfælde af mistet forbrug. Hvis hver enkelt deltager risikerede at blive straffet for deres fulde kapacitetsforpligtelse i spidslastperioder, ville kapacitetsmarkedet skabe signaler, der betyder, at anlæggene skal køre, selv om det er økonomisk urentabelt for dem at gøre det — hvilket ville øge både emissioner og regningen til forbrugerne.

2.6.2. *Sanktioner*

(85) Sanktionsordningen har til formål at give kapacitetsleverandører incitament til at levere energi, når det er nødvendigt. Enheder, der ikke leverer den påkrævede kapacitet, pålægges sanktioner, mens de enheder, der overstiger det forventede niveau, modtager betalinger for overforsyning, således at hver enheds kapacitetsbetalinger ved årets udgang i det store og hele afspejler deres ydeevne. Sanktionsordningen består af tre hovedelementer:

a) et månedligt sanktionsloft på 200 % af leverandørens månedlige kapacitetsindtægter, som i betragtning af vægtningen af de månedlige betalinger i forhold til systemefterspørgslen kan udsætte leverandørerne for sanktioner på op til 20 % af deres årlige indtægter i en given måned

b) et overordnet årligt loft på 100 % af de årlige indtægter

c) en sanktionssats på 1/24 af en leverandørs årlige kapacitetsbetalinger.

2.6.3. *Testordning*

(86) Sanktionsordningen er suppleret af et stringent system med demonstrationer af ydeevne for at sikre, at kapacitetsleverandørerne er i stand til at levere energi, når der er behov for det, og kun modtager kapacitetsbetalinger, hvis de er pålidelige. Dette er især vigtigt for de leveringsår, hvor der ikke er nogen spidslastsituationer, hvor test af leverandørernes ydeevne sikrer, at de er fysisk i stand til at levere i overensstemmelse med deres kapacitetsforpligtelser.

2.7. **Budget, finansiering af foranstaltningen og betalingsstrømme**

(87) Tabel 7 viser en oversigt over resultatet af de forskellige kapacitetsmarkedsauktioner, der er blevet afholdt siden 2014, herunder overgangsauktionerne (OA).

Tabel 7

Oversigt over resultater af kapacitetsmarkedsauktioner

Auktion	Erhvervet kapacitet GW	Lukkepris GBP/kW	Samlet budget for kapacitet, der er forpligtet på auktion [1] (mio. GBP)
T-4 2014	49,3	19,40	1 734
T-4 2015	46,4	18,00	1 082
T-4 2016	52,4	22,50	2 012
T-4 2017	50,4	8,40	500
T-1 2017	5,8	6,00	35
T-1 2019 (betinget)	3,6	0,77	3
OA 2016	0,8	27,50	22
OA 2017	0,3	45,00	14

[1] Kapacitetsmarkedsregistrene ajourføres regelmæssigt for at afspejle kapacitet, som ikke længere har en aftale. Den samlede mængde, der præsenteres her, er den mængde, der er indgået forpligtelser for på auktionen. Den er ikke blevet justeret for kapacitet, der er faldet fra siden auktionen, og som ikke længere er berettiget til kapacitetsbetalinger. Værdierne er ikke justeret for inflation.

(88) Ifølge artikel 6, stk. 1, i bekendtgørelse af 2014 om elkapacitet (leverandørbetalinger m.v.) skal alle godkendte leverandører betale en leverandørafgift til finansiering af omkostningerne ved kapacitetsmarkedet (dvs. omkostninger til finansiering af kapacitetsbetalinger til leverandører) efter følgende procedure:

a) Betalingerne varierer med systemefterspørgslen, hvor kapacitetsleverandørerne modtager en større andel af deres betalinger i måneder med høj efterspørgsel (dvs. om vinteren) og en lavere andel i perioder med lav efterspørgsel.

b) Tre måneder inden leveringsårets begyndelse laver leverandørerne et skøn over deres efterspørgsel i tidsrummet 16-19 på hverdage fra begyndelsen af november til udgangen af februar, og disse skøn meddeles afregningsorganet.

c) Leverandørafgifterne fastsættes på grundlag af deres forventede markedsandel, og de månedlige afgifter opkræves af leverandører med licens, således at betalingsprofilen stemmer overens med kapacitetsleverandørernes. Leverandørafgifterne beregnes på grundlag af den efterspørgsel, der registreres på hverdage mellem kl. 16 og 19 om vinteren, med henblik på at tilskynde dem til at reducere kundernes elektricitetsefterspørgsel i de perioder, hvor efterspørgslen generelt er højest. Dette bør reducere den kapacitetsmængde, der er nødvendig, og dermed mindske omkostningerne ved kapacitetsmarkedet.

d) Leverandørafgifterne opdateres, så de afspejler faktiske data om markedsandele, når de bliver tilgængelige, ligesom i henhold til afregningsprocessen i lov om balancering og afregning. Denne afregningsproces kører i 14 måneder, efterhånden som der modtages reviderede efterspørgselsdata.

(89) Alle betalingsstrømme i forbindelse med kapacitetsmarkedet for alle deltagere beregnes og administreres af afregningsorganet bistået af leverandøren af afregningstjenester (Elexon). Afregningsorganets og Elexons rolle og ansvar er beskrevet i afsnit 2.2.

(90) Kapacitetsbetalinger er baseret på de beløb, der er fastsat i de enkelte leverandørers kapacitetsaftale efter resultatet af den relevante auktion for hvert leveringsår: Kapacitetsbetalinger svarer til den mængde kapacitet, som de virksomheder, der har fået tildelt aftaler, har budt ved kapacitetsauktionen, ganget med lukkeprisen.

(91) Midler, der er modtaget af afregningsorganet, findes på en offentlig bankkonto, der ikke er rentebærende. Afregningsorganet er også ansvarligt for at indsamle, opbevare og (om nødvendigt) returnere en eventuel sikkerhed, der er blevet stillet af producenter af ny kapacitet eller efterspørgselsstyringsoperatører som led i udvælgelsesprocessen før hver kapacitetsauktion.

(92) De vigtigste finansielle strømme til og fra afregningsorganet er følgende:

a) Leverandørerne er forpligtet til at betale afregningsorganet en afgift (»settlement body charges«) hver måned fra regnskabsåret 2015/16. Denne afgift dækker afregningsorganets (og dets agents) administrative omkostninger ved afregningsfunktionen for kapacitetsmarkedet. Opkrævningen af disse betalinger følger regnskabsåret april-marts i Det Forenede Kongerige med en separat tidsplan for andre betalingsstrømme på kapacitetsmarkedet, som følger kapacitetsåret oktober-september.

b) Leverandører er forpligtet til at yde kreditdækning inden hver måneds begyndelse i leveringsåret. Denne dækning skal svare til 110 % af deres månedlige leverandørafgift og har til formål at sikre, at kapacitetsleverandøren fortsat modtager betalinger, hvis en leverandør misligholder sine forpligtelser.

c) Leverandører er forpligtet til at betale en månedlig leverandørafgift (»supplier monthly charge«) til afregningsorganet senest 24 arbejdsdage efter udgangen af hver måned i leveringsåret. Den månedlige leverandørafgift er en forpligtelse for leverandører (via en betingelse i deres licens) til at finansiere kapacitetsmarkedet.

d) Hvis kapacitetsleverandørerne under en spidslastsituation, der indtræffer i leveringsåret, ikke opfylder deres forpligtelser med hensyn til kapacitet, er de forpligtet til at betale en bøde (»penalty charge«) til afregningsorganet. Denne skal betales senest 24 arbejdsdage efter månedens udgang.

e) Afregningsorganet foretager en kapacitetsbetaling (»capacity payment«) til leverandørerne. Dette er et beløb, der fastsættes i henhold til deres kapacitetsforpligtelse (den mængde, der er fastsat ved kapacitetsauktionen) senest 29 dage efter udgangen af hver måned i leveringsåret. Alle betalinger til leverandører finansieres af indtægterne fra de afgifter, der opkræves af godkendte leverandører. I tilfælde af at en kapacitetsleverandør har undladt at betale bøden, tilbageholdes leverandørens betaling, indtil den skyldige bøde er inddrevet. De faktiske betalinger til leverandørerne tager højde for eventuel handel med forpligtelser, der har fundet sted mellem auktionen og leveringsperioden.

f) Hvis kapacitetsleverandørerne leverer en mængde, der overstiger deres kapacitetsforpligtelser, i en spidslastsituation i leveringsåret, betaler afregningsorganet en betaling for overforsyning (»over-delivery payment«). Betalinger for overforsyning til de enkelte kapacitetsleverandører beregnes ved udgangen af kapacitetsåret og betales ved hjælp af de midler, der er blevet opkrævet i bøde i løbet af året. Dette øger ikke den samlede kapacitetsbetaling i et givet år, da betalingerne for overforsyning kompenserer for de bøder, der er opkrævet for manglende levering.

g) Hvis det er relevant, tilbagebetaler afregningsorganet et eventuelt overskydende bødebeløb til leverandørerne. Det er de indtægter, der resterer, når de nødvendige betalinger for overforsyning, der er akkumuleret i løbet af året, er betalt.

2.8. **Produktionens tilstrækkelighed i Storbritannien**

2.8.1. *Elmarkedet i Storbritannien*

(93) Den 1. april 2005 indførte Det Forenede Kongerige i Storbritannien et enkelt sæt ordninger for engroshandel med og transmission af elektricitet, kendt som »BETTA« (»British Electricity Trading and Transmission Arrangements«). BETTA er baseret på bilateral handel mellem producenter, leverandører, kunder og handlende, og deltagerne fordeler selv, i stedet for at det foregår centralt.

(94) Under BETTA er der indgået elektricitetskontrakter på forward- og futuresmarkeder fra flere år og op til 24 timer forud for en leveringsperiode på en halv time. Kortfristede elektricitetsbørser og energimæglere giver deltagerne mulighed for at finjustere deres aftalte mængder fra 1 til 24 timer før levering. Alle handler er bilaterale og afregnes til den pris, der er registeret på elektricitetsbørsen eller aftalt bilateralt eller gennem en mægler.

(95) Under BETTA får producenterne gennem engroselprisen betaling for deres elektricitet og kapacitet, og investorerne skal beslutte, om de vil investere på grundlag af deres forventning om, at de vil få dækket omkostningerne ved denne investering ved at sælge elektricitet på engrosmarkedet for elektricitet.

(96) Tættere på leveringstidspunktet findes der en balanceringsmekanisme, hvorigennem systemoperatøren accepterer tilbud og byder på elektricitet tæt på realtid. På denne måde kan systemoperatøren balancere udbud og efterspørgsel. Ved lukketid (»gate closure«), en time før hver halve times leveringsperiode, skal producenterne informere systemoperatøren om den energi, de har indgået aftale om at levere, og om den forventede produktion fra hvert anlæg. Leverandører (detail) skal angive den mængde, de har forpligtet sig til at købe, hvilket bør svare til den mængde, som de forventer, at deres kunder vil forbruge. Endelig er der en proces til afregning af ubalancer, hvor der foretages betalinger til og fra de markedsdeltagere, hvis aftalte mængde ikke svarer til deres faktiske, målte elproduktion eller forbrug. Her afregnes ligeledes andre omkostninger til balancering af systemet. Deltagerne bliver opkrævet en strafbetaling (»cash-out price«), hvis den aftalte mængde ikke svarer til deres faktiske forbrug eller produktion. Derfor giver afregning af ubalancer eller strafbetalinger deltagerne incitament til at bidrage til at skabe balance i systemet i realtid.

(97) Ved udgangen af december 2017 havde Det Forenede Kongerige en samlet elproduktionskapacitet på 81,3 GW. Derudover har Det Forenede Kongerige fire samkøringslinjer, der gør det muligt at handle med Europa: England-Frankrig (kapacitet på 2 GW), England-Nederlandene (1 GW), Nordirland-Irland (0,6 GW) og Wales-Irland (0,5 GW) ([23]). NEMO-samkøringslinjen mellem England og Belgien (1 GW) blev taget i brug den 31. januar 2019.

([23]) Disse tal stammer fra Digest of United Kingdom Energy Statistics 2018 https://www.gov.uk/government/statistics/digest-of-uk-energy-statistics-dukes-2018-main-report.

2.8.2. *Problemer med utilstrækkelig produktion*

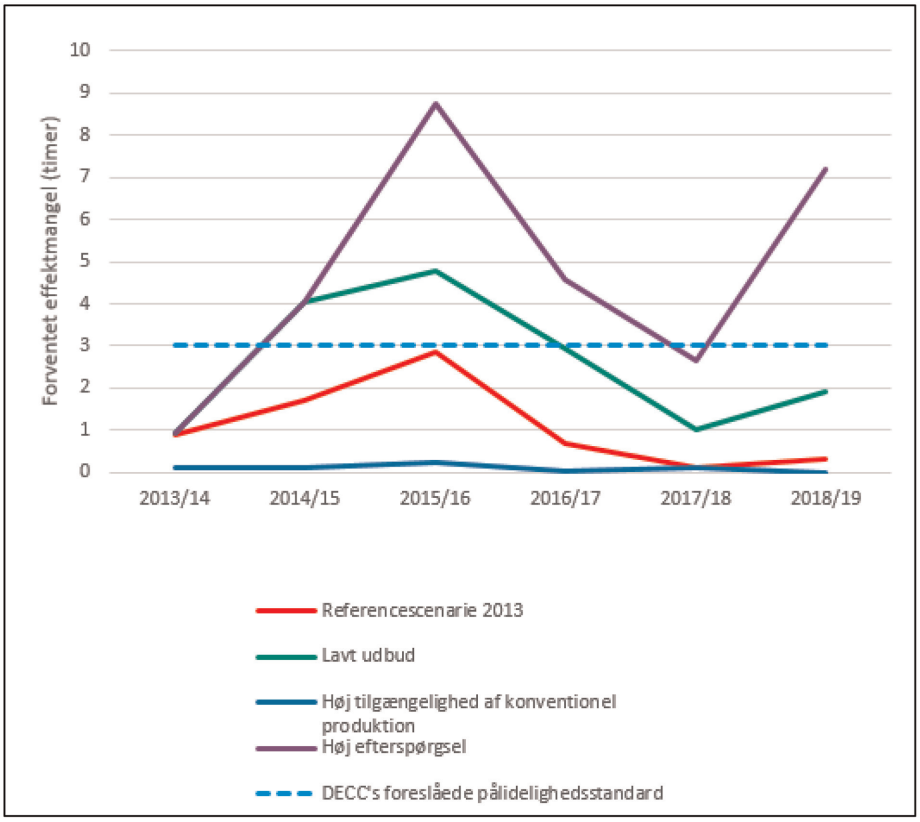
(98) Pålidelighedsstandarden udtrykkes i forventet effektmangel (LOLE). Dette indebærer, at der fastsættes en standard, som angiver det gennemsnitlige antal timer pr. år, hvor efterspørgslen ikke forventes at blive dækket af udbuddet i et typisk år. LOLE repræsenterer det årlige antal timer, hvor det på lang sigt statistisk forventes, at udbuddet ikke opfylder efterspørgslen. Dette er en sandsynlighedsbaseret tilgang, hvilket vil sige, at den faktiske mængde varierer afhængigt af omstændighederne i et bestemt år, f.eks. hvor kold vinteren er, hvorvidt et usædvanligt stort antal kraftværker ikke producerer på et givent tidspunkt, effekten fra vindproduktion ved spidslast og alle de andre faktorer, der påvirker balancen i udbuddet af og efterspørgslen efter elektricitet. Det er imidlertid vigtigt at bemærke ved fortolkningen af denne målestandard, at en vis grad af effektmangel ikke svarer til den samme mængde strømafbrydelser. I de fleste tilfælde vil effektmangel blive håndteret uden væsentlige konsekvenser for forbrugerne. Det kritiske niveau, som Det Forenede Kongerige har fastsat, er LOLE på over tre timer.

(99) I anmeldelsen bemærkede regeringen, at det uanset den valgte modelmetode er meget vanskeligt at forudsige den fremtidige forsyningssikkerhed for elektricitet med sikkerhed på grund af følsomheden over for centrale antagelser, herunder efterspørgsel efter elektricitet, beslutninger om lukning, ny produktion, bidrag fra samkøringslinjer og de forskellige teknologiers tilgængelighed.

(100) På tidspunktet for anmeldelsen af foranstaltningen i 2014 anførte Det Forenede Kongerige, at ifølge Ofgems vurdering af elkapaciteten i 2013 var LOLE steget til op til ni timer i 2015/16 (selv om det bemærkedes, at der kun var en lille indvirkning i scenariet med høj tilgængelighed af konventionel produktion), hvorefter den faldt for derefter at stige igen i 2018/19. På daværende tidspunkt fandt Det Forenede Kongerige, at de forskellige scenarier viste, at der var usikkerhed ved den høje ende af intervallet over tre timer i 2018/19, hvilket ifølge Det Forenede Kongerige var et stærkt argument for intervention. Ofgems referencescenario forudsatte en nettoeksport på 0,75 GW i vintersæsonen.

Figur 4

Forventet effektmangel og pålidelighedsstandard, som meddelt af Det Forenede Kongerige i anmeldelsen fra 2014

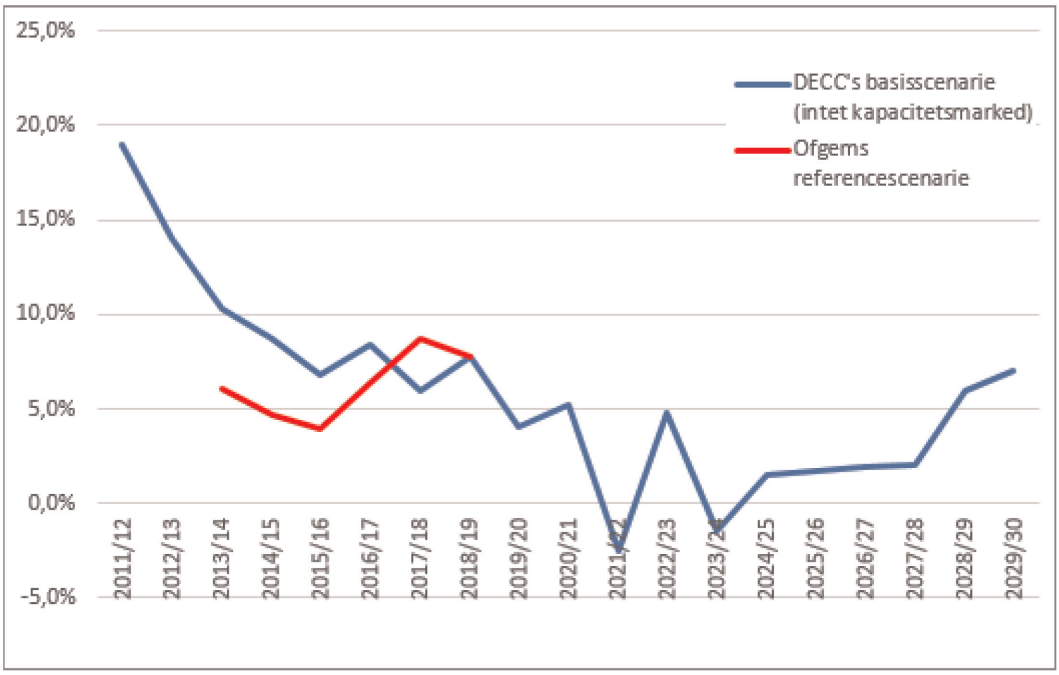
Kilde: Ofgem, DECC's analyse.

(101) Det Forenede Kongerige anførte også, at det britiske ministerium for energi og klimaforandringer (DECC) også havde foretaget simuleringer af investeringer i produktionen frem til 2030. DECC's basisscenarie uden et kapacitetsmarked viste en tendens lignende den i Ofgems analyse frem til 2016/17. Efter 2016/17 viste DECC's basisscenarie en nedadgående tendens i kapacitetsmargenerne, hvilket ville fortsætte frem til begyndelsen af 2020'erne.

DECC's modelberegning forudsatte en yderligere samkøring på 2,9 GW fra 2030 samt, at samkøringslinjerne på nettobasis (dvs. al samkøringskapacitet under ét) hverken importerede eller eksporterede i spidslastperioder.

Figur 5

Langsigtede skøn over reducerede kapacitetsmargener, som meddelt af Det Forenede Kongerige i sin anmeldelse af 2014

Kilde: Ofgem 2013, DECC's analyse 2013.

(102) Det Forenede Kongerige vurderer, at den britiske regerings analyse samt en separat analyse udarbejdet af National Grid viser, at der stadig er behov for kapacitetsmarkedet for at sikre, at pålidelighedsstandarden på LOLE på tre timer opfyldes. Når kapacitetsmarkedet udelades fra modelberegningen, vil pålidelighedsstandarden sandsynligvis ikke blive opfyldt i nogen af de år, der indgår i modellen.

(103) NG udarbejder et femårigt basisscenarie for reformen af elmarkedet som led i scenarierne for fremtidens energi ([24]) for at bestemme den kapacitet, der skal erhverves ved kapacitetsmarkedsauktionerne. I december 2018 udarbejdede NG en række reviderede antagelser for at vurdere den potentielle indvirkning på basisscenariet, hvis der ikke var noget kapacitetsmarked i Det Forenede Kongerige. National Grids vurdering er, at LOLE ville ligge på mellem tre og syv timer mellem 2019/20 og 2023/24 uden kapacitetsmarkedet.

(104) Department of Business, Energy and Industrial Strategy (BEIS) foretog en analyse uafhængigt af National Grid ved hjælp af de seneste anbefalinger fra National Grid vedrørende reformen af elmarkedet (ECR2018) i forbindelse med BEIS' kommercielle indblik og BEIS' analyse af anlægsøkonomi. I denne analyse konkluderes det, at den forventede LOLE overstiger pålidelighedsstandarden på tre timers LOLE i alle årene frem til 2030 (mellem tre og 345 timers LOLE mellem 2019/20 og 2029/30).

2.8.3. *Årsagerne til problemerne med utilstrækkelig produktion*

(105) Det Forenede Kongerige har gjort gældende, at der er to væsentlige markedssvigt, der forklarer det problem med utilstrækkelig produktion, som er beskrevet i det foregående afsnit.

(106) Det første markedssvigt er, at pålidelighed er et offentligt gode. Kunderne kan ikke vælge det ønskede pålidelighedsniveau, da systemoperatøren ikke selektivt kan frakoble dem, og forbrugerne ikke reagerer på realtidsændringer

([24]) http://fes.nationalgrid.com/.

af engrosprisen. Det kan derfor forventes, at kapacitetsleverandørerne ikke vil sikre det socialt optimale pålidelighedsniveau, hvis der ikke gribes ind. Dette kan også medføre store omkostninger for samfundet som følge af en upålidelig elektricitetsforsyning. Dette ville være eksterne omkostninger, hvis de ikke opkræves hos producenterne.

(107) Det andet markedssvigt er problemet med »manglende penge« (»missing money«). Begrebet er blevet identificeret og beskrevet i den akademiske litteratur og påvirker »energy-only«-markedet (hvor leverandørerne betales for deres produktion, men ikke for deres kapacitet) ([25]). I teorien kan forbrugernes manglende mulighed for at vælge det ønskede pålidelighedsniveau løses på et »energy-only«-marked ved at lade priserne stige til et niveau, der afspejler den gennemsnitlige værdi af mistet forbrug, dvs. den pris, som forbrugerne ikke længere vil være villige til at betale for energi, og ved at give elproducenterne mulighed for at modtage knaphedsrente. Men i praksis kan det være, at et »energy-only«-marked ikke sender de korrekte markedssignaler, der sikrer optimal forsyningssikkerhed og sætter investorerne i stand til at opnå projektfinansiering til opbygning af ny kapacitet. Dette betyder, at indtægter fra energimarkedet alene ikke kan medføre tilstrækkelige investeringer i kapacitet på grund af »manglende penge«. Der er to grunde til, at dette kan ske:

a) Priserne afspejler ikke knaphed: De nuværende engrospriser på energi stiger ikke nok til at afspejle værdien af yderligere kapacitet i tider med knaphed. Dette skyldes, at afgifter til producenter, som er ude af balance i balanceringsmekanismen (»cash-out«), ikke afspejler de fuldstændige omkostninger til systemoperatørens balanceringstiltag (f.eks. spændingsfald).

b) Manglende sikkerhed for, at priserne vil stige, selv om de kan: Når engrospriserne på energimarkedet bør stige til et højt niveau, er investorerne bekymrede for, at regeringen/tilsynsmyndigheden vil gribe ind over for det formodede misbrug af markedsmagt, f.eks. ved at indføre et prisloft. De er også bekymrede for, at priserne ganske enkelt ikke vil stige — f.eks. hvis vindkapaciteten er bedre end forventet, hvilket mindsker mulighederne for dyrere kapacitet, hvor lastfordeling er mulig.

(108) Det Forenede Kongerige har gjort gældende, at »manglende penge« ikke er noget teoretisk problem. I et historisk perspektiv har de britiske »cash-out«-priser ikke oversteget 938 GBP/MWh. Det Forenede Kongerige har gjort gældende, at det også fremgår af de seneste knaphedssituationer på det britiske marked, at priserne ikke er steget til det forventede niveau. Den britiske regering og Ofgem bestilte en uafhængig undersøgelse med henblik på at vurdere værdien af mistet forbrug (VoLL), hvori det blev konkluderet, at den gennemsnitlige værdi for forbrugerne ved at forhindre frakobling på tidspunkter med spidslast i systemet er omkring 17 000 GBP/MWh ([26]).

(109) Det Forenede Kongerige har gjort gældende, at markedssvigt forværres på kort og mellemlang sigt på grund af de meget hurtige planer om lukning af eksisterende kapacitet: Ifølge National Grids centrale scenarie kan op til 8 GW af de kul- og gasanlæg, der var tilgængelige i 2018/19, lukke i 2019/20, hvis der ikke var flere indtægter fra kapacitetsmarkedet.

2.8.4. *Yderligere foranstaltninger til sikring af tilstrækkelig produktion*

(110) Ud over den anmeldte foranstaltning har Det Forenede Kongerige iværksat og er stadig i færd med at gennemføre en række foranstaltninger på det britiske elmarked, som kunne bidrage til at afhjælpe de markedssvigt, der er beskrevet i det foregående afsnit. De tre vigtigste initiativer fra Det Forenede Kongeriges anmeldelse er beskrevet nedenfor.

(111) Den første foranstaltning, som Det Forenede Kongerige beskriver, har til formål at reducere det samlede elforbrug og styrke en reaktiv forbrugerefterspørgsel. Det Forenede Kongerige har anført, at det har taget skridt til at reducere det samlede elforbrug, f.eks. gennem »Green Deal« og »Energy Company Obligation«. Det Forenede Kongerige har også mulighed for at tilskynde til både varige reduktioner i efterspørgslen (som regeringen kalder »Electricity Demand Reduction« eller »EDR«) og kortsigtede reduktioner i efterspørgslen som f.eks. udjævning og ændring af spidslasten (»peak shaving/shifting«) (som regeringen kalder »Demand Side Response« eller »DSR«, dvs. efterspørgselsstyring). Det Forenede Kongerige har navnlig forpligtet sig til at sikre, at alle husholdninger og små virksomheder i landet tilbydes intelligente elmålere inden udgangen af 2020 ([27]). Intelligente elmålere gør det muligt at

([25]) Cramton og Stoft (2006): »The Convergence of Market Designs for Adequate Generating Capacity«, Joskow (2006): »Competitive Energy Markets and Investment in New Generating Capacity«, Cramton, Ockenfels og Stoft (2013): »Capacity Market Fundamentals«.

([26]) London Economics, »The Value of Lost Load (VoLL) for Electricity in Great Britain« (2013).

([27]) Antallet af indenlandske intelligente elmålere, der drives af de store energileverandører, er 26-doblet mellem 2. kvartal 2014 og 3. kvartal 2018. Antallet af avancerede elmålere og elmålere med intelligente funktioner, der drives af de store energileverandører, hos små forbrugere, der ikke er husholdninger, er steget med 12 % mellem 2. kvartal og 3. kvartal 2018. I tredje kvartal 2018 repræsenterede intelligente elmålere og elmålere med intelligente funktioner (som kører i intelligent tilstand) imidlertid mindre end 30 % af det samlede antal elmålere i husholdninger, der drives af de store energileverandører. *Kilde*: https://www.gov.uk/government/statistics/statistical-release-and-data-smart-meters-great-britain-quarter-3-2018.

opkræve tidsdifferentierede takster med lavere energipriser uden for spidslastperioder. Den første statiske tidsdifferentierede takst i Det Forenede Kongerige blev indført med Green Energy i begyndelsen af 2017 og tilbød kunder med intelligente elmålere en meget lavere takst for elektricitet på hverdagsaftener/-nætter. Dette afspejler imidlertid ikke de faktiske engrosomkostninger, der ville give forbrugerne mulighed for at reagere i realtid ([28]). Endvidere offentliggjorde den britiske regering og Ofgem i juli 2017 i fællesskab en plan for intelligente systemer og fleksibilitet (»Smart Systems & Flexibility Plan«) ([29]) efter forberedende arbejde og en opfordring til indsendelse af dokumentation. Denne plan skitserer de grundlæggende principper for Det Forenede Kongeriges tilgang med henblik på at muliggøre overgangen til et intelligent og fleksibelt system efterfulgt af 29 tiltag for regeringen, Ofgem og/eller industrien.

(112) Den anden foranstaltning består i reformen af »cash-out«-ordningen. Ubalance- eller »cash-out«-priser giver markedsdeltagerne incitament til at sikre, at de mængder elektricitet, de sælger eller forbruger, stemmer overens med de mængder, de har indgået aftale om at sælge eller forbruge. Det Forenede Kongerige har gjort gældende, at en reform af den måde, hvorpå markedet fungerer, bidrager til at sikre forsyningssikkerheden.

(113) Ofgem lancerede i 2012 en undersøgelse af reglerne om balancering af elektricitet (»Electricity Balancing Significant Code Review« (EBSCR)) ([30]) for at tage hånd om de adskillige mangeårige bekymringer over faktorer, der har lagt en dæmper på »cash-out«-priserne. Ofgem vedtog og offentliggjorde sin endelige politikbeslutning i maj 2014 ([31]). Følgende reformer er gennemført for »cash-out«:

a) »Cash-out«-priserne er blevet gjort »marginale« ved at beregne dem ved hjælp af den dyreste foranstaltning, som systemoperatøren træffer for at skabe balance i systemet. Dette blev indført i trin, hvor det første var, at priserne skulle beregnes ved hjælp af et gennemsnit af de øverste 50 MWh af systemoperatørens foranstaltninger (i stedet for 500 MWh) fra november 2015. Siden november 2018 er priserne blevet beregnet med de øverste 1 MWh.

b) Omkostningerne ved afkobling og spændingsfald indgår i de »cash-out«-prisberegninger, der bygger på værdien af mistet forbrug (VoLL) for forbrugerne. Denne omkostning blev indført i trin og startede på 3 000 GBP/MWh fra november 2015 og på 6 000 GBP/MWh fra november 2018.

c) Den måde, hvorpå reserveomkostningerne fastsættes, er blevet forbedret ved, at der tages hensyn til den værdi, reserven giver forbrugerne i spidslastperioder. For at nå dette mål er der indført en funktion med prisfastsættelse på grundlag af knaphed for reserven, hvor der fastsættes en pris for reserven, når den anvendes som følge af knaphed i systemet ([32]).

d) Der er taget skridt i retning af at indføre en enkelt »cash-out«-pris for hver afregningsperiode for at forenkle ordningen og nedbringe omkostningerne til ubalancer, navnlig for mindre operatører.

(114) Ofgem har offentliggjort en revision af første fase af EBSCR ([33]). Siden gennemførelsen af første fase er den gennemsnitlige ubalancepris (»cash-out«-pris) faldet. Størstedelen af ubalancepriserne ligger nu på 20-30 GBP/MWh, og ikke 30-40 GBP/MWh som tidligere konstateret. Ubalanceprisen er imidlertid blevet mere volatil. Maksimumsprisen i de to år, der gik forud for reformen, var 429,10 GBP/MWh, mens den efter reformen var 1 528,72 GBP/MWh.

(115) Det Forenede Kongeriges regering er af den opfattelse, at reformen af kapacitetsmarkedet og »cash-out«-reformen har forskellige, men komplementære formål i bestræbelserne på at sikre forsyningssikkerheden for elektricitet. Det er af følgende årsager bedre at gå videre med kapacitetsmarkedet og støtte reformen af »cash-out«-ordningen i stedet for blot at forlade sig på »cash-out«-reformen:

a) »Cash-out«-reformen bør styrke investeringsincitamenterne på energimarkedet på lang sigt, men det forventes, at den vil få en mere begrænset indvirkning på de samlede investeringer på kort og mellemlang sigt ([34]). Dette skyldes, at producenterne sælger næsten al deres energi på terminsmarkeder. Med tiden vil »cash-out«-reformen imidlertid føre til, at priserne på terminsmarkederne stiger, fordi producenterne udnytter mulighederne for arbitrage mellem terminsmarkederne og prisen i balanceringsmekanismen.

b) »Cash-out«-reformen kan ikke afhjælpe den øgede risiko ved investeringer i varmekapacitet, efterhånden som elsektoren dekarboniseres: Varmekapacitet vil i stigende grad fungere som backup og vil skulle dække de faste omkostninger ved at opnå høje priser i de få situationer, hvor der er knaphed og prisstigninger.

([28]) I december 2018 var der kun én dynamisk tidsdifferentieret takst, som blev indført af Octopus Energy i februar 2018, og som hver halve time giver forbrugerne prisopdateringer, der afspejler de faktiske engrosenergiomkostninger.
([29]) https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/633442/upgrading-our-energy-system-july-2017.pdf.
([30]) https://www.ofgem.gov.uk/publications-and-updates/electricity-balancing-scr-launch-statement.
([31]) https://www.ofgem.gov.uk/publications-and-updates/electricity-balancing-significant-code-review-final-policy-decision.
([32]) Ved hjælp af sandsynligheden for effektmangel (LOLP) og værdien af mistet forbrug (VoLL).
([33]) https://www.ofgem.gov.uk/publications-and-updates/review-first-phase-electricity-balancing-significant-code-review.
([34]) Bemærk, at »cash-out«-reformen imidlertid vil medføre en væsentlig forbedring af de kortsigtede prissignaler i forbindelse med levering og dermed forbedre signalerne for investeringer i fleksibel kapacitet.

c) I praksis kan investeringer være afhængige af et likvidt marked for handel med »pålidelighedsoptioner« omkring en realtidspris, hvor leverandører betaler en fast pris til gengæld for en option på at købe energi til en strikepris. Det er usandsynligt, at dette vil ske ved Ofgems reform af »cash-out«-ordningen, da markedet selv efter de aktuelle »cash-out«-reformer stadig er et kvasimarked med »cash out«, der fastsættes efter komplekse administrative procedurer, men det kan ske, hvis der indføres et balancemarked for elektricitet, som kan fungere som et robust referencemarked for optionshandel ([35]).

d) Det er uklart, om investorerne vil have tillid til, at eventuelle nye ordninger vil blive opretholdt. Dette skyldes, at når priserne kan stige til et højt niveau, bliver det stadig vanskeligere for tilsynsmyndigheden at vurdere, om meget høje priser er et udtryk for et effektivt marked eller profitmageri. Det betyder, at producenter kan være uvillige til at tilbyde energi til en høj pris (af frygt for, at de kan blive efterforsket for markedsmisbrug), eller at de i fremtiden kan forvente offentlig intervention for at afbøde hyppigere store prisstigninger.

e) I tilfælde af, at der gennemføres »cash-out«-reformer, og de faktisk kan rette op på markedssvigt, har mere præcise »cash-out«-priser potentiale til at nedbringe omkostningerne ved at skaffe kapacitet gennem kapacitetsmarkedet, således at den pris, der betales for kapacitet, bør falde til nul på auktionen.

f) Selv om »cash-out«-reformen, når den er gennemført, fører til højere priser i knaphedsperioder, betyder den iboende høje grad af usikkerhed med hensyn til knaphedssituationer, at det er en risikabel strategi for investorer i store projekter for nyskabt produktion kun at støtte sig til en høj knaphedsrente. Kapacitetsmarkedet sikrer en stabil, regelmæssig betaling i op til 15 år for projekter for nyskabt produktion, hvilket reducerer risikoen for investorerne og tilskynder til investeringer i ny og eksisterende kapacitet.

(116) Den tredje foranstaltning, som Det Forenede Kongerige har angivet, er fuldførelse af det indre energimarked og støtte til en højere grad af samkøring. Det Forenede Kongerige har gennemført den tredje energipakke i national lovgivning og gjort gældende, at den bidrager til udviklingen af netregler. Navnlig vil de markedsrelaterede EU-netregler, der harmoniserer tidsfristerne for tildeling af og handel med kapacitet, indføre et standardsæt markedsregler i hele Europa og fremme gennemførelsen af et konkurrencedygtigt tværeuropæisk energimarked. Det Forenede Kongerige har gjort gældende, at disse ændringer har potentiale til at fremme investeringer i samkøringslinjer gennem en mere effektiv udnyttelse af aktiverne. Det Forenede Kongerige har også bemærket, at det britiske samkøringsniveau er steget fra 4 % i 2014 til 6 % af den samlede installerede kapacitet i 2019, navnlig efter, at NEMO-samkøringslinjen blev taget i brug den 31. januar 2019 og har potentiale til at stige til 9 % inden 2021 ([36]).

(117) Det Forenede Kongerige har også gjort gældende, at landet aktivt deltog i EU-processen med at udpege prioriterede grænseoverskridende projekter hvert andet år som fastsat i »TEN-E-forordningen«. Disse prioriterede projekter har fået status af projekter af fælles interesse (PCI'er), der giver dem mulighed for at drage fordel af potentielt hurtigere planlægnings- og godkendelsesprocedurer, potentielle lovgivningsmæssige incitamenter og mulig adgang til finansiel støtte fra Connecting Europe-faciliteten.

(118) Ofgems projekt for integreret transmissionsplanlægning og -regulering (»Integrated Transmission Planning and Regulation« (ITPR)) blev afsluttet i 2015 ([37]). Her etablerede Ofgem en proces for vurdering af muligheder for nettet (»Network Options Assessment« (NOA)) og offentliggørelse af årlige NOA-rapporter. Systemoperatørens analyse leverer bedre information med henblik på udvikling af nye samkøringslinjer, herunder lokaliteter, hvor det vil være lettest at placere samkøringskapacitet. Den nye rolle omfatter også overvejelser i forbindelse med specifikke samkøringsforslag og sikrer Ofgem vurderinger af virkningerne heraf.

2.9. **Varighed**

(119) Energiloven af 2013 indeholder ikke en slutdato for kapacitetsmarkedet. Statsstøttegodkendelsen gælder imidlertid for en periode på 10 år ([38]) regnet fra datoen for den første gennemførelse af foranstaltningen i 2014 ([39]).

([35]) Under den nuværende balanceringsmekanisme med betaling i overensstemmelse med buddene (»pay-as-bid«) kan parterne kun tjene knaphedsrente, hvis de tilbyder energi til denne pris før lukketid (i hvilket tilfælde de risikerer ikke at blive taget, hvis der ikke forekommer en spidslastsituation), eller hvis de ikke er i balance (i hvilket tilfælde de risikerer, at prisen er lavere end deres kortsigtede marginalomkostninger, hvis der ikke forekommer en spidslastsituation). Det vil være nødvendigt, at balanceringsmekanismen bliver et marked med diskriminerende priser (»pay-as-clear«), hvor alle producenter betales referenceprisen, hvis et likvidt marked for optioner, der handles på grundlag af balancemarkedsprisen, skal udvikles.

([36]) I disse tal antages det, at Det Forenede Kongeriges elproduktionskapacitet forbliver konstant på 81,3 GW.

([37]) https://www.ofgem.gov.uk/publications-and-updates/integrated-transmission-planning-and-regulation-itpr-project-final-conclusions.

([38]) Jf. artikel 21, nr. 8), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/943 af 5. juni 2019 om det indre marked for elektricitet (EUT L 158 af 14.6.2019, s. 54).

([39]) Gennemførelsesdatoen anses for at være den 16. december 2014, hvor den første auktion under kapacitetsmarkedet blev afholdt.

2.10. **Begrundelse for indledning af proceduren**

(120) Selv om de britiske myndigheder anmeldte kapacitetsmarkedet, inden det blev iværksat, annullerede Retten afgørelsen fra 2014 om godkendelse af ordningen. I lyset af Rettens dom om annullation af afgørelsen fra 2014 skal gennemførelsen af den pågældende støtte indtil Rettens dom anses for ulovlig ([40]).

(121) I overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om fastlæggelse af reglerne for vurdering af ulovlig statsstøtte ([41]) har Kommissionen vurderet foranstaltningens forenelighed med det indre marked fra december 2014 til november 2018 og fremover, på de betingelser, der er fastsat i afsnit 3.9 i retningslinjerne for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi (»miljø- og energiretningslinjerne«) ([42]), som fastsætter særlige betingelser for støtte til tilstrækkelig produktion og har været gældende siden 1. juli 2014.

(122) Den procedure, der skal til for at vedtage en ny afgørelse, kan genoptages netop på det punkt, hvor ulovligheden indtrådte ([43]).

(123) På baggrund af Rettens konklusion om, at Kommissionen burde have næret tvivl om, hvorvidt visse aspekter af foranstaltningen var forenelige med det indre marked, besluttede Kommissionen at indlede den formelle undersøgelsesprocedure.

(124) På grundlag af de foreliggende oplysninger og de elementer, der er beskrevet i åbningsafgørelsen, har Kommissionen anmodet om præcisering og navnlig om bemærkninger vedrørende følgende spørgsmål:

a) foranstaltningens hensigtsmæssighed:

1) hvorvidt foranstaltningen var tilstrækkelig tilgængelig for alle relevante kapacitetsleverandører, navnlig for så vidt angår efterspørgselsstyringsoperatørerne på grund af forskelle i de gældende løbetider for kontrakterne, den begrænsede garanti for mængden ved T-1-auktionen og minimumstærsklen for deltagelse

2) hvorvidt deltagelse fra samkørt kapacitet fortsat bør begrænses ved hjælp af en model for samkørt kapacitet

b) foranstaltningens proportionalitet:

1) hvorvidt foranstaltningen var forholdsmæssig på grund af potentielt diskriminerende forskelle i behandlingen af efterspørgselsstyringsoperatørerne i forhold til producenter med hensyn til aftalernes løbetid

2) hvorvidt omkostningsdækningsmetoden ikke på tilstrækkelig vis tilskyndede forbrugerne til at reducere deres forbrug i perioder med høj efterspørgsel og derfor ikke gjorde det muligt at begrænse den samlede støtte til et minimum

c) undgåelse af negative virkninger på konkurrencen og samhandelen:

1) hvorvidt foranstaltningen forhindrede sådanne virkninger, da langvarige aftaler var forbeholdt produktionsenheder, hvilket begrænser foranstaltningens åbenhed, og da udenlandske kapacitetsleverandører i øjeblikket ikke kan deltage direkte i den britiske kapacitetsmekanisme.

3. **BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER**

(125) Dette afsnit sammenfatter de bemærkninger, som Kommissionen modtog i høringsperioden fra 35 interesserede parter, navnlig interesserede parter, der er aktive i energisektoren (f.eks. virksomheder, der er aktive inden for konventionel produktion, samkøringslinjer, produktion af vedvarende energi og efterspørgselsstyringsoperatører samt brancheorganisationer og ikkestatslige organisationer), Ofgem og National Grid.

3.1. **Mål af fælles interesse og foranstaltningens nødvendighed**

(126) Selv om Kommissionen ikke udtrykkeligt i åbningsafgørelsen tog spørgsmålet om målet af fælles interesse eller foranstaltningens nødvendighed op, kommenterede nogle interesserede parter specifikt disse spørgsmål. De fleste af dem støttede foranstaltningens mål og nødvendighed. Nogle tilsluttede sig blot Kommissionens foreløbige konklusion i åbningsafgørelsen, mens andre:

a) henviste til analyser foretaget af ENTSO-E, Det Forenede Kongeriges regering, National Grid og tredjeparter, som viser, at uden kapacitetsmarkedet ville Det Forenede Kongeriges pålidelighedsstandard ikke blive opfyldt

([40]) Jf. sag C-199/06, CELF, ECLI:EU:C:2008:79, præmis 61 og 64.
([41]) Kommissionens meddelelse om fastlæggelse af reglerne for vurdering af ulovlig statsstøtte (EFT C 119 af 22.5.2002, s. 22).
([42]) EUT C 200 af 28.6.2014, s. 1.
([43]) Sag 34/86, Rådet mod Parlamentet, Sml. 1986, s. 2155, præmis 47, sag C-415/96 Spanien mod Kommissionen, Sml. 1998 I, s. 6993, præmis 31, og sag C-458/98 P, Industrie des poudres sphériques mod Rådet, Sml. 2000 I, s. 8147, præmis 82.

b) anførte, at kapacitetsmarkedet fortsat var nødvendigt selv i lyset af den seneste udvikling på energimarkedet (f.eks. indførelsen af intelligente elmålere) eller

c) forklarede, at kapacitetsmarkedet gav et vigtigt signal, som støttede investeringer i ny kapacitet og opretholdelse af eksisterende kapacitet.

(127) For så vidt angår efterspørgselsstyringens rolle og potentiale pegede nogle af de interesserede parter på den stigende deltagelse i auktioner fra efterspørgselsstyringsoperatørers side som dokumentation for, at kapacitetsmarkedet var udformet på en hensigtsmæssig måde, og som bevis for, at der ikke var nogen hindringer for efterspørgselsstyring. Flere interesserede parter understregede også den positive rolle, som overgangsauktionerne spillede med hensyn til at fremme udviklingen af efterspørgselsstyringen, så meget desto mere som de blev lukket til højere priser og ikke var åbne for andre kapacitetsleverandører.

(128) Andre interesserede parter satte spørgsmålstegn ved, om kapacitetsmarkedet er nødvendigt, og anførte følgende til støtte herfor:

a) Det Forenede Kongeriges marked ville blive overforsynet. Bemærkningerne henviste til den konservative tilgang, som National Grid havde valgt i forbindelse med deres prognoser for udbud og efterspørgsel, de høje kapacitetsmargener for vinteren 2018/19, det lave LOLE-niveau, de garantier, som Det Forenede Kongerige havde givet med hensyn til forsyningssikkerhed den vinter, de lave lukkepriser og den betydelige vækst i samkøringslinjer.

b) »Energy-only«-markedet ville være bedre til at sikre tilstrækkelig produktion, især efter Det Forenede Kongeriges gennemførelse af reformer som f.eks. indførelsen af intelligente elmålere, »cash-out«-reformer samt afregningsperioder på en halv time. Én interesseret part nævnte det australske »energy-only«-marked som et eksempel på, at volatilitet i engrosprisen giver klare signaler om at investere i efterspørgselsstyring.

c) Kapacitetsmarkedet vil forværre problemet med »manglende penge« ved at lægge en dæmper på prisfastsættelsen på grundlag af knaphed, som er nødvendig for at tilskynde til investeringer i efterspørgselsstyring og lagring. Flere af bemærkningerne henviste til ændringer i elpriserne som følge af Rettens dom som bevis for denne afdæmpende virkning.

d) Kommissionen bør foretage en grundig vurdering af efterspørgselsstyringens potentiale i løbet af en periode på 10 år og den effekt, som kapacitetsmarkedet har på dette potentiale. De angiver med henvisning til undersøgelser, at i) hvis intelligente elmålere og andet nyttigt udstyr anvendes bredt, vil 15 GW af den indenlandske efterspørgsel potentielt kunne flyttes på en vinterdag med høj efterspørgsel i 2025, ii) industrikunderne i en model fra 2012 blev anslået til at levere en kapacitet på 4-5 GW efterspørgselsstyring, mens iii) efterspørgselsstyringens potentiale i bygninger, som ikke er husholdninger eller industri, blev anslået til at være mellem 1,2 og 4,4 GW på en vinterdag med høj efterspørgsel, iv) op til 1 GW efterspørgselsstyring kunne være til rådighed i London i 2050. De er også af den holdning, at efterspørgselsstyringens deltagelse i kapacitetsauktionerne er lav, idet leverandørerne af efterspørgselsstyring kun har fået 1,37 % af den samlede auktionskapacitet. Endelig kritiserede nogle af de interesserede parter overgangsauktionerne for ikke at være tilstrækkelige til at fremme efterspørgselsstyring på grund af udelukkelsen af efterspørgselsstyringsoperatørerne med kontrakter under de varige auktioner, og fordi den anden overgangsauktion var begrænset til efterspørgselsstyring, som nedregulerer efterspørgslen, og derfor ikke var tilstrækkelig til at fremme denne type efterspørgselsstyring på lang sigt. De beklager også, at Det Forenede Kongerige ikke forlængede overgangsauktionen i yderligere to år.

3.2. **Foranstaltningens hensigtsmæssighed**

3.2.1. *Reguleringsmiddel/reguleringsform*

(129) Én interesseret part fremførte, at kapacitetsmarkedet sandsynligvis på flere punkter er i uoverensstemmelse med forordning (EU) 2019/943, fordi i) Det Forenede Kongerige allerede vil have gennemført størstedelen af de reformer af energimarkedet, der er nødvendige for at undgå et kapacitetsmarked, og ii) hvis der fortsat er kapacitet, vil en strategisk reserve være at foretrække.

3.2.2. *Vederlag udelukkende for tilrådighedsstillelse af kapacitet*

(130) Nogle interesserede parter gjorde gældende, at de eksisterende ordninger for meddelelser forud for spidslastsituationer (dvs. en advarsel på fire timer, hvor tidspunktet for og omfanget af situationen identificeres efterfølgende) var ugunstige for decentrale aktiver, herunder efterspørgselsstyring. De foreslog, at Det Forenede Kongerige undersøger muligheden for at indføre en fordelingsmekanisme eller flere varsler i tiden op til en spidslastsituation.

(131) Nogle interesserede parter anførte, at den nuværende sanktionsordning muligvis ikke er tilstrækkelig til at sikre, at kapacitetsleverandørerne reagerer effektivt i spidslastsituationer.

(132) På den ene side fremførte nogle interesserede parter, at det at basere definitionen af spidslastsituationer på en model med »leveret energi« er i strid med miljø- og energiretningslinjernes punkt 225 og gør det muligt at manipulere med reduktionsfaktorerne på en måde, der diskriminerer mod kulstoffattige (vind- og solenergi) og alternative teknologier (såsom lagring).

3.2.3. *Foranstaltningens åbenhed over for alle relevante kapacitetsleverandører*

3.2.3.1. Potentiel forskelsbehandling af efterspørgselsstyringsoperatørerne på grund af manglen på tidsbestemte leveringsaftaler

(133) Nogle interesserede gjorde gældende, at kravet om, at kapacitetsaftaleparterne skulle reagere på en spidslastsituation på et hvilket som helst tidspunkt af dagen, og uanset hvor længe den har varet, gjorde det vanskeligt for efterspørgselsstyringsoperatører at deltage i kapacitetsmarkedet. De fremførte derfor, at der bør tilbydes tidsbestemte leveringsaftaler gennem kapacitetsmarkedet.

3.2.3.2. Forskelle i kontrakternes løbetider

(134) I henhold til de nuværende britiske regler om kapacitetsmarkedet har de fleste eksisterende kapacitetsleverandører adgang til etårige aftaler. Kun produktionskapacitetsleverandører, som har kapitaludgifter (CAPEX) over visse tærskler, er berettigede til kapacitetsaftaler med en løbetid på op til 15 år.

(135) For at begrunde udelukkelsen af efterspørgselsstyringsoperatørerne fra de længere kontrakter pegede mange interesserede parter på i) efterspørgselsstyringsoperatørernes lave kapitaludgifter ([44]), ii) deres præference for korte kontrakter på grund af deres volatile porteføljer, iii) behovet for at indgå længere kontrakter for renoveret og ny kapacitet for at undgå højere bud på kapacitetsmarkedsauktionerne, højere støtteniveauer og uventede fortjenester for den eksisterende kapacitet. Nogle af de interesserede parter anførte også, at de efterspørgselsstyringsoperatører, der benytter sig af produktion »bag måleren« (»behind-the-meter« (BTM)), fortsat kunne være berettigede til en længere kontrakt, hvis de opfyldte tærsklen for kapitaludgifter, og hvis de deltog i en auktion som producent.

(136) Nogle interesserede parter foreslog i) at begrænse kontrakternes løbetid til et år for alle kapaciteter, eller ii) kun at tillade kontrakter på under fem år, men ikke på grundlag af kapitaludgifter, som ikke tager hensyn til alle de økonomiske omkostninger ved efterspørgselsstyring (såsom driftsomkostninger), eller iii) at gøre det muligt for efterspørgselsstyringsoperatørerne at få adgang til kontrakter på 3-5 år. Andre parter foreslog, at systemet stadig skulle være baseret på tærskler for kapitaludgifter, men at give mulighed for, at enhver teknologi, der opfylder disse tærskler (dvs. inklusive teknologier, der anvendes af efterspørgselsstyringsoperatører), kan få adgang til længere kontrakter og regelmæssigt revidere tærsklerne eller endda fastsætte flere forskellige tærskler for at sikre teknologineutralitet.

3.2.3.3. Begrænset garanti for mængden ved T-1-auktionen

(137) Noget af kapaciteten udbydes ikke på auktion til levering efter fire år (T-4) og er »reserveret« til T-1-auktionen. Hvis efterspørgslen falder mellem T-4- og T1-auktionen, vil den mængde kapacitet, der indgår i T-1-auktionen, blive reduceret. Eftersom T-1-auktionerne giver efterspørgselsstyringsoperatørerne en bedre mulighed for adgang til markedet, har Det Forenede Kongeriges regering imidlertid forpligtet sig til i 2014 at udbyde i hvert fald 50 % af den kapacitet, der var reserveret fire år tidligere, på T-1-auktionerne.

(138) Nogle bemærkede, at de nuværende ordninger ikke var tilfredsstillende, da tilrettelæggelsen af T-1-auktioner er uforudsigelig. Den britiske regering kan beslutte at annullere en auktion eller ændre den mængde, der skal indgå i T-1-auktionen. Nogle interesserede parter foreslog at fastsætte den mængde, der skal indgå i T-1-auktionen, som en procentdel af enten den kapacitet, der er behov for i leveringsåret, eller den kapacitet, der indgik i T-4-auktionen. Andre anførte, at det er nødvendigt at øge mængden på T-1-auktionerne gradvist over fem år. Endelig foreslog nogle parter i) at afskaffe T-4-auktionerne, ii) at tilrettelægge yderligere ugentlige auktioner eller iii) at tilrettelægge yderligere T-2-auktioner.

(139) De fleste interesserede parter anførte, at de nuværende ordninger var passende og tilstrækkelige, og pegede navnlig på den store succesrate for efterspørgselsstyringsoperatørerne på T-4-auktionerne. De gjorde gældende, at i) alle markedsaktører er lige udsatte for den usikre tilrettelæggelse eller de usikre mængder på T-4- og T-1-auktionerne,

([44]) Skønnene over efterspørgselsstyringsoperatørernes kapitaludgifter i bemærkningerne er meget lave (»tæt på nul«, »flere tusind pund eller mindre end 5 GBP/kW«, »gennemsnitlig omkostning på 0,15 GBP/kW« i overgangsauktionerne).

og at efterspørgselsstyringsoperatørerne dermed ikke forskelsbehandles, ii) større kapacitetsmængder, der reserveres til T-1, kan reducere konkurrenceevnen for T-1-auktionerne, og iii) større kapacitetsmængder, der reserveres til T-1, kan øge risikoen for overindkøb, hvis behovet for kapacitet for leveringsåret er faldet til under de tidligere fastsatte niveauer.

3.2.3.4. Minimumstærskel for deltagelse

(140) Som beskrevet i betragtning 30 og 31 gælder der en minimumstærskel på 2 MW for deltagelse i kapacitetsmarkedet for alle kapacitetstyper.

(141) Nogle interesserede parter foreslog, at der fastsættes meget lavere tærskler for deltagelse (100 kW, 500 kW, < 1 MW), idet der henvises til andre markeder, hvor efterspørgselsstyring kan deltage (samkøringslinjen Pennsylvania-New Jersey-Maryland (PJM), balanceringsmarkedet og accessoriske tjenester).

(142) Endvidere kritiserede nogle parter den høje auktionsgaranti, der gjaldt for efterspørgselsstyring og produktion (5 000 GBP/MW i 2014), idet den var diskriminerende over for efterspørgselsstyringen. De gjorde gældende, at dette kunne være en hindring for at komme ind på markedet, navnlig for nye efterspørgselsstyringsoperatører, da alle deltagere på kapacitetsmarkedet skulle forpligte sig til at dække ubegrænset levering, og efterspørgselsstyringsoperatørerne kunne få større problemer end producenterne med at dække en lang leveringsperiode. På grund af den højere risiko for misligholdelse for efterspørgselsstyringsoperatører, vil de måske have sværere ved at få finansieret auktionsgarantien.

(143) I modsætning hertil pegede mange interesserede parter på relevansen af at have en tærskel på 2 MW for deltagelse. Ud over at det var nødvendigt at holde de administrative omkostninger nede, anførte nogle interesserede parter, at i) tærsklen på 2 MW ikke syntes at være en hindring for efterspørgselsstyringsoperatørernes deltagelse, eftersom Det Forenede Kongerige testede en lavere tærskel for deltagelse i den anden overgangsauktion (500 kW), og kun otte CMU'er under 2 MW blev kvalificeret, og de leverede mindre end 3 % af den samlede kapacitet, der var sikret ved den pågældende auktion, og da der ikke blev konstateret nogen samling af efterspørgselsstyrings-CMU'er omkring tærsklen på 2 MW på de seneste auktioner. De påpegede også, at ii) tærsklen på 100 kW, der anvendes af PJM, gælder for mindre regionale indkøb og derfor ikke er sammenlignelige.

(144) Flere interesserede parter forklarede, at kravet om en auktionsgaranti var nødvendigt for at sikre, at der faktisk skete levering, og modvirke spekulative projekter. Én interesseret part anførte, at på de overgangsauktioner, hvor auktionsgarantien kun var på 10 % af det normale niveau, blev en stor del af den nye kapacitet (25 %) ikke leveret.

(145) Endvidere har visse interesserede parter peget på de fordele, der indrømmes efterspørgselsstyringsoperatørerne i forhold til andre teknologier:

a) Ubekræftet efterspørgselsstyring, der ikke leverer den fulde mængde af sin kapacitet i forbindelse med efterspørgselsstyringstest, får kun trukket på sin auktionsgaranti forholdsmæssigt, forudsat at de stadig leverer mindst 90 % af den oprindelige kapacitet, de har forpligtet sig til, og selv derefter kan efterspørgselsstyrings-CMU'en fortsat opretholde sin kapacitetsaftale og undgå opsigelsesgebyrer, forudsat at den forbliver over tærsklen på 2 MW.

b) Opsigelsesgebyrerne er lavere for efterspørgselsstyring (op til 10 000 GBP/MW) end for andre former for kapacitet (op til 35 000 GBP/MW).

c) Fælles test gør det muligt for efterspørgselsstyringsoperatørerne at reducere risikoen ved test ved at sprede risikoen for underforsyning på tværs af flere CMU'er (dvs. alle CMU'er, der leverer mere, kan bruges til at kompensere for de CMU'er, der leverer mindre).

d) Siden 2015 har efterspørgselsstyringsoperatørerne kun skullet afgive auktionsgaranti én gang for en ubekræftet efterspørgselsstyrings-CMU og kan derfor blive udvalgt til flere på hinanden følgende auktioner ved at stille én auktionsgaranti.

e) I 2016 hævede den britiske regering auktionsgarantien før auktion for ny produktion til 10 000 GBP/MW, mens auktionsgarantiens størrelse for ubekræftet efterspørgselsstyring forblev på 5 000 GBP/MW.

f) Efterspørgselsstyringsoperatører har automatisk ret til at deltage i auktioner som »prisstiller« og byde over den tærskel, som »pristagerne« skal acceptere.

g) En ensartet reduktionsfaktor på 84 % for efterspørgselsstyring, uanset hvilken teknologi der anvendes til at levere kapacitet, mens andre teknologiklasser har specifikke reduktionsfaktorer, der varierer fra 17 % til 96 %.

h) Efterspørgselsstyringens mulighed for at deltage i sekundær handel, inden kapaciteten bekræftes.

3.2.3.5. Foranstaltningens åbenhed for vedvarende energikilder og nye teknologier

(146) Nogle interesserede parter gjorde gældende, at visse vedvarende energikilder, navnlig vind- og solenergi, i øjeblikket ikke kan deltage på kapacitetsmarkedet, hvilket er i strid med miljø- og energiretningslinjerne. Selv om de hilste vedtagelsen af nye regler for sol- og vindenergi i juni 2019 velkommen, kritiserede de den omstændighed, at disse regler ikke allerede var indført i 2014, og at de nye regler var begrænset til vind- og solenergi, og at de ikke omfattede andre vedvarende energikilder eller nye teknologier. F.eks. blev en vindmøllepark afvist i udvælgelsesproceduren for T-4-auktionen i 2017. Der var heller ikke nogen mekanisme til udvælgelse af kommerciel vedvarende energi for T-4-auktionen (som blev annulleret) i 2018 (for leveringsåret 2022/23). I andre bemærkninger blev det kritiseret, at de reduktionsfaktorer, der fandt anvendelse på vedvarende energikilder, var for restriktive.

(147) En anden interesseret part argumenterede mod at medtage intermitterende vedvarende energi i kapacitetsmarkedet, herunder navnlig den, der er opført og finansieret under andre støtteforanstaltninger, da deres virksomhed ville fortsætte uanset kapacitetsbetalingen, og de muligvis ikke ville kunne producere og sælge elektricitet under en spidslastsituation.

3.2.3.6. Deltagelse af samkørt kapacitet

(148) Mange interesserede parter påpegede det langsigtede mål om direkte deltagelse af udenlandsk kapacitet, samtidig med at de insisterede på nødvendigheden af at give Det Forenede Kongerige tid nok til at tilpasse sig til dette i overensstemmelse med forordning (EU) 2019/943.

(149) Andre parter kritiserede imidlertid den aktuelle model for samkørt kapacitet, der anvendes i Det Forenede Kongerige, og opfordrede til en hurtig ændring af udenlandsk kapacitets direkte deltagelse. En bemærkning anførte, at samkøringslinjer er garanteret regulerede afkast gennem »cap and floor«-mekanismen. Det vil derfor ikke være hensigtsmæssigt, at disse samkøringslinjer deltager i kapacitetsmarkedet, mens produktionsprojekter, der modtager tilskud, ikke får lov til at deltage.

(150) Én interesseret part bemærkede, at samkøringslinjerne burde have fået mulighed for at deltage i den T-1-auktion, der blev afholdt i begyndelsen af 2018 for leveringsåret 2018/19. Den kritiserede også udelukkelsen af samkøringslinjer fra kapacitetskontrakter på længere end et år samt den reduktionsmetode, der blev anvendt for samkøringslinjer, som beskrives som diskriminerende, navnlig fordi den beregnes på et individuelt grundlag i stedet for pr. teknologitype som for andre teknologier, der deltager i kapacitetsmarkedet.

3.3. **Foranstaltningens proportionalitet**

(151) Én interesseret part anfægtede, at det britiske kapacitetsmarked overholdt punkt 230 i miljø- og energiretningslinjerne, da de eksisterende producenter, der vandt kapacitetsmarkedsauktionerne i 2016, modtog en pris på 22,50 GBP/kW/år, mens de i 2017 modtog en pris på 8,40 GBP/kW/år, hvilket peger i retning af overkompensation og uventede fortjenester.

3.3.1. *Forskelle i kontrakternes løbetider*

(152) Bemærkninger vedrørende kontrakternes gældende løbetider er sammenfattet i betragtning 134 til 136 ovenfor.

3.3.2. *Udelukkelse af langsigtet STOR*

(153) Én interesseret part gør gældende, at deltagelse af leverandørerne af langsigtet STOR (jf. betragtning 32, litra f)) i kapacitetsmarkedet ville resultere i uventede fortjenester, mens det ikke ville underminere den oprindelige forretningscase at udelukke dem. Disse operatører kunne desuden deltage i kapacitetsmarkedet og de årlige auktioner for kortsigtede STOR-kontrakter og efterfølgende (hvis de vandt kapacitetsmarkedsauktionerne) ophæve deres langsigtede STOR-kontrakter uden nogen form for strafgebyr.

(154) En anden interesseret part hævder, at der ikke er udsigt til, at leverandørerne af langsigtet STOR får uventede fortjenester, da kapacitetsmarkedet siges at have ført til lavere »cash-out«-priser, lavere engrospriser og lavere udnyttelse af STOR-anlæg. Desuden ville leverandørerne af langsigtet STOR de facto blive udelukket, da de endelige regler for kapacitetsmarkedet specificerede, at det kun er kraftværker, der blev sat i drift efter 2014, der ville blive betragtet som ny kapacitet. Hertil kommer, at bankerne ikke ville acceptere en étårig kapacitetsaftale til fordel for en 15-årig STOR-aftale. De hævder også, at en tilbagebetalingsmekanisme ville være mere forholdsmæssig end fuldstændig udelukkelse, og foreslår, at deres anlæg retrospektivt skulle tildeles de kapacitetsaftaler, de burde have fået tildelt i 2014 og derefter.

3.3.3. *Omkostningsdækningsmetode*

(155) Omkostningsdækningsmetoden er baseret på elforbruget mellem kl. 16 og 19 på hverdage om vinteren. Som forklaret i betragtning 187 i åbningsafgørelsen havde Det Forenede Kongerige før den nationale offentlige høring om kapacitetsmekanismen oprindeligt til hensigt, at størrelsen af afgifterne skulle beregnes på grundlag af elleverandørernes markedsandel i forhold til den elektricitetsefterspørgsel, der blev registreret i de såkaldte »triadeperioder«. Det vil sige de tre perioder på hver en halv time, hvor det største årlige elforbrug i Det Forenede Kongerige registreres i perioden november-februar.

(156) De fleste af de bemærkninger, der er modtaget på dette punkt, handler om, at omkostningsdækningsmetoden er forholdsmæssig. De gør gældende, at den nuværende metode rammer den rette balance mellem på den ene side et forudsigeligt og retfærdigt grundlag for opkrævning af afgifter fra leverandørerne og på den anden side at fastholde et signal om at mindske efterspørgslen i den forventede spidslastperiode.

(157) Nogle interesserede parter gav også udtryk for bekymring med hensyn til den alternative »triademetode«:

a) Den vil ikke kunne sikre en væsentlig reduktion af den mængde kapacitet, der skal indkøbes gennem kapacitetsmarkedet, eller omkostningerne ved denne kapacitet.

b) Den ville have påført de indenlandske forbrugere uforholdsmæssigt store omkostninger i forbindelse med kapacitetsmarkedet.

c) Den ville have givet et uforudsigeligt grundlag for beregning af afgifter, eftersom levering i triader er vanskelig at forudsige.

d) Spidslastsituationer ville ikke nødvendigvis være koordineret med de tre perioder på en halv time, som udgør triaderne.

e) Aktivitet fra efterspørgselsstyring og/eller integreret produktion for at undgå triaderne (der anvendes til at finansiere andre foranstaltninger) har ført til ineffektive fordelingsafgørelser og sænket engrospriserne i spidslastperioder.

(158) Andre interesserede parter var kritiske over for den valgte omkostningsdækningsmetode. De gør gældende, at i) den er uforenelig med forventningen om, at kapacitetsmarkedet kun vil blive aktiveret i spidslastperioder, ii) nogle få efterspørgselsstyringsoperatører kunne reducere efterspørgslen hver ugedag om vinteren mellem kl. 16 og 19, og iii) det »sande« kapacitetsgab ville blive overvurderet, og de samlede kapacitetsmarkedsomkostninger ville være højere. Disse parter hævder også, at en metode baseret på triadeperioderne ville være mere hensigtsmæssig, da den ville skabe et marked for undgåelse af omkostninger ved kapacitetsmarkedet. Én interesseret part fremførte en række yderligere argumenter: Triademetoden ville ikke påvirke prisforudsigeligheden for de fleste leverandører, da næsten alle husholdninger og små virksomheder afregner efter profiler, undgåelse af triader har gjort det muligt at tilskynde fleksible kunder til at deltage i efterspørgselsstyring og den metode, der er baseret på kl. 16-19, tilskynder til, at der anvendes forurenende »bag måleren«-produktion til at mindske efterspørgslen i disse perioder.

(159) Nogle interesserede parter støttede Kommissionens holdning som forklaret i betragtning 187 i åbningsafgørelsen, ifølge hvilken Kommissionen ved vurderingen af dette spørgsmål også vil tage hensyn til punkt 25 i miljø- og energiretningslinjerne, idet den anfører, at foranstaltningens forenelighed udelukkende bør vurderes på grundlag af kriterierne i afsnit 3.9.5 i miljø- og energiretningslinjerne. Denne bestemmelse indeholder ikke nogen henvisning til finansiering af foranstaltninger til sikring af tilstrækkelig produktion. Andre henviste derimod til Rettens dom og kritiserede denne holdning.

3.4. **Forebyggelse af negative virkninger for konkurrencen og samhandelen**

(160) Nogle interesserede parter anførte, at kapacitetsmarkedet bør i) være eksplicit udformet med henblik på at minimere drivhusgasemissioner ved at støtte systemsikkerhed ved hjælp af teknologier, der har nulemissioner, eller ii) støtte mere vedvarende energi eller iii) fremme energikilder, der er strategisk vigtige ud fra et dekarboniseringsperspektiv, og samtidig gradvis udelukke forurenende brændstoffer eller teknologier, der ikke er forenelige med en dekarboniseret elsektor.

(161) Nogle bemærkninger viste også, at Kommissionens undersøgelse bør tage hensyn til de nye regler for kapacitetsmekanismer i forordning (EU) 2019/943, navnlig for at begrænse kapaciteten med høje CO_2-emissioner.

3.5. **Standstill-forpligtelsen**

(162) Nogle interesserede parter fremhævede en række foranstaltninger, der blev truffet af Det Forenede Kongerige efter Rettens dom (jf. betragtning 18), nemlig afholdelse af en ny T-1-auktion og (eventuelt) en T-3-auktion (jf. betragtning 53 og 156 i åbningsafgørelsen). Disse foranstaltninger vil sikre fortsat håndhævelse af eksisterende aftaler til gengæld for udsigten til udskudte betalinger og fortsat opkrævning af leverandørafgifter. Dette ville give deltagerne i kapacitetsmarkedet en økonomisk fordel i standstill-perioden og derfor udgøre ulovlig støtte.

(163) Disse parter anmodede Kommissionen om at udstede et påbud om indstilling i henhold til artikel 13, stk. 1, i Rådets forordning (EU) 2015/1589 ([45]), som pålægger Det Forenede Kongerige at indstille enhver ulovlig støtte, indtil Kommissionen har truffet afgørelse om støttens forenelighed.

4. **BEMÆRKNINGER FRA DET FORENEDE KONGERIGE**

(164) Dette afsnit sammenfatter de bemærkninger, der blev modtaget fra Det Forenede Kongerige den 12. april 2019 vedrørende åbningsafgørelsen, og de bemærkninger, der blev modtaget den 7. juni 2019, den 19. juli 2019 og den 12. september 2019.

4.1. **Mål af fælles interesse og foranstaltningens nødvendighed**

(165) Ifølge Det Forenede Kongerige viser deres analyse, som understøttes af elsystemoperatøren National Grid Electricity Systems (»NG ESO«) holdning, at fraværet af kapacitetsmarkedet ville påvirke Det Forenede Kongeriges elforsyningssikkerhed og øge den forventede effektmangel (LOLE) over pålidelighedsstandarden på tre timer/år i alle år fra 2019/20. Den 7. juni 2019 meddelte Det Forenede Kongerige, at den sammen med NG ESO havde gennemgået den analyse, der blev fremlagt i december 2018, og som er beskrevet i betragtning 102 til 104 (og betragtning 94 til 96 i åbningsafgørelsen), og bekræftede, at den fortsat udgør det seneste og bedst mulige billede af behovet for kapacitetsmarkedet.

(166) Det Forenede Kongerige er ikke enig i påstanden om, at det britiske elmarked er overforsynet:

a) NG ESO's metode til fastsættelse af parametre er ikke overdrevent konservativ, men søger i stedet at sikre en passende balance mellem risici (mellem overindkøb og utilstrækkelig kapacitet) i det, der i sagens natur er en usikker proces. Det Forenede Kongerige minder om, at Ofgem giver NG ESO incitamenter til at forudsige efterspørgslen nøjagtigt ([46]).

b) De bedre end forventede kapacitetsmargener for vinteren 2018/19 viser den betydelige usikkerhed og de betydelige udfordringer, der er forbundet med en præcis forudsigelse af de fremtidige kapacitetsbehov (idet det bemærkes, at vurderingen for 2018/19 blev afsluttet i begyndelsen af 2014). I NG-ESO's rapport om prognoserne for vinteren (»Winter Outlook«) forklarede den, at nogle større enheder, som ikke vandt kapacitetsmarkedsauktionen, forventedes fortsat at producere i løbet af vinteren 2018/19. Dette kunne skyldes højere engrospriser på grund af stigende gaspriser og kulstofomkostninger.

c) Denne uventede og gunstige ændring af markedsvilkårene forud for vinteren 2018/19 gjorde det også muligt for den britiske regering at mane til besindighed omkring forsyningssikkerheden den vinter til trods for Rettens dom. Lukkepriserne er i øjeblikket lave, men Det Forenede Kongerige har gjort gældende, at dette er en af de succeser, der er opnået med kapacitetsmarkedet, nemlig at en høj grad af konkurrence på auktionerne har sikret den nødvendige kapacitet, herunder en vis ny kapacitet, med lavere omkostninger for forbrugeren end oprindeligt forventet.

d) Med hensyn til påstanden om, at den betydelige vækst i samkøringslinjer har ført til et for stort udbud af kapacitet, noterer Det Forenede Kongerige sig, at samkøringslinjer deltager i kapacitetsauktioner, således at der tages behørigt hensyn til deres bidrag til Det Forenede Kongeriges kapacitetsbehov. Reduktionsfaktorerne for samkøringslinjer revideres årligt for at sikre, at de fortsat er hensigtsmæssige.

(167) Det Forenede Kongerige bestrider tanken om, at »energy-only«-markedet er bedre egnet til at sikre tilstrækkelig produktion. i) Det Forenede Kongerige minder om de markedssvigt, der er beskrevet i betragtning 105 til 109 (og betragtning 97 til 101 i åbningsafgørelsen). ii) Med hensyn til udbredelsen af intelligente elmålere bruger mindre end en tredjedel af forbrugerne på nuværende tidspunkt intelligente elmålere, og tidsdifferentierede takster er kun i deres vorden. Derfor mener Det Forenede Kongerige ikke, at markedssvigt i form af pålidelighed som et offentligt gode har ændret sig væsentligt siden 2014, og det er for tidligt at vurdere, i hvilket omfang en større udbredelse i

([45]) Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT L 248 af 24.9.2015, s. 9).

([46]) Ofgem bemærker følgende i sin rapport om status for energimarkedet i 2018 (»State of the Energy Market 2018«): »National Grids prognoser for transmissionsefterspørgslen har konsekvent ligget over det faktiske tal siden 2011 med i gennemsnit omkring 1,5 GW. Selv om det kan anses for fornuftigt, at systemoperatøren anvender en forsigtig tilgang til at forudsige efterspørgslen, skal dette opvejes mod omkostningerne ved at skaffe yderligere kapacitet. I det seneste år har National Grid foretaget en række ændringer af sin proces for efterspørgselsprognoser, som samlet set har ført til reduktioner af den underliggende efterspørgsel«.

fremtiden vil påvirke dette markedssvigt. iii) »Cash-out«-reformen har ført til et højere topniveau for »cash-out«-priser siden indførelsen af kapacitetsmarkedet, men den iboende høje grad af usikkerhed med hensyn til knaphedssituationer betyder, at det er en risikabel strategi for investorer kun at støtte sig til en høj knaphedsrente: Det er usandsynligt, at en sådan reform kan løse problemet med manglende penge alene. iv) Med henvisning til Det Internationale Energiagenturs vurdering af Australiens energipolitikker i 2018 bemærker Det Forenede Kongerige, at Australien oplever høje elpriser på grund af manglende konkurrence og strukturelle problemer, og ikke fordi det vil være et velfungerende »energy-only«-marked.

(168) Det Forenede Kongerige bestrider også idéen om, at kapacitetsmarkedet ville forværre problemet med manglende penge. i) Via den konkurrencebaserede auktion afsløres omfanget af de manglende penge. Efterhånden som de underliggende problemstillinger, der førte til problemet med manglende penge, løses, og potentialet for at sikre knaphedsrente gennem elmarkedet øges, forventer Det Forenede Kongerige, at markedsdeltagerne bliver mindre afhængige af indtægter fra kapacitetsmarkedet, fordi de konkurrencebaserede auktioner vil presse lukkepriserne mod nul. Det er på nuværende tidspunkt muligt, at kapacitetsmarkedet ikke længere vil være påkrævet. ii) I modsætning til, hvad visse interesserede parter hævder, er det Det Forenede Kongeriges opfattelse, at elpriserne ikke blev påvirket af Rettens dom eller af efterfølgende regeringsbeslutninger eller bekendtgørelser. Ser man på udviklingen på længere sigt, ser det ud til, at de gennemsnitlige grundlastpriser og prisudsvingene faktisk er steget siden det første leveringsår 2017/18 på kapacitetsmarkedet. Dette tyder på, at andre faktorer har en større indflydelse på priserne, og at nogle af de interesserede parter overvurderer kapacitetsmarkedets prisdæmpende virkning.

(169) Ifølge Det Forenede Kongerige, som henviser til National Grids rapport om elkapacitet fra 2018, findes der meget få tilgængelige oplysninger om efterspørgselsstyring, og den bedste kilde til kontrakter for efterspørgselsstyring er kapacitetsmarkedsregistrene, som beskrevet i tabel 2 i åbningsafgørelsen (jf. tabel 1 i nærværende afgørelse). En analyse af resultaterne af de første overgangsauktioner (jf. tabel 4) viser, at omkring 70 % af de efterspørgselsstyringsoperatører, der har fået tildelt aftaler, var »bag måleren«-produktion, som typisk er reservedieselgeneratorer. Ifølge Det Forenede Kongerige antyder en nylig undersøgelse af efterspørgselsstyringsoperatører, at der er en høj grad af deltagelse i kapacitetsmarkedet fra de eksisterende efterspørgselsstyringsoperatørers side (70 %). Desuden er der tendens til, at skøn over efterspørgselsstyringsoperatører, der deltager i andre eltjenester, ligner hinanden: F.eks. var størrelsen af den efterspørgselsstyring, der deltog i National Grids portefølje af balanceringsprodukter og -tjenester i 2015, ca. 708 MW. Det Forenede Kongerige anfører, at der har været mange forsøg på at anslå den samlede potentielle mængde efterspørgselsstyringskapacitet i Det Forenede Kongerige, men at disse skøn er forbundet med betydelige forbehold, der ofte er knyttet til manglen på reelle data, hvilket fører til meget forskellige skøn. For eksempel anførte Det Forenede Kongerige, at »Association of Decentralized Energy« (foreningen for decentraliseret energi) i 2016 vurderede, at der kunne være op til 9,8 GW komponenter i Det Forenede Kongerige, der kunne reduceres mindst én gang om året inden 2020, men National Grid vurderer i sit scenarie for fremtidens energi (»Future Energy Scenario«) fra 2018, at efterspørgselsstyring, der nedregulerer efterspørgslen, i den industrielle og kommercielle sektor vil nå op på 1 GW i 2019/20, og dette forventes at blive fordoblet i løbet af et årti.

(170) For så vidt angår overgangsauktionerne (OA'er), anfører Det Forenede Kongerige, at de specifikt er udformet med henblik på at støtte efterspørgselsstyringssektoren, og uafhængige evalueringer af overgangsauktionerne har vist, at de stort set havde held til at nå deres mål. Et sekundært formål med overgangsauktionerne var at bidrage til en bedre forståelse af sektoren. Den dokumentation, der blev indsamlet som led i disse evalueringer, pegede på metoder til at tilskynde efterspørgselsstyringsoperatørerne til at deltage i kapacitetsmarkedet, og disse er nu blevet gennemført (jf. »fælles test« i betragtning 145, omfordeling af komponenterne i efterspørgselsstyrings-CMU'er i betragtning 180 nedenfor). Endelig anfører Det Forenede Kongerige, at deltagerne i overgangsauktionerne blev forhindret i at deltage ved T-4-auktionerne i 2014 og 2015 (de har adgang til alle andre T-4-auktioner), fordi de ikke har brug for den ekstra støtte, der er til rådighed via overgangsauktionerne, i det omfang de allerede er tilstrækkeligt modne til at konkurrere på disse auktioner. Deltagerne i overgangsauktionerne fik dog adgang til at deltage i T-1-auktionerne for de tilsvarende leveringsår for at sikre, at deltagere i overgangsauktionerne havde en vej ind på markedet for hvert enkelt leveringsår.

4.2. **Foranstaltningens hensigtsmæssighed**

4.2.1. *Reguleringsmiddel/reguleringsform*

(171) Det Forenede Kongerige deler ikke nogle af de interesserede parters synspunkt om, at en strategisk reserve ville være at foretrække frem for kapacitetsmarkedet, som dækker hele markedet. Selv om Det Forenede Kongerige anerkender, at strategiske reserver kan være en effektiv måde at håndtere forbigående situationer med utilstrækkelig kapacitet på, er de en mindre passende mulighed på markeder, hvor kapacitetsproblemer er mere akutte eller langvarige, da de indebærer en større risiko for markedsforvridning. Ifølge Det Forenede Kongerige skyldes dette en

række faktorer, nemlig den ineffektivitet, der er forbundet med at holde reserven uden for markedet, kravet om en mere central forvaltning af en sådan strategisk reserve, som kan føre til erhvervelse af utilstrækkelig eller uhensigtsmæssig reservekapacitet, og risikoen for, at reserven hele tiden bliver større, efterhånden som anlægget vælger at »spille med« mekanismen (gaming) og foretrækker at deltage i reserven i stedet for at påtage sig risikoen ved at deltage i et »electricity-only«-marked ([47]).

(172) Det Forenede Kongerige anfører desuden, at en strategisk reserve ikke vil tilskynde til investeringer i nye anlæg. Tværtimod kan det effektivt skabe et prisloft (eller opfattelsen af et prisloft) på markedet, da investorerne kan frygte, at de britiske myndigheder i tilfælde af prishop vil komme under pres for at reducere reserveprisen, hvilket ville fjerne deres knaphedsindtægter og underminere deres investeringsgrundlag. Ifølge Det Forenede Kongerige er kapacitetsmarkeder, der dækker hele markedet, bedre til at skabe incitamenter til investeringer i ny kapacitet for at afhjælpe problemer med tilstrækkelighed på længere sigt.

4.2.2. *Vederlag udelukkende for tilrådighedsstillelse af kapacitet*

(173) Det Forenede Kongerige erklærer, at det valgte meddelelsesordningerne forud for spidslastsituationer for at overholde miljø- og energiretningslinjerne, navnlig punkt 225 vedrørende betaling af støtte for tilrådighedsstillelse af energi i stedet for levering af energi. En særlig fordelingsmekanisme ville forstyrre markederne. Som led i den femårige revision planlægger Det Forenede Kongerige at undersøge mekanismer, der kan sikre deltagerne flere oplysninger i forbindelse med spidslastsituationer, selv om det ikke er planen, at der skal indføres en fuld fordelingsfunktion.

(174) Hvad angår effektiviteten af kapacitetsmarkedets sanktionsordning, vil Det Forenede Kongerige overveje at styrke sanktionsordningen som reaktion på, at ikkekonventionelle teknologier i stigende grad deltager, som opfølgning på den femårige revision.

(175) Det Forenede Kongerige anerkender, at kapacitetsleverandører kan blive pålagt sanktioner i tilfælde, hvor de ikke fysisk leverer energi i spidslastsituationer. I den forbindelse kan kapacitetsmarkedet anses for at følge en model med »leveret energi«. I forbindelse med kapacitetsmarkedet forekommer det imidlertid højst usandsynligt, at der opstår fordrejninger i fordelingen i praksis, da spidslastsituationer er defineret med henvisning til foranstaltninger, som NG træffer som den sidste udvej, når markedet ikke har leveret. Derfor ville kapacitetsmarkedet være i overensstemmelse med punkt 225 i miljø- og energiretningslinjerne.

4.2.3. *Foranstaltningens åbenhed over for alle relevante kapacitetsleverandører*

4.2.3.1. Potentiel forskelsbehandling af efterspørgselsstyringsoperatørerne på grund af manglen på tidsbestemte leveringsaftaler

(176) Det Forenede Kongerige anfører, at kapacitetsleverandører, der deltager i overgangsauktionerne, har adgang til en tidsbegrænset variant af standardkapacitetsaftalen: Kapacitetsleverandører kan vælge kun at stille deres kapacitet til rådighed mellem kl. 16 og 19 til gengæld for reducerede kapacitetsbetalinger. Efterspørgslen efter denne variant ved overgangsauktionerne har dog vist sig at være ubetydelig: Kun én CMU ud af de 89 CMU'er, der vandt ved auktionerne, valgte denne type aftale. Ifølge Det Forenede Kongerige kan det ikke anses for at være en væsentlig hindring for deltagelse, at der ikke er noget tidsbegrænset tilbud ved de vigtigste auktioner. Desuden har den britiske regering gjort gældende, at tidsbegrænsede kapacitetsaftaler ikke fuldt ud opfylder kravet om tilstrækkelig produktion (spidslastsituationer er ikke nødvendigvis begrænset til dette tidspunkt på dagen) og vil skabe yderligere kompleksitet ved beregningen af det samlede kapacitetsbehov for et bestemt leveringsår.

4.2.3.2. Forskelle i kontrakternes løbetider

(177) Det Forenede Kongerige anfører, at uden adgang til langsigtede aftaler vil ny projektfinansieret produktion måske ikke være i stand til at deltage i kapacitetsauktionerne. Uden denne længere afskrivningsperiode ville ansøgere med projektfinansieret produktion skulle byde højt, muligvis over auktionsprisloftet. Dette vil medføre en unødvendig stigning i buddenes størrelse, hvilket ville øge den samlede støtte, der udbetales gennem kapacitetsmarkedet, og risikoen for uventede fortjenester til andre kapacitetsleverandører. Resultatet kan endda være, at ny kapacitet slet ikke ville deltage i auktionen, hvilket dermed kan begrænse konkurrencen på auktionerne.

(178) Det Forenede Kongerige understreger, at de interesserede parters bemærkninger, der omtaler de lave kapitaludgifter for efterspørgselsstyring, er i overensstemmelse med de oplysninger om kapitaludgifterne for efterspørgselsstyring, der nedregulerer efterspørgslen, som er indsamlet gennem den uafhængige vurdering af den anden overgangsauktion. Det Forenede Kongerige mener, at de gennemsnitlige omkostninger på 0,15 GBP/kW er ubetydelige i forhold til minimumstærsklen for kapitaludgifter på 270 GBP/kW for 15-årige aftaler. Hvad angår argumentet om, at

([47]) Sidstnævnte kaldes et »slippery slope«-problem (en glidebane).

aggregatorer har betydelige personaleomkostninger i forbindelse med administration og oparbejdning af et kundegrundlag, bemærker Det Forenede Kongerige, at dette argument kun er relevant for aggregeringen og ikke for efterspørgselsstyring som sådan, og lignende argumenter kan bruges for andre kapacitetstyper. Det Forenede Kongerige har desuden anført, at nye efterspørgselsstyringsoperatører med »bag måleren«-produktion også vil kunne deltage på kapacitetsmarkedet som produktion og kunne byde på 15-årige aftaler.

(179) Det Forenede Kongerige bemærker, at princippet om forbud mod forskelsbehandling ikke kræver, at alle virksomheder behandles på nøjagtig samme måde i alle tilfælde. Forskellig behandling kan være objektivt begrundet og kan være nødvendigt for at undgå forskelsbehandling. Efterspørgselsstyring og ny produktion er f.eks. ikke i samme situation med hensyn til størrelsen af deres kapitaludgifter. De skal derfor ikke nødvendigvis behandles på samme måde med hensyn til de mulige kontraktlængder. Resultaterne af de auktioner, der har været afholdt indtil videre, giver ingen tegn på, at den differentierede adgang til langfristede aftaler fordrejer auktionsresultaterne i praksis. Efterspørgselsstyringens ydeevne er på linje med (og ofte bedre end) ny produktion: Ved den seneste T-4-auktion opnåede ubekræftet efterspørgselsstyring f.eks. en højere succesrate og en større samlet mængde end ny produktion.

(180) Endelig anfører Det Forenede Kongerige, at reglerne for kapacitetsmarkedet blev ændret i juni 2019 for at gøre det muligt for efterspørgselsstyringsoperatørerne at omfordele de forskellige dele af deres CMU i kontraktperioden. Det Forenede Kongerige gør gældende, at uden passende regulering, som giver efterspørgselsstyringsoperatørerne adgang til længerevarende kontrakter i dette tilfælde, kan der opstå et smuthul i systemet. Efterspørgselsstyringsoperatørerne kan sammenlægge dyre dele med henblik på at nå op på tærsklerne for kapacitetsudgifter på en kunstig måde, før de udskifter dem med billigere dele i kontraktperioden.

(181) For så vidt angår udelukkelsen af samkøringslinjer fra længere kontrakter, bemærker Det Forenede Kongerige, at der på trods af manglen på flerårige aftaler for samkøringslinjer på kapacitetsmarkedet er planer om flere samkøringslinjeprojekter, hvilket tyder på, at der ikke er behov for længere aftaler for at tilskynde til sådanne investeringer.

(182) Det Forenede Kongerige finder, at princippet om, at tærskler for kapacitetsudgifter anvendes til at fastsætte kontraktens løbetid, fortsat er passende og kan forlænges. Derfor forpligtede Det Forenede Kongerige sig den 12. september 2019 til:

a) at gøre det muligt for alle typer kapacitet (undtagen samkøringslinjer) at ansøge om at blive udvalgt til at byde på de forskellige typer kontrakter, der er tilgængelige, hvis de kan godtgøre, at de opfylder tærsklerne for kapitaludgifter, der er beskrevet i betragtning 75, og

b) løbende at justere disse tærskler for kapitaludgifterne for at sikre, at de fortsat er passende.

4.2.3.3. Begrænset garanti for mængden ved T-1-auktionen

(183) Den valgte tilgang til at reservere kapacitet til T-1-auktionen har til formål at skabe en balance mellem minimering af risici for forsyningssikkerheden (hvilket vil tale for en større mængde kapacitet på T-4-auktionen) og risikoen for overindkøb (hvilket vil tale for en større mængde kapacitet på T-1-auktionen). T-1-auktioner anses desuden for at være en bedre vej til markedet for efterspørgselsstyringskapacitet, da denne kapacitet generelt har kortere leveringstid.

(184) Den mængde kapacitet, der blev fastsat i afgørelsen fra 2014, er blevet overholdt indtil nu, idet de faktiske mængder, der er er udbudt på T-1-auktioner, overstiger den mængde, der blev reserveret fire år tidligere.

(185) Det Forenede Kongerige anførte også, at ved reservation til levering fire år senere for T-1-auktionerne ville en fast procentdel af den samlede mængde kapacitet for leveringsåret reducere den kapacitet, der står til rådighed for nye anlæg ved T-4, og dermed være diskriminerende. Det vil også øge den kapacitetsmængde, der udbydes på T-1-auktionen, til et niveau, som ikke nødvendigvis kan opfyldes, og som kan føre til ikkekonkurrenceprægede T-1-auktioner, navnlig hvis det falder sammen med yderligere anlægslukninger.

(186) Ministerens mulighed for at udsætte eller annullere en kapacitetsauktion (jf. betragtning 65 og 138) er nødvendig for at sikre en effektiv kontrol med kapacitetsmarkedet og auktionsprocessen og gøre det muligt for Det Forenede Kongeriges regering at gribe ind under uforudsete omstændigheder (f.eks. annullering af auktioner efter Rettens dom). Desuden bemærker Det Forenede Kongerige, at disse ordninger både påvirker T-4- og T-1-auktionerne samt alle udvalgte deltagere. Det kan derfor ikke siges at være en ulempe for en bestemt type kapacitetsleverandør.

(187) For fortsat at gøre kapacitetsleverandørerne mere synlige forpligtede Det Forenede Kongerige sig den 12. september 2019 til:

a) fortsat ved T-1-auktionerne at aftage mindst 50 % af den kapacitet, der er reserveret fire år tidligere som led i parameterindstillingen for T-4-auktionen for samme leveringsår

b) fortsat at anvende reservationsmetoden baseret på et 95 % konfidensinterval, jf. betragtning 62, til at bestemme den minimale kapacitetsmængde, der vil blive reserveret til en T-1-auktion.

(188) Det Forenede Kongerige gør følgende gældende: i) En T-2-auktion, der er rettet mod mindre, decentral produktion, vil indebære forskelsbehandling af anlæg med længere opførelsestid. Desuden er behovet for en T-2-auktion ikke klart, idet mindre integreret produktion med kortere opførelsestid har været en af de mest vellykkede kategorier af ny produktion på T-4-auktionerne indtil videre. ii) Ugentlige auktioner ville ikke give de langsigtede investeringssignaler, der er et mål for kapacitetsmarkedet, og det er ikke klart, hvilken fordel det ville kunne give med hensyn til forsyningssikkerhed, eller hvordan det ville adskille sig fra de eksisterende sekundære handelsmekanismer.

4.2.3.4. Minimumstærskel for deltagelse

(189) Det Forenede Kongerige bemærker, at formålet med minimumstærsklen på 2 MW er at holde forvaltningen af kapacitetsmarkedsprocesserne nede på et rimeligt plan. Muligheden for aggregering sikrer, at mindre kapacitet ikke udelukkes eller stilles dårligere på kapacitetsmarkedet. Den anden overgangsauktion var ikke i stand til at tiltrække væsentlig interesse fra CMU'er med mindre end 2 MW (jf. betragtning 68). Det Forenede Kongerige oplyser, at der i forbindelse med de seneste auktioner ikke var nogen klynger af CMU'er på 2 MW, som man kunne forvente at se, hvis der var en præference for eller et ønske om mindre CMU'er. Desuden minder Det Forenede Kongerige, ligesom i sin anmeldelse fra 2014, om, at 2 MW er en lav tærskel, navnlig fordi National Grids balanceringstjenester i 2014 havde højere tærskler for deltagelse (den kortsigtede driftsreserve (STOR) og frekvensrespons blev sat til 3 MW), og fordi den var meget lavere end den, der anvendes i mange andre europæiske kapacitetsmekanismer, hvor tærskler på 10-50 MW ikke var ualmindelige (med henvisning til den endelige rapport om sektorundersøgelsen om kapacitetsmekanismer, sektorundersøgelsen) ([48]).

(190) Det Forenede Kongerige tilslutter sig de interesserede parters bemærkninger, jf. betragtning 143-145.

(191) Det Forenede Kongerige angiver, at deltagelse som en del af en aggregeret CMU i de fleste tilfælde bør gøre det muligt at afdække risici for manglende levering. Aggregatoren kan udforme sine CMU'er således, at hvis én komponent svigter, kan det udlignes af en anden komponent, enten inden for samme CMU eller af en anden CMU i porteføljen, hvorved risikoen for at blive pålagt sanktioner eller opsigelsesgebyrer reduceres.

(192) Det Forenede Kongerige anfører også, at det anses for hensigtsmæssigt at opretholde et niveau for auktionsgarantien på halvdelen af garantien for ny produktion for at sikre, at kravet ikke skaber en uberettiget adgangshindring for nye efterspørgselsstyringsoperatører. Hvad angår efterspørgselsstyringsoperatørernes eksponering for den fulde auktionsgaranti, gælder det, at selv om de fleste komponenter er bekræftet, har ændring af reglen om omfordeling (jf. betragtning 180) skabt en fleksibilitetsmekanisme, der fuldt ud tager hånd om dette.

(193) Det Forenede Kongerige anerkender, at der kan være en håndfuld CMU'er på under 2 MW, som ønsker at deltage på auktionen og ikke ønsker at aggregere, men mener ikke, at minimumstærsklen på 2 MW udgør en teknisk hindring for efterspørgselsstyringsoperatørernes deltagelse. Det Forenede Kongerige erkender dog, at der siden 2014 har været en tendens i retning af lavere tærskler for markedsadgang på elmarkederne, f.eks. tærsklen på 1 MW for TERRE ([49]).

(194) For at tage hensyn til den markedsudvikling, der er beskrevet i betragtning 193, forpligtede Det Forenede Kongerige sig den 12. september 2019 til:

a) at nedsætte minimumstærsklen for deltagelse på kapacitetsmarkedet, som beskrevet i betragtning 30 og 31, til 1 MW for alle auktioner, hvortil udvælgelsesprocessen begynder i januar 2020, og

([48]) Endelig rapport om sektorundersøgelsen af kapacitetsmekanismer (SWD(2016) 385 final).

([49]) »Trans-European Replacement Reserve Exchange« er et tværeuropæisk marked for balanceringstjenester, der forventes at træde i kraft ved udgangen af 2019.

b) at tage denne tærskel op til fornyet overvejelse senest i oktober 2021 for at undersøge mulighederne for en yderligere reduktion.

4.2.3.5. Foranstaltningens åbenhed for vedvarende energikilder og nye teknologier

(195) Det Forenede Kongerige påpeger, at det i 2014 forventedes, at vind- og solenergi på grund af deres høje kapitaludgifter ville kræve stor og direkte lavemissionsstøtte, herunder f.eks. differencekontrakter eller forgængeren VE-forpligtelsen. Modtagelse af denne støtte ville i realiteten udelukke dem fra at deltage på kapacitetsmarkedet. Det blev derfor anset for unødvendigt at udforme og gennemføre regler, der gør det muligt for dem at deltage.

(196) Det Forenede Kongerige erkender, at kapitaludgifterne for visse vedvarende energikilder er faldet drastisk i de senere år. Da det blev klart, at der var interesse for at opføre vind- og solenergianlæg uden tilskud og lade dem indgå i kapacitetsmarkedet, blev de nødvendige ændringer undersøgt og gennemført så hurtigt som muligt, bl.a. ved at indføre en ny reduktionsmetode og sikre, at der ikke forekommer nogen overlapning af statsstøtte. De nødvendige ændringer af reglerne om kapacitetsmarkedet med henblik på at tilføje disse intermitterende teknologier blev vedtaget i det britiske parlament den 4. juni 2019. Det Forenede Kongerige bekræfter, at vedvarende energi (vind og sol) vil kunne deltage i T-1-, T-3- og T-4-auktionerne, der er planlagt til januar 2020 (med forbehold af en positiv endelig afgørelse om statsstøtte til ordningen). Som følge heraf kunne den i betragtning 146 nævnte vindmøllepark, som ikke kunne deltage i udvælgelsesproceduren for den annullerede T-4-auktion i 2018, stadig deltage i den kommende T-3-auktion, dvs. for det samme leveringsår (2022/2023).

(197) For at sikre en gentagelse af en situation svarende til den, der er beskrevet i betragtning 146 ovenfor, forpligtede Det Forenede Kongerige sig den 12. september 2019 til at vedtage alle de nødvendige regler (herunder, men ikke begrænset til reduktionsfaktorer) for at sikre, at enhver ny kapacitetstype, der kan bidrage til at løse problemet med utilstrækkelig produktion, kan deltage, så snart denne kapacitet har potentiale til at bidrage til at løse problemet med utilstrækkelig produktion.

(198) Det Forenede Kongerige er ikke enig i bemærkningen i betragtning 147 ovenfor. Med udgangspunkt i den ekstreme vejrhændelse i marts 2018 (den såkaldte »Beast from the East«), hvor det blev konstateret, at vind var en vigtig faktor for at forhindre en spidslastsituation, understreger Det Forenede Kongerige, at vindenergi yder et påviseligt bidrag til forsyningssikkerheden. Efter en omfattende analyse er der derfor udviklet en passende reduktionsmetode for sådanne anlæg med henblik på inddragelse i kapacitetsmarkedet.

4.2.3.6. Deltagelse af samkørt kapacitet

(199) Det Forenede Kongerige anfører, at det altid har været klart, at man betragter direkte deltagelse af udenlandsk kapacitet i kapacitetsmarkedet som den bedste løsning til at bidrage til forsyningssikkerheden. Det var imidlertid ikke muligt straks at sikre direkte udenlandsk deltagelse af de årsager, der er beskrevet i betragtning 35 (og betragtning 28 i åbningsafgørelsen).

(200) I betragtning af at andre medlemsstater siden 2014 har gennemført markedsdækkende kapacitetsmekanismer med henblik på at muliggøre direkte deltagelse af udenlandsk kapacitet, og under hensyntagen til forordning (EU) 2019/943, som trådte i kraft den 4. juli 2019, forpligtede Det Forenede Kongerige sig den 12. september 2019 til:

a) at bestræbe sig på at sikre, at udenlandsk kapacitet kan deltage på auktioner, for hvilke udvælgelsesprocessen begynder i januar 2020, forudsat at der indgås samarbejdsaftaler med transmissionssystemoperatører i nabolande, hvor den deltagende kapacitet er beliggende, og under alle omstændigheder

b) at anvende udenlandsk kapacitet direkte ved alle auktioner, for hvilke udvælgelsesprocessen begynder, når de metoder, fælles regler og betingelser, der er omhandlet i artikel 26, stk. 11, i forordning (EU) 2019/943 om det indre marked for elektricitet, er blevet godkendt af ACER og offentliggjort på dets websted i henhold til artikel 27 i ovennævnte forordning og er trådt i kraft.

(201) Det Forenede Kongerige finder ikke, at »cap and floor«-ordningen for samkøringslinjer giver dem en urimelig fordel ved kapacitetsmarkedsauktionen. Eventuelle indtægter fra kapacitetsmarkedet tages i betragtning, før der foretages en vurdering af en samkøringslinjes indtægter i forhold til »cap and floor«-ordningen. En samkøringslinje vil kun modtage en »floor«-betaling, hvis de samlede indtægter (inklusive kapacitetsmarkedsindtægter) ligger under det på forhånd fastsatte »floor«. Tilsvarende gælder det, at hvis de samlede indtægter ligger over »cap«, betaler samkøringslinjen det overskydende beløb tilbage til forbrugeren. Samkøringslinjerne er fortsat udsat for markedspriser og indtægtsudsving inden for rammerne af »cap and floor«-ordningen.

(202) Endelig anførte Det Forenede Kongerige, at det siden september 2014 har gjort det klart for alle interessenter, at samkøringslinjerne vil kunne deltage i auktioner for leveringsåret 2019/20: Det betyder, at de ikke kunne deltage i T-1-auktionen, der blev afholdt i begyndelsen af 2018 for leveringsåret 2018/19. Ifølge Det Forenede Kongerige forpligtede Det Forenede Kongerige sig til følgende som led i statsstøttevurderingsprocessen for 2014: Hvis den efterfølgende vurdering viste, at samkøringslinjernes bidrag i den planlagte T-4-auktion i 2014 var blevet undervurderet, ville Det Forenede Kongerige reducere kapacitetsmængden i T-1-auktionen i 2017 tilsvarende (jf. betragtning 124 i afgørelsen fra 2014). Det Forenede Kongerige hævdede, at man for at overholde denne forpligtelse var nødt til at reducere den kapacitetsmængde, der skulle udbydes ved T-1 for leveringsåret 2018/19, hvilket var uforeneligt med en forøgelse af den mængde kapacitet, der skulle udbydes (hvilket ville have været nødvendigt for at give samkøringslinjer mulighed for at deltage i denne T-1-auktion). Med hensyn til den reduktionsmetode, der anvendes for samkøringslinjer, anførte Det Forenede Kongerige, at metoderne er forskellige i forhold til teknologitype for at sikre lige konkurrencevilkår. Navnlig fastsættes reduktionsfaktorerne på grundlag af individuelle samkøringslinjer på grund af de betydelige forskelle mellem samkøringslinjerne og de forbundne markeder. Derudover fastlægger NG ESO et passende modelinterval for reduktionsfaktorer for hvert sammenkørt land (under anvendelse af en stokastisk paneuropæisk modelmetode). Denne overordnede metode valideres derefter af PTE, som bekræfter, at NG ESO's analyse er korrekt og passende, og derefter foreslår en passende reduktionsfaktor for hvert interval. Derefter fastsætter ministeren de endelige værdier. Det Forenede Kongerige understregede også, at tildeling af længere kontrakter til samkøringslinjer ville være i strid med Det Forenede Kongeriges holdning om, at samkøringslinjer er en kortsigtet løsning (jf. betragtning 199 ovenfor), indtil der er indført direkte udenlandsk deltagelse.

4.3. **Foranstaltningens proportionalitet**

4.3.1. *Forskelle i kontrakternes løbetider*

(203) Bemærkninger vedrørende kontrakternes gældende løbetider er sammenfattet i betragtning 177 til 180.

4.3.2. *Udelukkelse af langsigtet STOR*

(204) Det Forenede Kongerige fastholdt, at den tilgang, der blev anvendt for leverandørerne af langsigtet STOR i 2014, var baseret på den bedste evidens, der var til rådighed på det pågældende tidspunkt. Operatørerne forventedes at ville få uventede fortjenester, hvis de fik lov til at deltage i kapacitetsmarkedet, hvilket ville have været i modstrid med punkt 228 og 230 i miljø- og energiretningslinjerne. På det pågældende tidspunkt kunne det med rimelighed forventes, at STOR-operatørerne i de kommende år ville få betydelige forbrugsbetalinger ud over de faste rådighedsbetalinger.

(205) Det Forenede Kongerige forventede ikke, at forbrugsbetalinger reelt ville ophøre. Det er nu sandsynligt, at det kun er i tilfælde af en spidslastsituation, at leverandører af langsigtet STOR vil modtage forbrugsbetalinger, da NG i det tilfælde vil fordele alle de ressourcer, der er til rådighed.

(206) Det Forenede Kongerige gjorde gældende, at udelukkelse af anlæg for langsigtet STOR fra at byde i kapacitetsmarkedet på lange aftaler var i overensstemmelse med logikken i kun at tilbyde lange aftaler til de anlæg, der ellers ville have oplevet hindringer for at komme ind på markedet. Desuden kunne anlæg, der var idriftsat på tidspunktet for den første kapacitetsmarkedsauktion i 2014, ikke længere betragtes som »nye«.

(207) Det Forenede Kongerige understregede, at operatører kunne beslutte at trække sig fra STOR-kontrakter, hvis de vinder en kapacitetsmarkedsauktion, da opsigelse af deres langsigtet STOR-kontrakter ikke var underlagt sanktioner.

(208) Det Forenede Kongerige forklarede, at den foreslåede tilbagebetalingsmekanisme ikke blev foreslået af den interesserede part i 2014 og ikke blev anset for nødvendig, fordi indtægterne fra leverandørerne af langsigtet STOR blev anset for at svare til lavemissionsstøtteordningerne (CfD, RO, FiT), som heller ikke kunne deltage i kapacitetsmarkedet.

(209) Det Forenede Kongerige bemærkede, at den foranstaltning, der blev foreslået af den interesserede part for efterfølgende tildeling af aftaler til anlæg fra 2014 er urimelig. Dette ville give operatøren en risikofri, forbrugerfinansieret indtægt for en periode, hvor den ikke havde nogen leveringsforpligtelser under kapacitetsmarkedet.

(210) Da markedsforholdene kan have ændret sig siden 2014, ønsker Det Forenede Kongerige at overveje, om det er hensigtsmæssigt at tillade, at de kan deltage i fremtidige auktioner.

4.3.3. *Omkostningsdækningsmetode*

(211) Det Forenede Kongerige understregede, at med hensyn til vurdering af proportionaliteten af en foranstaltning omfatter miljø- og energiretningslinjerne (punkt 3.9.5) ikke finansieringen af en foranstaltning til tilstrækkelig produktion som et relevant kriterie. Ikke desto mindre mener Det Forenede Kongerige, at omkostningsdækningsmetoden er forholdsmæssig.

(212) Det Forenede Kongerige anførte, at uanset hvor meget der tilskyndes til efterspørgselsstyring ved undgåelse af omkostninger ved kapacitetsmarkedet, kan dette ikke afspejles i en reduktion af den samlede kapacitetsmarkedsmængde. Årsagen hertil er, at den samme kapacitet fra efterspørgselsstyring er berettiget til at deltage i kapacitetsmarkedet og levere den ønskede mængde. For at reducere den samlede kapacitetsmarkedsmængde risikerer man at tælle den kapacitet, der leveres ved efterspørgselsstyring, dobbelt: For det første som forventet markedsbaseret reduktion af efterspørgslen og for det andet som efterspørgselsstyringsoperatør i kapacitetsmarkedet, hvis auktionen vindes.

(213) Desuden er der allerede stærke incitamenter til at mindske efterspørgslen i triadespidslastperioden på tre halve timer i tre timer (værdien af den fordel, der følger af omkostningsdækningsmetoderne i »Transmission Network Use of System«, steg fra ca. 10 GBP/kW i 2005/06 til ca. 47 GBP/kW i 2016/17 og forventes at stige til over 70 GBP/kW i 2020/21). Det ville sandsynligvis ikke stimulere yderligere aktivitet med hensyn til efterspørgselsstyring at gøre det muligt at undgå omkostninger i kapacitetsmarkedet i samme periode, men det ville sandsynligvis give de efterspørgselsstyringsoperatører, som allerede forsøgte at reducere efterspørgslen på disse tidspunkter, en større finansiel fordel.

(214) Det Forenede Kongerige bemærkede, at spidslastsituationer ikke nødvendigvis vil falde sammen med de tre perioder på hver en halv time, der udgør triaderne, ligesom spidslastsituationer også kan være forbundet med perioder med ringe tilgængelighed af produktion (f.eks. vind) eller vare længere. Desuden er det vanskeligt at forudse udbuddet (og markedsandelen af udbuddet) i triader, da triader identificeres efterfølgende (dvs. at timingen først kendes efter triadesæsonen). Leverandørerne kunne derfor have store forskelle mellem deres forventede og faktiske kapacitetsmarkedsomkostninger, hvilket kunne føre til øgede omkostninger for forbrugerne, da leverandørerne ville forsøge at håndtere usikkerheden ved at vælte omkostningerne over på dem med et risikotillæg. Ved at basere omkostningsdækningsmetoden på et større antal timer (dvs. kl. 16-19 på hverdage om vinteren, hvor efterspørgslen er stor) er det desuden vanskeligere for større erhvervskunder helt at undgå kapacitetsmarkedsomkostninger, og derfor behandles de i højere grad på samme måde som private forbrugere og små virksomheder.

(215) Ifølge Det Forenede Kongerige er argumentet om, at den nuværende metode kun tilskynder til »bag måleren«-produktion som efterspørgselsstyring, baseret på den antagelse, at tidsrummet 16-19 er for bredt til, at kunderne regelmæssigt kan nedregulere efterspørgslen i disse timer. Det Forenede Kongerige bemærker, at det ikke er nødvendigt at begrænse efterspørgslen i hele perioden for at opnå fordelen. Det ville bare betyde, at efterspørgselsstyringsoperatørerne, som nedregulerer efterspørgslen, ikke ville få det fulde udbytte.

(216) Selv om Det Forenede Kongerige finder, at den valgte omkostningsdækningsmetode er forholdsmæssig, for så vidt som den bevarer en vis tilskyndelsesvirkning for efterspørgselsstyring, og forhindrer eller reducerer de negative virkninger forbundet med en triademetode, agter Det Forenede Kongerige som led i den femårige revision at undersøge, om visse ændringer kan være nyttige for at afspejle erfaringer og markedsudviklingen.

4.4. **Forebyggelse af negative virkninger for konkurrencen og samhandelen**

(217) Det Forenede Kongerige bemærkede, at medlemsstaterne i henhold til forordning (EU) 2019/943 skal udfase aftaler og betalinger for produktionskapacitet (herunder producenter, der anvendes af efterspørgselsstyringsoperatører med »bag måleren«-produktion), der udleder mere end 550 g CO_2 af fossil oprindelse pr. kWh elektricitet. En tilsvarende ændring af reglerne om kapacitetsmarkedet trådte i kraft den 18. juli 2019. Den indførte en grænse for udledning af CO_2 på dette niveau for ny kapacitet, der ønsker at blive udvalgt til de kapacitetsauktioner, der skal afholdes i begyndelsen af 2020 (herunder eventuelle dele af ny produktion, der vil deltage som ubekræftet efterspørgselsstyring).

(218) Den 12. september 2019 forpligtede Det Forenede Kongerige sig til at overholde bestemmelserne i forordning (EU) 2019/943 og navnlig senest ved udgangen af 2020 at vedtage lovgivningsmæssige ændringer for at sikre, at produktionskapacitet, der påbegyndte kommerciel produktion før den 4. juli 2019, og som udleder mere end 550 g CO_2 af fossil oprindelse pr. kWh elektricitet og mere end 350 kg CO_2 af fossil oprindelse i gennemsnit pr. år pr. installeret kWe, fra den 1. juli 2025 ikke modtager betalinger eller tilsagn om fremtidige betalinger under kapacitetsmarkedet.

4.5. **Standstill-forpligtelsen**

(219) Det Forenede Kongerige anerkender, at det følger af Rettens dom, at indtil og medmindre Kommissionen træffer afgørelse om godkendelse af statsstøtte under kapacitetsmarkedsordningen efter en formel undersøgelse, kan Det Forenede Kongerige ikke yde støtte. Det fremgår imidlertid ikke af dommen, at Det Forenede Kongerige ikke kan anvende de dele af ordningen, der ikke indebærer nogen form for støtte.

(220) Ifølge Det Forenede Kongerige er standstill-forpligtelsen ikke overtrådt i følgende situationer:

a) tildeling af betingede kapacitetsaftaler efter en supplerende T-1-auktion afholdt i juni 2019 (jf. betragtning 18, litra a)), fordi disse aftaler ikke giver leverandører nogen økonomisk fordel, medmindre og indtil Kommissionen godkender statsstøtten. Leverandørerne skal opfylde visse forpligtelser uden garanti for, at de modtager kapacitetsbetalinger eller andre økonomiske fordele, da betalingerne er betinget af Kommissionens godkendelse

b) krav om, at leverandørerne skal opfylde deres forpligtelser i henhold til eksisterende kapacitetsaftaler i standstill-perioden. Igen gælder det, at leverandørerne ikke har nogen garanti for, at de i sidste ende vil modtage kapacitetsbetalinger. Dette medfører desuden en byrde for kapacitetsleverandørerne, ikke en fordel

c) at lade leverandørerne foretage frivillige betalinger til afregningsorganet i løbet af standstill-perioden for at kompensere for deres potentielle skyldige leverandørafgift, og at lade afregningsorganet modtage sådanne betalinger. Leverandørbetalinger vil ikke finansiere støtte, medmindre og indtil Kommissionen giver statsstøttegodkendelse.

4.6. **Gennemsigtighed**

(221) Det Forenede Kongerige har forpligtet sig til at anvende de gennemsigtighedsbetingelser, der er fastsat i afsnit 3.2.7 i miljø- og energiretningslinjerne, for så vidt det er relevant for den støtte, der ydes på kapacitetsmarkedet.

5. **VURDERING AF STØTTEN**

5.1. **Statsstøtte efter artikel 107, stk. 1, i TEUF**

(222) I åbningsafgørelsen gav Kommissionen udtryk for det foreløbige synspunkt, at foranstaltningen udgjorde statsstøtte efter traktatens artikel 107, stk. 1. Hverken Det Forenede Kongerige eller nogen af de interesserede parter har sat spørgsmålstegn ved dette synspunkt.

(223) I traktatens artikel 107, stk. 1, defineres statsstøtte som « statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form«.

(224) Statsstøtte, der henhører under traktatens artikel 107, stk. 1, er uforenelig med det indre marked, hvis den »fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, (…) i det omfang den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne«.

(225) I traktatens artikel 107, stk. 2 og 3, opregnes de særlige omstændigheder, hvorunder støtte ikke desto mindre kan anses for at være forenelig med det indre marked. Kommissionens vurdering af, hvorvidt nogen af disse omstændigheder finder anvendelse i den foreliggende sag, fremgår af afsnit 6.

5.1.1. *Tilregnelse til staten og finansiering ved hjælp af statsmidler*

(226) For at foranstaltninger kan betragtes som statsstøtte i henhold til traktatens artikel 107, stk. 1, skal de a) kunne tilskrives staten og b) stamme fra statsmidler, enten direkte eller indirekte gennem offentlige organer, som staten opretter eller udpeger til at forvalte støtten ([50]). Af de årsager, der er anført i betragtning 227 til 229 i denne afgørelse, mener Kommissionen, at foranstaltningen kan tilregnes Det Forenede Kongerige, og at kapacitetsbetalingerne udgør statsmidler, fordi de er under statens kontrol.

(227) Kapacitetsmarkedet blev indført af den britiske minister for energi og klimaforandringer i henhold til de beføjelser, der er tildelt ham ved energiloven af 2013. Det Forenede Kongerige vedtog afledt ret i form af bekendtgørelsen om elkapacitet og reglerne om kapacitetsmarkedet den 1. august 2014, som regulerer gennemførelsen af kapacitetsmarkedet. Staten er ansvarlig for spørgsmål som f.eks. godkendelse af den kapacitetsmængde, der skal udbydes ved auktion, udvælgelsesprocedurer, indholdet af kapacitetsaftalerne og kapacitetsleverandørernes forpligtelser.

([50]) Sag 76/78, Steinike & Weinlig mod Tyskland, Sml. 1977, s. 595, præmis 21, sag C-379/98, PreussenElektra, Sml. 2001 I, s. 2099, præmis 58, sag C-706/17, Achema, Sml. 2019, præmis 47 ff.

(228) Det Forenede Kongerige har oprettet et afregningsorgan, som skal sikre ansvarlighed, styring og kontrol i afregningsprocessen og udbetalingerne. Afregningsorganet er statsejet, og de britiske myndigheder anførte, at regeringen har den overordnede kontrol med det (jf. betragtning 27).

(229) Som beskrevet i betragtning 88 og 89 finansieres foranstaltningen ved et tillægsgebyr, der er fastsat ved lov og opkræves fra alle leverandører med licens. Afgiften er obligatorisk og opkræves af afregningsorganet. Afregningsorganet fastsætter derefter de betalinger, der skal foretages til kapacitetsleverandørerne. Staten har gennem afregningsorganet beføjelse til at disponere over midlerne.

5.1.2. *Økonomisk fordel for visse virksomheder eller visse produktioner (selektiv fordel)*

(230) En fordel er i henhold til artikel 107, stk. 1, i TEUF en økonomisk fordel, som en virksomhed ikke ville have opnået under sædvanlige markedsbetingelser, dvs. uden statslig indgriben ([51]).

(231) Kommissionen bemærker, at de valgte tilbudsgivere i kapacitetsmarkedsauktionerne modtager et vederlag gennem kapacitetsmarkedet, som de ikke ville have modtaget på elmarkedet under normale økonomiske vilkår ved salg af elektricitet og accessoriske tjenester (BETTA, jf. afsnit 2.8). Foranstaltningen giver derfor en økonomisk fordel til de virksomheder, der har vundet kapacitetsmarkedsauktionerne. Denne fordel er selektiv, idet den kun begunstiger visse virksomheder, nemlig de valgte tilbudsgivere i kapacitetsmarkedsauktionerne, der befinder sig i en faktisk og retlig situation, der kan sammenlignes med andre kapacitetsleverandører, som enten ikke kunne deltage eller ikke deltog i kapacitetsmarkedsauktionerne, eller som deltog, men ikke blev valgt.

(232) Endvidere har foranstaltningen indtil videre kun givet en selektiv fordel til visse virksomheder, der er i stand til at afhjælpe det konstaterede problem med tilstrækkelig produktion, fordi kapacitet på mindre end 2 MW (jf. betragtning 30 og 31) og udenlandsk kapacitet er udelukket fra at deltage direkte i kapacitetsmarkedet (jf. betragtning 34), selv om de også kan bidrage til at mindske det konstaterede problem med tilstrækkelig produktion. I fremtiden vil minimumstærsklen for deltagelse i kapacitetsmarkedet, selv om den sættes ned som beskrevet i betragtning 193, fortsat udelukke nogle former for kapacitet fra direkte deltagelse (dvs. uden aggregering) i kapacitetsmarkedet. Medmindre al udenlandsk kapacitet beliggende i nabo- og ikkenabomedlemsstater kan deltage i kapacitetsmarkedet, vil kapacitetsmarkedet fortsat udelukke visse virksomheder, der er i stand til at hjælpe med at løse det identificerede problem med utilstrækkelig produktion. Derfor giver foranstaltningen også en selektiv fordel ud fra et mere snævert perspektiv.

5.1.3. *Fordrejning af konkurrencen og samhandelen i EU*

(233) Foranstaltningen risikerer at fordreje konkurrencen og påvirke samhandelen i det indre marked. Elproduktion samt engros- og detailmarkederne for elektricitet er aktiviteter, der er åbne for konkurrence i hele Unionen ([52]). Derfor kan enhver fordel fra statsmidler til en hvilken som helst virksomhed i denne sektor påvirke samhandelen inden for Unionen og fordreje konkurrencen.

5.1.4. *Konklusion vedrørende vurderingen i henhold til traktatens artikel 107, stk. 1*

(234) På baggrund af vurderingen i dette afsnit konkluderer Kommissionen, at foranstaltningen udgør statsstøtte efter traktatens artikel 107, stk. 1. Artikel 107, stk. 1, er betinget af, at en af de særlige grunde til forenelighed i traktatens artikel 107, stk. 2 og 3, finder anvendelse. Den eneste grund, der kan være relevant i denne sag, er den, der er fastsat i artikel 107, stk. 3, litra c). I afsnit 6 vurderes det, om denne grund er opfyldt i det foreliggende tilfælde.

5.2. **Støttens lovlighed**

(235) Selv om de britiske myndigheder anmeldte kapacitetsmarkedet, inden det blev iværksat, annullerede Retten afgørelsen fra 2014 om godkendelse af foranstaltningen. Henset til Rettens dom om annullation af afgørelsen fra 2014 må gennemførelsen af den pågældende foranstaltning indtil Rettens dom anses for ulovlig ([53]).

([51]) Domstolens dom af 11. juli 1996, SFEI m.fl., C-39/94, ECLI:EU:C:1996:285, præmis 60, Domstolens dom af 29. april 1999, Spanien mod Kommissionen, C-342/96, ECLI:EU:C:1999:210, præmis 41.

([52]) Se navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1228/2003 (EFT L 211 af 14.8.2009, s. 15), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 55), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/943 af 5. juni 2019 om det indre marked for elektricitet (EUT L 158 af 14.6.2019, s. 54) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944 af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ændring af direktiv 2012/27/EU (EUT L 158 af 14.6.2019, s. 125).

([53]) Jf. sag C-199/06, CELF, ECLI:EU:C:2008:79, præmis 61 og 64.

(236) Efter afsigelsen af Rettens dom og annulleringen af afgørelsen fra 2014 i november 2018 har Det Forenede Kongerige indført visse foranstaltninger, der er opregnet i betragtning 18. I dette afsnit vurderes det, om disse foranstaltninger udgør ny ulovlig støtte.

(237) For så vidt angår tilrettelæggelsen af den supplerende T-1-auktion i juni 2019, er der for det første ikke sket nogen overtrædelse af standstill-forpligtelsen, eftersom de kontrakter, der blev tildelt som resultat af denne auktion, indeholdt en betingelsesklausul, hvorefter rettighederne deri kun finder anvendelse, hvis der træffes en positiv afgørelse om statsstøtte. Som følge heraf udgør denne foranstaltning, som blev indført af Det Forenede Kongerige efter november 2018, ikke ny ulovlig støtte.

(238) For det andet har Det Forenede Kongerige ikke overtrådt standstill-forpligtelsen med hensyn til den fortsatte håndhævelse af de kapacitetskontrakter, der blev tildelt ved auktioner afholdt før november 2018, og opkrævningen af kapacitetsmarkedsafgifter hos leverandører, mens kapacitetsmarkedsbetalingerne var suspenderet. Disse foranstaltninger kan ikke anses for at give nogen økonomisk fordel, da de udgør en omkostning for virksomhederne, ikke en fordel. Derfor udgør denne foranstaltning ikke i sig selv ny ulovlig støtte.

(239) For så vidt angår iværksættelsen af udvælgelsesprocedurerne den 22. juli 2019 for en T-1-auktion, en T-3-auktion og en T-4-auktion, som hver for sig er planlagt til at finde sted i første kvartal af 2020, er der endnu ikke indgået kontrakter. Som følge heraf udgør denne foranstaltning heller ikke ny ulovlig støtte.

6. **FORENELIGHED MED DET INDRE MARKED EFTER TRAKTATENS ARTIKEL 107, STK. 3, LITRA c)**

(240) Traktatens artikel 107, stk. 3, litra a) til e), angiver visse former for støtte, der kan betragtes som forenelige med det indre marked. Litra c) omfatter støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.

(241) Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020 ([54]) (»miljø- og energiretningslinjerne«) fastsætter betingelserne for, at støtte til energi og miljø kan betragtes som forenelig med det indre marked efter traktatens artikel 107, stk. 3, litra c). Miljø- og energiretningslinjerne har været gældende siden 1. juli 2014. Afsnit 3.9 i miljø- og energiretningslinjerne fastsætter de specifikke betingelser for støtte, der ydes for at sikre tilstrækkelig produktion.

(242) Som nævnt i betragtning 235 ovenfor er resultatet af annulleringen af afgørelsen fra 2014, at gennemførelsen af støtten indtil Rettens dom skal anses for ulovlig. I overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om fastlæggelse af reglerne for vurdering af ulovlig statsstøtte ([55]) har Kommissionen vurderet foranstaltningens forenelighed med det indre marked på grundlag af betingelserne i afsnit 3.9 i miljø- og energiretningslinjerne. Ifølge punkt 248 i miljø- og energiretningslinjerne skal ulovlig energistøtte vurderes i overensstemmelse med de bestemmelser, der var gældende på den dato, hvor støtten blev ydet, dvs. den 16. december 2014.

(243) Den procedure, der skal til for at vedtage en ny afgørelse, kan genoptages netop på det punkt, hvor ulovligheden indtrådte ([56]).

6.1. **Mål af fælles interesse og foranstaltningens nødvendighed**

(244) Afsnit 3.9.1 og 3.9.2 i miljø- og energiretningslinjerne fastsætter de særlige betingelser, der skal anvendes ved vurderingen af, i hvilket omfang støtten bidrager til et veldefineret mål af fælles interesse, og i hvilket omfang der er behov for en statslig intervention.

(245) I åbningsafgørelsen nåede Kommissionen frem til den foreløbige konklusion, at kapacitetsmarkedet bidrog til et mål af fælles interesse og var nødvendigt.

6.1.1. *Mål af fælles interesse*

(246) I 2014 indførte Det Forenede Kongerige en metode til at afdække problemet med utilstrækkelig produktion baseret på en model, der anvender den varige pålidelighedsstandard for tilstrækkelig produktion som indikator for tilstrækkelig produktion. I sin anmeldelse fra 2014 viste Det Forenede Kongerige, at den varige pålidelighedsstandard for tilstrækkelig produktion kunne nå kritiske niveauer fire år senere, dvs. fra 2018/19. Disse konklusioner var i det store og hele i overensstemmelse med dem, der blev offentliggjort af ENTSO-E i den seneste rapport om systemtilstrækkelighed, der var til rådighed på det pågældende tidspunkt ([57]). I 2014 anslog ENTSO-E, at den kapacitet, der resterer efter 2016, i scenarie A for Storbritannien (som kun tog hensyn til den produktionskapacitet, der blev anset for sikker) kunne have været utilstrækkelig til at dække en tilstrækkelig referencemargen i mangel af samkøringslinjeimport.

([54]) EUT C 200 af 28.6.2014, s. 1.
([55]) Kommissionens meddelelse om fastlæggelse af reglerne for vurdering af ulovlig statsstøtte (EFT C 119 af 22.5.2002, s. 22).
([56]) Sag 34/86, Rådet mod Parlamentet, Sml. 1986, s. 2155, præmis 47, Sag C-415/96, Spanien mod Kommissionen, Sml. 1998 I, s. 6993, præmis 31, og sag C-458/98 P, Industrie des poudres sphériques mod Rådet, Sml. 2000 I, s. 8147, præmis 82.
([57]) ENTSO-E (2014), »Scenario Outlook and Adequacy Forecast 2014-2030«, 2.6.2014.

(247) Ifølge ENTSO-E's seneste konklusioner i sin midtvejsprognose af tilstrækkeligheden fra 2018 (»Mid-term Adequacy Forecast 2018« (MAF 2018)) ([58]) anslås LOLE-niveauet (timer/år) for Det Forenede Kongerige i basisscenariet til at være 1,29 i 2020 og 1,30 i 2025, hvilket er langt under det mål for LOLE på tre timer, som Det Forenede Kongerige har fastsat, jf. betragtning 98. Det fremgår af MAF 2018, at »de forbedrede resultater i MAF 2018 kan muligvis også tilskrives de eksisterende kapacitetsmekanismer«. MAF 2018 blev offentliggjort den 3. oktober 2018, dvs. før Rettens dom om annullering af afgørelsen fra 2014. I MAF 2018 blev der derfor taget hensyn til virkningerne af kapacitetsmarkedet i Det Forenede Kongerige. I bilag 2 til MAF 2018 anfører Det Forenede Kongerige, at »Storbritannien har etableret et kapacitetsmarked for at sikre, at vi har tilstrækkelig kapacitet til at opfylde vores pålidelighedsstandard på forventet effektmangel (LOLE) på tre timer/år. Resultaterne for MAF er i overensstemmelse med disse forventninger, hvorfor vi ikke forventer problemer med utilstrækkelighed i Storbritannien.«

(248) Afdækning af, hvorvidt der er et stadigt behov for et kapacitetsmarked i fremtiden, skal baseres på kontrafaktiske scenarier, idet det antages, at der ikke findes noget kapacitetsmarked i Det Forenede Kongerige. Som beskrevet i betragtning 102-104 viser analyserne, at når kapacitetsmarkedet udelukkes fra modellerne, vil pålidelighedsstandarden (LOLE) sandsynligvis blive overskredet hvert år, der indgår i modellerne. Navnlig er NG's analyse beskrevet i betragtning 103 baseret på det basisscenarie for reformen af elmarkedet, der anvendes i NG's scenarier for fremtidens energi. Scenarierne for fremtidens energi er også grundlaget for de antagelser, der anvendes i MAF 2018 for Det Forenede Kongerige. I overensstemmelse med punkt 221 i miljø- og energiretningslinjerne svarer NG's analyse derfor til den analyse, der er foretaget af ENTSO-E.

(249) Kapacitetsmarkedet kan resultere i støtte til produktion fra fossile brændstoffer. Som beskrevet i afsnit 2.8.4 har Det Forenede Kongerige imidlertid allerede gennemført eller overvejer at træffe yderligere foranstaltninger til afhjælpning af de markedssvigt, som Det Forenede Kongerige har konstateret, nemlig at pålidelighed er et offentligt gode, samt problemet med »manglende penge«. Disse yderligere foranstaltninger tilsigter at tilskynde til efterspørgselsstyringens deltagelse, reformere »cash-out«-ordninger og fremme en højere grad af samkøringslinjer. Kommissionen mener, at disse yderligere foranstaltninger bør føre til en reduktion af de kapacitetsmængder, der skal indkøbes under kapacitetsmarkedet. Kommissionen bemærker endvidere, at Det Forenede Kongerige har foreslået ad hoc-foranstaltninger med henblik på at støtte produktion med lav CO_2-udledning (f.eks. »Contracts for Differences«) og har vedtaget strenge præstationsstandarder på området for udledninger for at undgå at erhverve kulstofintensiv produktion. Det Forenede Kongerige rapporterer om, at dette har ført til et kraftigt fald i antallet af nye dieselgeneratorer, der har opnået kapacitetsaftaler siden 2014 ([59]). Kommissionen bemærker endvidere, at vurderingen af den tilstrækkelige produktion, der udføres årligt, tager hensyn til produktionsmængden og samkøringslinjernes bidrag, samtidig med at den er åben for alle former for kapacitetsleverandører, herunder efterspørgselsstyringsoperatører. Kommissionen er således af den opfattelse, at Det Forenede Kongerige har foretaget en tilstrækkelig undersøgelse af midlerne til at mindske de negative virkninger, som foranstaltningen kunne have på målet om at udfase miljøskadelige subsidier, i overensstemmelse med punkt 220 i miljø- og energiretningslinjerne.

(250) Foranstaltningen har til formål at skaffe den nødvendige kapacitet til at opfylde pålidelighedsstandarden. Foranstaltningen har således et klart defineret formål. Til gengæld for at modtage kapacitetsbetalinger forpligter kapacitetsleverandørerne sig til at levere energi i spidslastperioder. Den metode, der anvendes til at fastsætte den kapacitetsmængde, der skal udbydes, er baseret på systemoperatørens årlige vurdering af forsyningssikkerheden.

6.1.2. *Foranstaltningens nødvendighed*

(251) Arten af og årsagerne til problemet med utilstrækkelig produktion er blevet analyseret og kvantificeret, jf. afsnit 2.8.2 og 2.8.3 ovenfor. Måleenheden for kvantificering (dvs. pålidelighedsstandarden) er beskrevet, og beregningsmetoden herfor er fremlagt (jf. betragtning 46 og 47 ovenfor). Kommissionen konkluderer derfor, at punkt 222 i miljø- og energiretningslinjerne er overholdt.

(252) Som forklaret i betragtning 128 gav nogle interesserede parter udtryk for betænkeligheder med hensyn til nødvendigheden af kapacitetsmarkedet.

(253) Hvad angår den overforsyning på Det Forenede Kongeriges elmarked, som nogle interesserede parter har gjort gældende, har Kommissionen analyseret de argumenter, som de interesserede parter (jf. betragtning 128, litra a)) og Det Forenede Kongerige (jf. betragtning 166) har fremført. Kommissionen mener ikke, at de interesserede parters kritik rejser tvivl om nødvendigheden af kapacitetsmarkedet. I lighed med enhver anden kapacitetsmekanisme skal kapacitetsmarkedet navnlig beskæftige sig med vigtige usikkerhedsmomenter, der kræver, at der findes en balance

([58]) https://www.entsoe.eu/outlooks/midterm/.

([59]) Ifølge Det Forenede Kongerige vandt mere end 500 MW nye dieselgeneratorer kapacitetsaftaler i 2015 (hovedsagelig små spidslastværker med 36 af de identificerede CMU'er). Denne mængde faldt til kun 5 MW (1 CMU) ved 2017-auktionen. Det Forenede Kongerige rapporterer om, at den eksisterende dieselproduktion kan forventes at falde betydeligt ved T-4-auktionen i 2019, da emissionskontrollen for eksisterende anlæg træder i kraft for eksisterende anlæg i januar 2024 (for anlæg mellem 5 og 50 MW).

mellem risikoen for overindkøb på den ene side og systemets utilstrækkelighed på den anden. I denne forbindelse afspejler de bedre end forventede kapacitetsmargener i vinteren 2018/19 denne usikkerhed ([60]). Som det fremgår af Ofgems endelige rapport, der er nævnt i betragtning 21, omfattede de margener, der blev beregnet før gennemførelsen af kapacitetsmarkedsordningen fra 2017, balanceringsreserven (»Contingency Balancing Reserve« (CBR)), og uden disse foranstaltninger ville kapacitetsmargenerne have været meget lavere ([61]). I sin rapport forklarede Ofgem også, at prognoserne for LOLE for de foregående fem leveringsår yderligere understøttede Ofgems synspunkt om, at der er et stort behov for at bevare kapacitetsmarkedet. Endvidere kan lave lukkepriser ved kapacitetsmarkedsauktionerne betragtes som bevis for en høj grad af konkurrence i forbindelse med kapacitetsmarkedsauktioner og ikke nødvendigvis som tegn på overskudskapacitet. Endelig har samkøringslinjerne, som forklaret i betragtning 34, været i stand til at deltage i kapacitetsmarkedsauktionerne fra den anden auktion i 2015, således at der er taget hensyn til deres bidrag til forsyningssikkerheden.

(254) Hvad angår den idé, som nogle interesserede parter har fremført, om at produktionens tilstrækkelighed bedre ville kunne sikres med et »energy-only«-marked, bemærker Kommissionen visse interesserede parters (jf. betragtning 128, litra b)) og Det Forenede Kongeriges (jf. betragtning 167) bemærkninger. Kommissionen ser ikke nogen grund til at ændre konklusionerne i tabel 8 i åbningsafgørelsen og fastholder dem: Den accepterer, at så længe der ikke er nogen individuel realtidsmåling og dynamiske priskontrakter tegnet af et flertal af brugerne, udviser pålidelighed mange af de samme karakteristika som offentlige goder. Det er usandsynligt, at forbrugerne inden for en overskuelig fremtid systematisk vil styre deres forbrug på grundlag af knaphedssignaler fra markederne, hvilket betyder, at elforsyningssikkerheden fortsat vil være at betragte som et offentligt gode.

(255) For så vidt angår spørgsmålet om det markedssvigt, der kaldes »manglende penge«, noterer Kommissionen sig nogle interesserede parters (jf. betragtning 128, litra c)) og Det Forenede Kongeriges (jf. betragtning 168) argumenter. Kommissionen ser ikke nogen grund til at ændre konklusionerne i tabel 8 i åbningsafgørelsen og fastholder dem. Kommissionen bekræfter navnlig, at det ikke er muligt at gennemføre et kapacitetsmarked på bekostning af velfungerende, korte markeder. De reformer, der er nævnt i afsnit 2.8.4 ovenfor, bidrager til at forbedre den måde, hvorpå de britiske elektricitetsmarkeder fungerer, men de fjerner ikke problemet med »manglende penge«.

(256) På grundlag af vurderingen i betragtning 254 og 255 konkluderer Kommissionen, at Det Forenede Kongerige klart har påvist årsagerne til, at markedet ikke kan forventes at levere tilstrækkelig kapacitet i mangel af kapacitetsmarkedet, jf. punkt 223 i miljø- og energiretningslinjerne.

(257) For så vidt angår vurderingen af efterspørgselsstyringens potentiale, understreger Kommissionen, at Kommissionen ifølge punkt 224, litra b), i miljø- og energiretningslinjerne kun skal tage hensyn til bl.a., og hvor det er relevant, de elementer, den har fået forelagt, og som er relateret til vurderingen af indvirkningen fra deltagelse på efterspørgselssiden. Kommissionen noterer sig de meget forskellige skøn, som de interesserede parter (jf. betragtning 128, litra d)) og Det Forenede Kongerige (jf. betragtning 169) har fremlagt som svar på åbningsafgørelsen. Kommissionen bemærker også, som vist i tabel 1, at den mængde kapacitet fra efterspørgselsstyringsoperatørerne, der deltager ved kapacitetsmarkedsauktionerne, er fortsat med at stige og nåede op på 2,6 GW ved den T-4-auktion, der blev afholdt i 2018.

(258) Af de forskellige foranstaltninger, som Det Forenede Kongerige har truffet for at tilskynde til efterspørgselsstyring i overensstemmelse med punkt 224, litra b), i miljø- og energiretningslinjerne, blev kun overgangsauktionerne kritiseret af visse interesserede parter som utilstrækkelige til at fremme deltagelsen fra efterspørgselsstyringsoperatørerne (jf. betragtning 128, litra d)). Kommissionen noterer sig Det Forenede Kongeriges argumenter i betragtning 170 samt andre interesserede parters bemærkninger i betragtning 126. Kommissionen mener navnlig, at overgangsauktionerne har til formål at fremme efterspørgselsstyring ved at udelukke næsten alle andre kapacitetstyper. Det er væsentligt, at disse auktioner blev afsluttet med højere lukkepriser end de almindelige kapacitetsmarkedsauktioner.

([60]) I Ofgems rapport om status for energimarkedet i 2019 (»State of the Energy Market 2019«) hedder det: »Kapacitetsmarkedet har bidraget til at sikre højere daglige margener for vinteren 2018/19 end i de foregående år, og det fortsatte med at sænke priserne og stabilisere »cash-out«-priserne ved at øge systemets kapacitet«. I sin endelige rapport, der er nævnt i betragtning 21, skriver Ofgem også: »I kapacitetsmarkedets første fulde år (2017/18) var der højere daglige vinterkapacitetsmargener end i vinteren 2016/17. Dette tyder på, at kapacitetsmarkedet hidtil har været effektivt med hensyn til at forbedre kapacitetsmargenerne. Dette er sket ved en kombination af en reduktion af den hastighed, hvormed den eksisterende kapacitet lukkes, og stimulering af investeringer i ny kapacitet«.

([61]) CBR består af den supplerende balanceringsreserve (»Supplemental Balancing Reserve« (SBR)), hvor eksisterende kraftværker indgik kontrakt med NG ESO uden for markedet om at stå standby til at producere yderligere elektricitet, og efterspørgselsbalanceringsreserven (»Demand Side Balancing Reserve« (DSBR)), hvor virksomheder indgik kontrakt med NG ESO om at reducere deres elforbrug i spidslastperioder. Ifølge Ofgem gjaldt det f.eks. at »i 2016/17 indkøbte NG ESO ca. 3,5 GW CBR, og uden anvendelse af dette supplerende indkøbsværktøj ville margenen faktisk have været lige over nul«.

(259) Kommissionen konkluderer derfor, at kapacitetsmarkedet bidrager til opfyldelsen af et veldefineret mål af fælles interesse og er nødvendigt i overensstemmelse med afsnit 3.9.1 og 3.9.2 i miljø- og energiretningslinjerne.

6.2. **Foranstaltningens hensigtsmæssighed**

(260) Afsnit 3.9.3 i miljø- og energiretningslinjerne fastsætter betingelserne for vurdering af, om en foranstaltning er et politisk virkemiddel, der egner sig til at opfylde målet af fælles interesse.

6.2.1. *Reguleringsmiddel/reguleringsform*

(261) Som nævnt i betragtning 129 og 171 anførte nogle interesserede parter, at en strategisk reserve ville være mere hensigtsmæssig end et kapacitetsmarked, der dækker hele markedet, til at løse problemet med utilstrækkelig produktion i Det Forenede Kongerige. I modsætning hertil fandt Det Forenede Kongerige, at en strategisk reserve ikke ville løse de underliggende markedssvigt (jf. betragtning 171 og 172).

(262) Som forklaret i den endelige rapport om sektorundersøgelsen af kapacitetsmekanismer ([62]) er det ikke nødvendigt at iværksætte langsigtede foranstaltninger, når det fremgår af vurderinger af tilstrækkeligheden, og de politiske beslutningstagere samtidig er overbevist om, at der kan indføres langsigtede reformer på markedet, som sikrer tilstrækkelige investeringsincitamenter, og forudsat at der er tilstrækkelig disponibel kapacitet til at sikre forsyningssikkerheden, indtil der investeres på markederne. Der kan dog være behov for at sikre, at den eksisterende kapacitet ikke lukkes for tidligt. Under sådanne omstændigheder vil en strategisk reserve sandsynligvis være den mest hensigtsmæssige løsning, fordi den kan bidrage til at kontrollere den mængde eksisterende kapacitet, der forlader markedet. Hvis der identificeres problemer med tilstrækkelighed på lang sigt, vil den mest hensigtsmæssige kapacitetsmekanisme til at løse problemet sandsynligvis være en mængdebaseret, markedsdækkende ordning.

(263) En strategisk reserve ville ikke løse det identificerede investeringsproblem for nye anlæg. I modsætning hertil er markedsdækkende kapacitetsmekanismer mere effektive med hensyn til at tilskynde til investeringer med henblik på at løse problemer med tilstrækkelighed på længere sigt.

(264) Kapacitetsmarkedet er skabt til at støtte og supplere den igangværende udvikling på markedet og til at hænge sammen med det indre marked for energi og Unionens energipolitik: dvs. udviklingen af en aktiv efterspørgselsstyring, øget konkurrence og øget investering i samkøringslinjernes kapacitet.

(265) Kommissionen konkluderer derfor, at valget af instrument er egnet til at løse det underliggende markedssvigt, der hæmmer langsigtede investeringer.

6.2.2. *Vederlag udelukkende for tilrådighedsstillelse af kapacitet*

(266) I åbningsafgørelsen nåede Kommissionen frem til den foreløbige konklusion, at støtten udelukkende betales for producentens tilrådighedsstillelse af kapacitet. Som forklaret i betragtning 130-132 i denne afgørelse gav nogle interesserede parter ikke desto mindre udtryk for betænkeligheder med hensyn til dette spørgsmål.

(267) For så vidt angår de interesserede parters betænkeligheder med hensyn til meddelelsesordningerne for spidslastsituationer (jf. betragtning 130), mener Kommissionen, at indførelsen af en fordelingsmekanisme kunne gribe forstyrrende ind i markedssignalerne og derfor kunne anses for ikke at være forenelig med punkt 225 i miljø- og energiretningslinjerne.

(268) For så vidt angår den foreslåede styrkelse af sanktionsordningen (jf. betragtning 131 og 174) samt de betænkeligheder, som de interesserede parter har givet udtryk for vedrørende modellen med »leveret energi« for kapacitetsmarkedet (jf. betragtning 132 og 175), modtager støttemodtagerne et vederlag for den kapacitet, som de stiller til rådighed, (GBP/MW) og ikke for den leverede energi (GBP/MWh). Dette er i overensstemmelse med punkt 225 i miljø- og energiretningslinjerne. Når det er sagt, bemærker Kommissionen, at kapacitetsmarkedet følger en model med »leveret energi« (jf. afsnit 2.6 ovenfor), hvorefter kapacitetsleverandører kan blive pålagt sanktioner, hvis de ikke fysisk leverer energi i forbindelse med spidslastsituationer, uanset hvilke signaler der leveres af engrosmarkedet. Kommissionen mener, at det primært er markedskoblingens (både day-ahead og intraday) og balancemarkedernes rolle at sikre en effektiv udnyttelse af de ressourcer, der er til rådighed for systemet, herunder på tværs af samkøringslinjer. En model med »leveret energi« kan potentielt underminere dette, da den kan føre til, at kapacitetsleverandørerne leverer, selv om det ikke er rentabelt baseret udelukkende på markedspriser, for at undgå sanktioner. Det er dog højst usandsynligt, at fordrejninger opstår i praksis i kapacitetsmarkedet, da spidslastsituationer defineres med henvisning til foranstaltninger, som systemoperatøren normalt ville træffe som sidste udvej, når markedet ikke har formået at skabe forsyningssikkerhed.

([62]) Endelig rapport om sektorundersøgelsen af kapacitetsmekanismer (SWD(2016) 385 final).

(269) Som følge heraf konkluderer Kommissionen, at kapacitetsmarkedet betaler vederlag for tilrådighedsstillelse af kapacitet i overensstemmelse med retningslinjerne i afsnit 3.9.3 i miljø- og energiretningslinjerne.

6.2.3. *Foranstaltningens åbenhed over for alle relevante kapacitetsleverandører*

6.2.3.1. Potentiel forskelsbehandling af efterspørgselsstyringsoperatørerne på grund af manglen på tidsbestemte leveringsaftaler

(270) Selv om Kommissionen ikke udtrykkeligt tog stilling til dette spørgsmål i åbningsafgørelsen, gjorde nogle interesserede parter gældende, at kapacitetsmarkedet for at forhindre forskelsbehandling af efterspørgselsstyringsoperatører burde tilbyde aftaler, der indeholder bestemmelser om tidsbestemt levering (jf. betragtning 133).

(271) På grundlag af den dokumentation, som Det Forenede Kongerige har fremlagt, og som er sammenfattet i betragtning 176, finder Kommissionen ikke, at manglen på tidsbestemte leveringsaftaler er diskriminerende. Navnlig viser det forhold, at kun en enkelt CMU ud af 89 i overgangsauktionen valgte den tidsbestemte leveringsaftale, at de faktiske ordninger ikke udgør en hindring for deltagelse for efterspørgselsstyringsoperatørerne.

6.2.3.2. Forskelle i kontrakternes løbetider

(272) Ifølge Rettens dom kan forskellene i de kontraktlængder, der tilbydes anden kapacitet, navnlig efterspørgselsstyringsoperatører på den ene side og producenter på den anden, tyde på, at Kommissionen burde have næret tvivl om, hvorvidt foranstaltningen var forenelig med det indre marked. Kommissionen har derfor undersøgt, om de manglende lange kapacitetskontrakter for efterspørgselsstyringsoperatører reducerer deres mulighed for at deltage i kapacitetsmarkedet.

(273) Afsnit 226 i miljø- og energiretningslinjerne kræver, at der findes en balance mellem to konkurrerende mål: Mekanismens åbenhed over for alle kapacitetstyper på den ene side og behovet for at give passende incitamenter for både nuværende og ny kapacitet på den anden.

(274) Som anført i åbningsafgørelsen er Kommissionen af den opfattelse, at kapacitetsaftaler på over et år på den ene side kan være berettiget i tilfælde af store kapitaludgifter og vanskeligheder med at opnå finansiering, hvilket dermed fremmer nye konkurrerende operatørers adgang til markedet. Som forklaret af Det Forenede Kongerige (jf. betragtning 177) er dette især tilfældet for ny produktion. Bortset fra generelle forslag, der slår til lyd for kortere kontrakter (jf. betragtning 136, nr. i), ii) og iii)), har Kommissionen ikke modtaget bemærkninger, der anfægter relevansen af længere kontrakter (op til 15 år) med hensyn til at give incitamenter til ny kapacitet i overensstemmelse med punkt 226 i miljø- og energiretningslinjerne. Kommissionen mener navnlig, at anvendelsen af tærsklerne for kapacitetsudgifter til at afgøre, om der kan tildeles en længere kontrakt, er hensigtsmæssig, da det giver en god indikation af, hvor vanskeligt det er at opnå finansiering: Jo højere investeringsbeløbet er, desto vanskeligere er det at sikre finansieringen. På den anden side finder Kommissionen ikke, at udelukkelsen af anden kapacitet fra adgang til længere kontrakter var diskriminerende, eftersom de eksisterende anlæg og efterspørgselsstyring i betragtning af de mindre kapitaludgifter (hvilket antyder, at det er mindre vigtigt at opnå finansiering) ikke behøver længere kontrakter for at opnå finansiering. Kommissionen er derfor af den opfattelse, at kortere kontrakter ikke har bragt de eksisterende producenter eller efterspørgselsstyringsoperatørerne i en konkurrencemæssigt ugunstig situation i forhold til ny produktion. Der er således fundet en passende balance mellem de to konkurrerende mål, der er nævnt i betragtning 273.

(275) Kommissionen er af den opfattelse, at der er flere ting, der indikerer, at forskellene i kontraktlængde i praksis ikke har ført til forskelsbehandling af efterspørgselsstyringsoperatørerne. For det første viser auktionsresultaterne ikke, at den differentierede adgang til lange aftaler hidtil i praksis har fordrejet auktionsresultaterne. Efterspørgselsstyringsoperatørerne har tværtimod klaret sig lige så godt som (og ofte bedre end) ny produktion (jf. betragtning 179). For det andet har Kommissionen ikke fundet dokumentation for, at nogen efterspørgselsstyringsoperatører opfyldte tærsklerne for kapitaludgifter for lange kontrakter, men ikke var i stand til at deltage i kapacitetsmarkedet. For det tredje var skønnene over de reelle kapitaludgifter for efterspørgselsstyringsoperatørerne fra interesserede parter meget lave, og nogle af de interesserede parter, der fungerer som efterspørgselsstyringsoperatører, vurderede, at kapitaludgifterne for efterspørgselsstyringsoperatørerne lå et godt stykke under tærsklerne og endog tæt på nul (jf. betragtning 135). Kapitaludgifterne for efterspørgselsstyringsoperatørerne, der blev identificeret ved den anden overgangsauktion, var i gennemsnit 0,15 GBP/kW (jf. betragtning 178). For det fjerde kan efterspørgselsstyringsoperatørerne bestående af »bag måleren«-produktion (dvs. 60-70 % af den efterspørgselsstyring, der aktivt deltager i fleksibilitetsmarkederne) have adgang til længere kontrakter, hvis de deltager i auktionen som produktion (jf. betragtning 135 og 178). For det femte er tærsklerne for kapitaludgifter for auktionerne blevet ajourført regelmæssigt (jf. betragtning 75).

(276) Kommissionen er derfor af den opfattelse, at forskellene i de gældende kontraktlængder ikke har ført til forskelsbehandling af efterspørgselsstyringsoperatørerne i praksis.

(277) Den nuværende situation, hvor adgangen til længere kontrakter er begrænset til producenter, har ikke ført til forskelsbehandling. Efterspørgselsstyringsoperatørers deltagelse i kapacitetsauktionen er imidlertid stigende (jf. tabel 2), og det kan ikke udelukkes, at leverandørerne i fremtiden når op på et kapitaludgiftsniveau, der svarer til tærsklerne. For at sikre at ingen kapacitet, der opfylder disse tærskler, i fremtiden vil blive forhindret i at få adgang til længere kontrakter på grundlag af kapacitetstype, glæder Kommissionen sig derfor over Det Forenede Kongeriges tilsagn i) om at gøre det muligt for alle kapacitetstyper (undtagen samkøringslinjer) at ansøge om at blive udvalgt til at byde på de forskellige kontraktlængder, hvis de kan dokumentere, at de opfylder de tærskler for kapitaludgifter, der er beskrevet i betragtning 75, og ii) løbende at justere disse tærskler for at sikre, at de fortsat er passende (jf. betragtning 182). Denne ændring vil være i overensstemmelse med rapporten fra Det Forenede Kongeriges House of Commons' videnskabs- og teknologiudvalgs rapport, som omhandlet i betragtning 21, hvori det anbefales, at andre leverandører, der byder på kapacitetsmarkedskontrakter, kan byde på kontrakter på op til femten år på samme måde som nye produktionsanlæg.

6.2.3.3. Begrænset garanti for mængden ved T-1-auktionen

(278) Som forklaret i betragtning 161-163 i åbningsafgørelsen, har Kommissionen anmodet om en afklaring af den retlige situation, den praktiske gennemførelse og tilskyndelsesvirkningen af T-1-auktionerne, navnlig for så vidt angår efterspørgselsstyrings-CMU'er, eftersom T-1-auktionen giver en bedre vej til markedet for efterspørgselsstyringsoperatørerne.

(279) For så vidt angår den tidligere retlige situation for T-1-auktionerne, minder Kommissionen om, at Det Forenede Kongeriges myndigheder i 2014 forpligtede sig til at indkøbe mindst 50 % af den kapacitet, der var reserveret fire år tidligere, ved T-1-auktionerne. Dette tilsagn var bindende på grundlag af afgørelsen fra 2014. Det var derefter Det Forenede Kongeriges ansvar at gennemføre foranstaltningen som godkendt i den nationale lovgivning, herunder de relevante tilsagn, og at efterkomme Kommissionens afgørelse i enhver henseende ([63]).

(280) Kommissionen bemærker også, som forklaret i betragtning 162 i åbningsafgørelsen, og som det er beskrevet i tabel 3 og betragtning 63 i denne afgørelse, at den målkapacitet, der skal sikres, og den mængde, der rent faktisk er sikret ved T-1-auktionen, siden 2014 altid har oversteget den kapacitet, der oprindeligt blev reserveret på T-4-stadiet.

(281) Kommissionen anerkender, som nævnt i betragtning 162 i åbningsafgørelsen, og som fremhævet af visse interesserede parter (jf. betragtning 138 ovenfor), at ministeren kan vælge ikke at afholde T-1-auktioner. Som anført af andre interesserede parter (jf. betragtning 139) og af Det Forenede Kongerige (jf. betragtning 186), kan både T-4- og T-1-auktionerne dog udsættes eller annulleres af ministeren: Det fremgår således, at der ikke foreligger nogen særlig forskelsbehandling af efterspørgselsstyringsoperatørerne. Desuden blev ingen af auktionerne i praksis annulleret, bortset fra auktionerne efter Rettens dom, da de britiske myndigheder suspenderede kapacitetsmarkedet som helhed.

(282) Med hensyn til omfanget af den mængde kapacitet, der skal reserveres, er Kommissionen enig i bemærkningerne fra nogle interesserede parter og Det Forenede Kongerige, der påpeger balancen mellem behovet for at sikre en vej til markedet for efterspørgselsstyringsoperatørerne gennem T-1-auktionerne på den ene side og behovet for at undgå overindkøb eller for store, ikkekonkurrencebaserede auktioner på den anden side. I betragtning af den høje og stigende deltagelse i T-4-auktionerne fra efterspørgselsstyringsoperatørernes side (jf. tabel 1) har sidstnævnte risiko fået større betydning. Hvis behovet for kapacitet falder mellem T-4-auktionen og T-1-auktionen, vil målet blive nedjusteret for at undgå en sådan risiko. Denne fleksibilitet kræves også for at sikre forenelighed med punkt 231 og 232, litra c), i miljø- og energiretningslinjerne. Kommissionen konkluderer derfor, at den nuværende reserveringsmetode, jf. betragtning 62, er passende.

(283) Nogle interesserede parter foreslog, at T-4-auktioner afskaffes, eller at der afholdes yderligere ugentlige auktioner eller T-2-auktioner. Det er imidlertid nødvendigt at afholde T-4-auktioner for at sikre overholdelse af punkt 226 i miljø- og energiretningslinjerne, dvs. give tilstrækkelig tid til nye investeringer. Kommissionen er enig i Det Forenede Kongeriges argument (jf. betragtning 188) om, at behovet for T-2-auktioner i tillæg til T-4- og T-1-auktioner ikke er berettiget. Desuden ville ugentlige auktioner ikke give det tilstrækkelige langsigtede investeringssignal, der er nødvendigt for at nå målene for kapacitetsmarkedet.

([63]) Dom af 13. juni 2013, C-287/12 P, Ryanair mod Kommissionen, EU:C:2013:395, præmis 67 og 68.

(284) For at skabe større retssikkerhed for deltagerne i auktionerne ser Kommissionen med tilfredshed på Det Forenede Kongeriges tilsagn. jf. betragtning 187, om, i) fortsat ved T-1-auktionerne at aftage mindst 50 % af den kapacitet, der er reserveret fire år tidligere som led i parameterindstillingen for T-4-auktionen for samme leveringsår, og ii) fortsat at anvende reservationsmetoden baseret på et 95 % konfidensinterval, jf. betragtning 62 ovenfor, til at bestemme den minimale kapacitetsmængde, der vil blive reserveret til en T-1-auktion.

6.2.3.4. Minimumstærskel for deltagelse

(285) I åbningsafgørelsen anmodede Kommissionen om en afklaring af, hvorvidt minimumstærsklen på 2 MW (jf. betragtning 30 og 31) kunne udgøre en hindring for nye efterspørgselsstyringsoperatørers adgang til kapacitetsmarkedet. Selv om efterspørgselsstyringsoperatørerne rent faktisk har mulighed for at aggregere flere anlæg for at nå op på minimumstærsklen på 2 MW, skal de betale auktionsgarantien af alle 2 MW, selv om det kun er en lille del af denne mængde, der udgøres af ubekræftet efterspørgselsstyringskapacitet.

(286) Med hensyn til selve tærsklen er Kommissionen af den opfattelse, at 2 MW var lavt i 2014 sammenlignet med de tærskler for deltagelse, der anvendes i andre foranstaltninger, der gennemføres af National Grid, og dem, der anvendes i andre europæiske lande (jf. betragtning 189). Desuden finder den tærskel på 100 kW, der anvendes af PJM, anvendelse på mindre regionale indkøb og er derfor ikke sammenlignelig (jf. betragtning 143). Som forklaret i betragtning 68 i denne afgørelse har Det Forenede Kongerige desuden testet en lavere tærskel for deltagelse i den anden overgangsauktion. Kun otte CMU'er under 2 MW kunne deltage og tilbød mindre end 3 % af den samlede kapacitet, der blev erhvervet ved denne auktion. Hvis der var en større efterspørgsel på at deltage fra mindre CMU'er, burde auktionerne desuden have vist, at CMU'erne samledes omkring 2 MW, men dette har ikke været tilfældet (jf. betragtning 189). Begge elementer viser, at der ikke var nogen stærk vilje hos mindre CMU'er til at deltage i kapacitetsmarkedet.

(287) For så vidt angår auktionsgarantien, er Kommissionen enig i, at en sådan er nyttig for at sikre reel levering og forhindre spekulative projekter, som påpeget af visse interesserede parter (jf. betragtning 144) og af Det Forenede Kongerige (jf. betragtning 40 og 42).

(288) Kommissionen har vurderet, om auktionsgarantiens størrelse kunne betragtes som en adgangsbarriere for nye efterspørgselsstyringsoperatørers deltagelse i kapacitetsmarkedet. For det første konkluderede Kommissionen i betragtning 271, at manglen på tidsbestemte leveringskapacitetsaftaler ikke i sig selv er diskriminerende over for efterspørgselsstyringsoperatørerne. Som forklaret af visse interesserede parter (jf. betragtning 145) og af Det Forenede Kongerige (jf. betragtning 190) har nye efterspørgselsstyringsoperatører en række fordele i kapacitetsmarkedet i forhold til andre teknologier. Kommissionen bemærker navnlig, at den britiske regering, som beskrevet i betragtning 42, har hævet auktionsgarantien før auktion for ny produktion til 10 000 GBP/MW efter en høring i marts 2016. Samtidig blev auktionsgarantien før auktionen for ubekræftet efterspørgselsstyring sat til 5 000 GBP/MW, hvilket lemper byrden i relative tal. Siden 2015 skal efterspørgselsstyringsoperatørerne desuden kun stille en auktionsgaranti én gang for en ubekræftet efterspørgselsstyrings-CMU og kan derfor blive udvalgt til flere på hinanden følgende auktioner samtidig med, at de kun afgiver en auktionsgaranti én gang. Der skal desuden tages hensyn til andre aspekter af kapacitetsmarkedet ved vurderingen af, om ét træk, dvs. kravet om en auktionsgaranti, er diskriminerende over for efterspørgselsstyringsoperatørerne eller ej. Blandt de aspekter, der nævnes af de interesserede parter, og som er sammenfattet i betragtning 145, anføres opsigelsesgebyrer som eksempel på et tilfælde, hvor kravene er lavere for efterspørgselsstyringsoperatørerne (op til 10 GBP/MW) end for andre former for kapacitet (op til 35 GBP/MW). Som forklaret af Det Forenede Kongerige (jf. betragtning 192) har den ændrede regel om omfordeling (jf. betragtning 180), som blev gennemført i juni 2019, begrænset ubekræftede efterspørgselsstyringsoperatørers eksponering for hele auktionsgarantien (selv om de fleste af deres komponenter er bekræftet).

(289) Kommissionen konkluderer derfor, at minimumstærsklen for deltagelse på 2 MW, herunder kravet om auktionsgaranti, hidtil ikke har udgjort en hindring for nye efterspørgselsstyringsoperatørers adgang til kapacitetsmarkedet. Som forklaret af Det Forenede Kongerige (jf. betragtning 193) er markedet under udvikling, og der kan i fremtiden være nogle efterspørgselsstyringsoperatører med en kapacitet på under 2 MW, som ville foretrække at deltage ved

kapacitetsmarkedsauktioner uden aggregering. Kommissionen glæder sig derfor over Det Forenede Kongeriges tilsagn, jf. betragtning 193, om at nedsætte minimumstærsklen for deltagelse på kapacitetsmarkedet, som beskrevet i betragtning 30 og 31, til 1 MW for alle auktioner, hvortil udvælgelsesprocessen begynder i januar 2020, og at tage denne tærskel op til fornyet overvejelse senest i oktober 2021 for at undersøge mulighederne for en yderligere reduktion, jf. betragtning 193.

6.2.3.5. Foranstaltningens åbenhed for vedvarende energikilder og nye teknologier

(290) Ifølge punkt 226 i miljø- og energiretningslinjerne bør en foranstaltning være åben for operatører, der anvender substituerbare teknologier. Vedvarende energikilder kan bidrage til at løse problemet med utilstrækkelig produktion. Kommissionen afviser derfor den idé, som en interesseret part har givet udtryk for, om, at disse teknologier ikke bør medtages i kapacitetsmarkedet (jf. betragtning 147). Som forklaret i afsnit 2.3 anvendes reduktionsfaktorer til at justere for risikoen for, at noget af eller hele kapaciteten ikke er til rådighed til at reagere i forbindelse med en spidslastsituation. Den metode, der blev anvendt til at bestemme de reduktionsfaktorer, der finder anvendelse på vind- og solenergi, er blevet godkendt af PTE ([64]) og fører til faktorer, der står i et rimeligt forhold til dem, der anvendes på andre kapacitetsmarkeder i EU ([65]). I modsætning til nogle af de interesserede parter (jf. betragtning 146) mener Kommissionen derfor, at det er hensigtsmæssigt at anvende reduktionsfaktorerne.

(291) Selv om Kommissionen ikke udtrykkeligt kom ind på dette spørgsmål i åbningsafgørelsen, angav nogle interesserede parter, at udelukkelsen af ikkesubsidieret teknologi fra deltagelse i kapacitetsmarkedet ikke var forenelig med miljø- og energiretningslinjerne. Som nævnt i betragtning 146 forklarede en interesseret part, at dens ikkesubsidierede vindmøllepark blev forhindret i at deltage i T-4-auktionen i 2017, mens der ikke var nogen udvælgelsesprocedure for den annullerede T-4-auktion i 2018 (for leveringsåret 2022/23).

(292) Kommissionen er af den opfattelse, at de regler, der er beskrevet i betragtning 32 og 33, er egnede til at undgå kumulering af statsstøtte. Ikke desto mindre bør de ikke føre til udelukkelse af kapacitetsleverandører, som ikke modtager en sådan støtte. Kommissionen noterer sig Det Forenede Kongeriges argumenter i betragtning 195 og anerkender, at Det Forenede Kongerige hurtigt traf foranstaltninger. Kommissionen glæder sig over ikrafttrædelsen af de nye regler for kapacitetsmarkedet i juni 2019, der giver vind- og solteknologierne adgang til at deltage i kapacitetsmarkedet som beskrevet i betragtning 196. Disse regler vil finde anvendelse på de T-1-, T-3- og T-4-auktioner, der er planlagt til januar 2020. De vil derfor gøre det muligt for den vindmøllepark, der er nævnt i betragtning 291, at deltage i den kommende T-3-auktion (leveringsåret 2022/23). Samtidig bemærker Kommissionen, at der kun er ét tilfælde, hvor en leverandør ikke kunne deltage i nogen af auktionerne, nemlig en vindmøllepark i T-4-auktionen i 2017, hvilket havde en ubetydelig indvirkning på det samlede kapacitetsmarked.

(293) Kapitaludgifterne for visse teknologier er faldet dramatisk i de senere år, så de måske ikke længere har brug for støtte fra de foranstaltninger, der er beskrevet i betragtning 32. For at undgå i fremtiden at udelukke kapacitetsleverandører, som ikke modtager en sådan støtte, som i den situation, der er beskrevet i betragtning 291, glæder Kommissionen sig derfor over, at Det Forenede Kongerige har forpligtet sig til (jf. betragtning 197) at vedtage alle de nødvendige regler (f.eks., men ikke begrænset til, reduktionsfaktorer) for at sikre, at enhver ny kapacitetstype, der effektivt kan bidrage til at løse problemet med utilstrækkelig produktion, kan deltage, så snart denne kapacitet har potentiale til at bidrage til at løse problemet med utilstrækkelig produktion.

6.2.3.6. Deltagelse af samkørt kapacitet

(294) I henhold til punkt 226 i miljø- og energiretningslinjerne skal foranstaltningen desuden tage hensyn til, i hvilken udstrækning kapaciteten på samkøringslinjerne kan afhjælpe eventuelle problemer med utilstrækkelig produktion.

(295) I åbningsafgørelsen forklarede Kommissionen, at Det Forenede Kongerige i 2014 fremlagde dokumentation for, at det på dette tidspunkt ikke var muligt at medtage udenlandsk kapacitet i kapacitetsmarkedet uden at gennemføre yderligere grænseoverskridende ordninger. Kommissionen anerkender kompleksiteten ved effektivt at tillade grænseoverskridende deltagelse i kapacitetsmarkedet på det pågældende tidspunkt. I stedet tillod Det Forenede Kongerige, at samkøringslinjer kunne deltage direkte i kapacitetsmarkedet i forbindelse med den anden auktion i 2015. Kommissionen var imidlertid i tvivl om, hvorvidt grænseoverskridende deltagelse i kapacitetsmarkedet i fremtiden fortsat skulle begrænses til samkøringslinjer.

([64]) https://www.emrdeliverybody.com/Prequalification/EMR%20DB%20Consultation%20response%20-%20De-rating%20Factor%20Methodology%20for%20Renewables%20Participation%20in%20the%20CM.pdf.

([65]) Følgende reduktionsfaktorer er brugt ved udvælgelsen til de kommende T-4-, T-3- og T-1-auktioner (jf. betragtning 18, litra d)): for onshore-vindenergi mellem 7,42 % og 8,98 %, for offshore-vindenergi mellem 10,55 % og 14,45 %, for solenergi mellem 2,34 % og 3,22 %. Disse reduktionsfaktorer svarer til dem, der er brugt i Irland (til f.eks. T-1-kapacitetsauktionen for 2019/2020, jf. http://sem-o.com/documents/general-publications/Initial-Auction-Information-Pack_IAIP1920T1.pdf) og i Italien (jf. afgørelse C(2018) 617 final).

(296) I henhold til artikel 26 i forordning (EU) 2019/943, som finder anvendelse fra den 1. januar 2020, skal kapacitetsmekanismer være åbne for direkte og grænseoverskridende deltagelse af kapacitetsleverandører beliggende i en anden medlemsstat. I denne forbindelse glæder Kommissionen sig over Det Forenede Kongeriges tilsagn, som er beskrevet i betragtning 200:

a) at bestræbe sig på at sikre, at udenlandsk kapacitet kan deltage på auktioner, for hvilke udvælgelsesprocessen begynder i januar 2020, forudsat at der indgås samarbejdsaftaler med transmissionssystemoperatører i nabolande, hvor den deltagende kapacitet er beliggende, samt

b) under alle omstændigheder at anvende udenlandsk kapacitet direkte ved alle auktioner, for hvilke udvælgelsesprocessen begynder, når de metoder, fælles regler og betingelser, der er omhandlet i artikel 26, stk. 11, i forordning (EU) 2019/943 om det indre marked for elektricitet, er blevet godkendt af ACER og offentliggjort på dets websted i henhold til artikel 27 i ovennævnte forordning og er trådt i kraft.

(297) For så vidt angår bemærkningerne fra nogle af de interesserede parter vedrørende »cap and floor«-betalingssystemet, der gælder for samkøringslinjer (jf. betragtning 149), mener Kommissionen, at denne situation er forskellig fra dem, der er beskrevet i betragtning 32-33 for så vidt angår kumulering af støtte. Som forklaret af Det Forenede Kongerige (jf. betragtning 201) tages eventuelle indtægter fra kapacitetsmarkedet i betragtning, før der foretages en vurdering af en samkøringslinjes indtægt med hensyn til »cap« og »floor«. En samkøringslinje vil derfor kun modtage en »floor«-betaling, hvis de samlede indtægter (herunder fra kapacitetsmarkedet) ligger under »floor«, mens samkøringslinjen skal betale tilbage til forbrugeren, hvis de samlede indtægter ligger over »cap«. Derfor adskiller »cap and floor« sig fra en støtteforanstaltning, der indebærer kumulering af støtte. Kommissionen mener derfor ikke, at samkøringslinjer burde have været udelukket fra at deltage i kapacitetsmarkedet på dette grundlag.

(298) For så vidt angår den interesserede parts bemærkning om udelukkelsen af samkøringslinjer fra den T-1-auktion, der blev afholdt i begyndelsen af 2018 for leveringsåret 2018/19, (jf. betragtning 150), noterer Kommissionen sig de argumenter, der er fremført af Det Forenede Kongerige i betragtning 202. Som forklaret i betragtning 143 og 144 i åbningsafgørelsen anerkender Kommissionen navnlig, at Det Forenede Kongerige har opjusteret sit skøn over samkøringslinjens bidrag i forbindelse med spidslastsituationer efter PTE's anbefaling og for at efterkomme betragtning 124 i afgørelsen fra 2014. Deres nettobidrag steg fra 0 GW til 2,1 GW for leveringsåret 2018/19 (jf. betragtning 36). Det Forenede Kongerige nedjusterede derfor den kapacitetsmængde, der skulle udbydes ved denne T-1-auktion. For at give samkøringslinjer mulighed for at deltage i denne T-1-auktion ville der imidlertid være behov for en forøgelse af den kapacitet, der skulle udbydes, i modsætning til markedsforventningerne baseret på betingelserne for T-4-auktionen i 2014.

(299) For så vidt angår de reduktionsfaktorer, der blev anvendt på samkøringslinjer, mener Kommissionen ikke, at metoden baseret på individuelle samkøringslinjer er diskriminerende. Som forklaret af Det Forenede Kongerige i betragtning 202 er denne særlige tilgang for samkøringslinjer berettiget, fordi den tager hensyn til de betydelige forskelle mellem samkøringslinjerne og de forbundne markeder. Disse forskelle kræver, at der anvendes et modelinterval for reduktionsfaktorer for hvert sammenkørt land (under anvendelse af en stokastisk paneuropæisk modelmetode). Panelet af tekniske eksperter undersøger desuden uafhængigt, om reduktionstallene er hensigtsmæssige.

6.2.4. *Konklusion vedrørende foranstaltningens hensigtsmæssighed*

(300) Kommissionen konkluderer derfor, at kapacitetsmarkedet opfylder retningslinjerne i afsnit 3.9.3 i miljø- og energiretningslinjerne.

6.3. **Tilskyndelsesvirkning**

(301) Kommissionen har vurderet, om foranstaltningen har en tilskyndelsesvirkning, jf. afsnit 3.9.4 i miljø- og energiretningslinjerne, som henviser til betingelserne i afsnit 3.2.4 i miljø- og energiretningslinjerne. Der er tale om en tilskyndelsesvirkning, når støtten tilskynder støttemodtageren til at ændre adfærd med henblik på at få et sikkert og bæredygtigt energimarked med overkommelige priser til at fungere bedre, og den ændrede adfærd er en adfærd, som denne ikke ville have uden støtten.

(302) I anmeldelsen fra 2014 fremlagde Det Forenede Kongerige prognoser for tilstrækkelig produktion, der viser, at produktionens tilstrækkelighed i et kontrafaktisk scenarie uden foranstaltningen ville have nået et kritisk niveau senest i 2018/2019, jf. betragtning 100 og figur 4. Med andre ord ville kapacitetsleverandørerne uden foranstaltningen ikke have stillet den nødvendige kapacitet til rådighed til at opfylde den pålidelighedsstandard, som Det Forenede Kongerige har fastsat for at levere energi i spidslastperioder. Som forklaret i betragtning 126, litra c), bekræftede nogle interesserede parter betydningen af kapacitetsmarkedet for fremme af investeringer i ny kapacitet og opretholdelse af den eksisterende kapacitet.

(303) Uden kapacitetsmarkedet vil det forventede LOLE-interval ligge inden for en pålidelighedsstandard på tre timers LOLE i alle årene frem til 2030. Uden kapacitetsmarkedet vil der derfor fortsat være problemer med produktionens tilstrækkelighed.

(304) Formålet med foranstaltningen er i dette tilfælde at sikre forsyningssikkerheden ved at stille tilstrækkelig kapacitet til rådighed. Som forklaret i betragtning 302 og 303 vil der ikke være tilstrækkelig kapacitet til at sikre forsyningssikkerheden uden kapacitetsmarkedet, fordi en betydelig del af anlæggene forventes at opnå utilstrækkelige indtægter fra »energy-only«-markedet til at dække deres omkostninger.

(305) Foranstaltningen har derfor en tilskyndelsesvirkning for eksisterende kapacitet til at blive på markedet og være til rådighed i tider med knaphed og for ny kapacitet til at komme ind på markedet. Foranstaltningen tilskynder nye og eksisterende markedsaktører til på denne måde at bidrage til målet om forsyningssikkerhed.

(306) Endelig tildeles støtten i overensstemmelse med punkt 52 i miljø- og energiretningslinjerne på basis af et udbud. Auktionsprocessen, der er beskrevet i afsnit 2.4, er ikkediskriminerende og åben for alle typer kapacitetsleverandører, og støtten ydes på grundlag af lukkeprisen. Desuden er antallet af virksomheder tilstrækkeligt, og mængden er bindende, så ikke alle tilbudsgivere kan modtage støtte (jf. f.eks. tabel 1 og tabel 2 ovenfor).

(307) Kommissionen konkluderer derfor, at kapacitetsmarkedet har en tilskyndelsesvirkning og opfylder retningslinjerne i afsnit 3.9.4 i miljø- og energiretningslinjerne.

6.4. **Foranstaltningens proportionalitet**

(308) I henhold til afsnit 3.9.5 i miljø- og energiretningslinjerne anses en foranstaltning for at være forholdsmæssig, hvis den opfylder følgende betingelser: i) Støtten bør sikre støttemodtagerne et rimeligt afkast (en foranstaltning, der er udformet som en udbudsprocedure på basis af klare, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier, vil blive anset for at medføre et rimeligt afkast under normale omstændigheder), ii) foranstaltningen har indbyggede mekanismer, der sikrer, at der ikke opstår uventede fortjenester, og iii) den pris, der betales for tilrådighedsstillelse, bevæger sig automatisk mod nul, når den udbudte kapacitet forventes at være tilstrækkelig til at dække den efterspurgte kapacitet.

(309) Kapacitetsmarkedets overholdelse af det første krav vedrørende et rimeligt afkast vurderes i afsnit 6.4.1 og 6.4.2.

(310) Med hensyn til det andet krav afspejler udformningen af kapacitetsmarkedet, som omfatter hele markedet, resultatet af et effektivt energimarked. Auktionen er en hollandsk auktion med diskriminerende priser, hvor alle udvalgte tilslagsmodtagere modtager lukkeprisen. Betaling af lukkeprisen er et af de punkter, der specifikt er nævnt i definitionen af »udbudsprocedure« i punkt 43 i miljø- og energiretningslinjerne, og som derfor formodes at have indbyggede mekanismer, der medfører rimelige afkast i overensstemmelse med punkt 229 i miljø- og energiretningslinjerne. Endvidere bidrager følgende elementer til at minimere risikoen for uventede fortjenester i henhold til punkt 230 i miljø- og energiretningslinjerne: et samlet prisloft på 75 GBP/kW, en budgrænse for pristagerne på 25 GBP/kW og kontrakter med korte løbetider for de fleste kategorier af kapacitetsleverandører. De lavere kapacitetsbetalinger for eksisterende kapacitet, der nævnes af en interesseret part (jf. betragtning 151), afspejler kun forskelle i værdien af tilstrækkelighed i forskellige år og udgør ikke uventede fortjenester. Kommissionen konkluderer derfor, at det britiske kapacitetsmarked opfylder kravet om at forhindre uventede fortjenester.

(311) Hvad angår det tredje krav gælder det, at auktionens konkurrenceprægede karakter, som beskrevet i afsnit 2.4 i denne afgørelse, forventes at få priserne til at bevæge sig mod nul, hvis der er et tilstrækkeligt udbud til at dække efterspørgslen, jf. punkt 231 i miljø- og energiretningslinjerne. Det er faktisk blevet bemærket, at nogle auktioner lukkede med meget lavere priser end forventet, navnlig tæt på nul ved T-1-auktionen i 2019, hvor lukkeprisen var 0,77 GBP/kW (jf. tabel 7).

6.4.1. *Forskelle i kontrakternes løbetider*

(312) Uanset at der umiddelbart var tvivl, jf. afsnit 6.2.3.2, finder Kommissionen ikke, at forskellene i de gældende løbetider i praksis har ført til forskelsbehandling af efterspørgselsstyringsoperatørerne. Kommissionen er navnlig af den opfattelse, at udelukkelsen af anden kapacitet fra adgang til længere kontrakter ikke var diskriminerende, da de eksisterende anlæg og efterspørgselsstyringsoperatører i betragtning af de mindre kapitaludgifter (hvilket antyder, at der er et mindre behov for at opnå finansiering) ikke kan drage væsentlig fordel af længere kontrakter. Kommissionen er derfor af den opfattelse, at kortere kontrakter ikke bringer de eksisterende producenter eller efterspørgselsstyringsoperatørerne i en konkurrencemæssigt ugunstig situation i forhold til ny produktion. Som forklaret i betragtning 275 viser de modtagne bemærkninger desuden en række vigtige elementer, der bekræfter denne analyse. Foranstaltningen overholder derfor betingelsen i punkt 229 i miljø- og energiretningslinjerne vedrørende udbudsprocedurer, hvorefter sådanne processer bør være baseret på gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier. Kommissionen bemærker, at anvendelsen af tærskelværdier for kapitaludgifter er tilstrækkelig til at sikre, at

kontrakter med længere løbetid kun er tilgængelige for de kapaciteter, der kan have svært ved at opnå finansiering. Kommissionen glæder sig derfor over, at Det Forenede Kongerige har forpligtet sig til at gøre det muligt for alle kapacitetstyper (undtagen samkøringslinjer) at ansøge om at blive udvalgt til at byde på de forskellige kontraktlængder, hvis de kan dokumentere, at de opfylder tærsklerne for kapitaludgifter, og til løbende at justere disse tærskler for at sikre, at de fortsat er passende (jf. betragtning 182).

6.4.2. *Udelukkelse af langsigtet STOR*

(313) I åbningsafgørelsen fandt Kommissionen, at udelukkelsen af leverandører af langsigtet STOR ikke var diskriminerende. Dette blev imidlertid omtalt af de interesserede parter (jf. betragtning 153 og 154) og af Det Forenede Kongerige (jf. betragtning 204-210) under den formelle undersøgelsesprocedure.

(314) Med hensyn til selve udelukkelsen finder Kommissionen, at Det Forenede Kongerige tidligere med rette har vurderet risikoen for uventede fortjenester som følge af leverandørerne af langsigtet STOR's deltagelse. På grundlag af de oplysninger, der forelå på det tidspunkt, forekom denne risiko at være betydelig, hvilket også blev forklaret af en anden interesseret part (jf. betragtning 153). Som forklaret i åbningsafgørelsen og igen af en interesseret part (jf. betragtning 153) og af Det Forenede Kongerige (jf. betragtning 207) er Kommissionen af den opfattelse, at de pågældende kraftværker faktisk kan deltage i kapacitetsmarkedet, forudsat at de giver afkald på deres lange kontrakter med systemoperatøren, hvis de vinder auktionen. Endvidere noterer Kommissionen sig Det Forenede Kongeriges beslutning om at holde ordningerne for langsigtet STOR og kapacitetsmarkedet adskilt uden en tilbagebetalingsmekanisme, hvilket er en beslutning, der svarer til den, hvor kapacitet, der modtager støtte fra ordninger for vedvarende energi, udelukkes fra kapacitetsmarkedet. Endelig noterer Kommissionen sig, at Det Forenede Kongerige har til hensigt at revurdere udelukkelsen af leverandører af langsigtet STOR i lyset af de nye markedsoplysninger, der er til rådighed (jf. betragtning 210): Denne nye evaluering skal stadig tage højde for risikoen for uventede fortjenester.

(315) For så vidt angår udelukkelsen af anlæg, der er sat i drift før 2014, fra muligheden for at få adgang til længere kontrakter, er Kommissionen enig i Det Forenede Kongeriges argumenter i betragtning 206. Navnlig blev de anlæg, der blev idriftsat inden den første kapacitetsmarkedsauktion, ikke udsat for nogen særlig hindring for at få adgang til kapacitetsmarkedet (f.eks. finansiering af opførelsen) og havde derfor ingen grund til at være berettiget til længere kontrakter.

6.4.3. *Omkostningsdækningsmetode*

(316) Som anført i betragtning 187 i åbningsafgørelsen skal Kommissionen tage hensyn til punkt 25 i miljø- og energiretningslinjerne, hvori det hedder, at foranstaltningens forenelighed udelukkende bør vurderes på grundlag af kriterierne i afsnit 3.9.5 i miljø- og energiretningslinjerne. Dette afsnit omfatter navnlig ikke finansiering af foranstaltninger til sikring af tilstrækkelig produktion. Nogle af de interesserede parter (jf. betragtning 159) og Det Forenede Kongerige (jf. betragtning 211) støtter dette synspunkt. Kommissionen konkluderer, at det britiske kapacitetsmarkeds proportionalitet kun skal vurderes i forhold til punkt 228-231 i miljø- og energiretningslinjerne, som det er sket i betragtning 308-315.

(317) Selv om punkt 27, litra e), og punkt 69 i miljø- og energiretningslinjerne imidlertid fandt anvendelse på foranstaltningen i denne sag, er Kommissionen af den opfattelse, at omkostningsdækningsmetoden er forholdsmæssig.

(318) For det første, som nogle af de interesserede parter (jf. betragtning 156) og Det Forenede Kongerige (jf. betragtning 214) har forklaret, er omkostningsdækningsmetoden et kompromis mellem interessen i at opretholde en tilskyndelse til at reducere forbruget og at reducere leverandørernes usikkerhed hvad angår de udgifter, de skal bære. En sådan usikkerhed ville medføre et risikotillæg, som leverandørerne ville vælte over på forbrugerne, hvilket ville øge elektricitetsomkostningerne.

(319) For det andet er omkostningsdækningsmetoden udelukkende til fordel for efterspørgselsstyringsoperatørne, ikke producenterne (da omkostningerne lægges på detailsiden). Under alle omstændigheder opkræver den betaling for spidslast ud over de incitamenter til begrænsning af efterspørgslen, der allerede findes på det britiske elmarked, i forhold til alternative metoder såsom faste afgifter eller generel beskatning (jf. betragtning 212). Som forklaret af Det Forenede Kongerige (jf. betragtning 215) er argumentet om, at den nuværende metode kun tilskynder til »bag måleren«-produktion som efterspørgselsstyring baseret på den antagelse, at tidsrummet 16-19 er for bredt til, at kunderne regelmæssigt kan nedregulere efterspørgslen i disse timer og dermed drage fordel af en nedsat kapacitetsmarkedsafgift. Det er imidlertid ikke nødvendigt at begrænse efterspørgslen i hele perioden for at få fordelen. Det ville bare betyde, at efterspørgselsstyringsoperatører, som nedregulerer efterspørgslen, ikke ville få det fulde udbytte.

(320) Som forklaret af interesserede parter (jf. betragtning 157) og Det Forenede Kongerige (jf. betragtning 214), ville den alternative triademetode, der foretrækkes af andre interesserede parter (jf. betragtning 158), for det tredje ikke nødvendigvis falde sammen med spidslastsituationer og kunne potentielt føre til ineffektive fordelingsbeslutninger. Der er derfor ingen grund til at antage, at den omkostningsdækningsmetode, der anvendes af Det Forenede Kongerige, er mindre proportionel end andre potentielle finansieringsmetoder, navnlig triademetoden.

6.4.4. *Konklusion vedrørende foranstaltningens proportionalitet*

(321) Kommissionen konkluderer derfor, at kapacitetsmarkedet opfylder retningslinjerne i afsnit 3.9.5 i miljø- og energiretningslinjerne.

6.5. **Forebyggelse af negative virkninger på konkurrence og samhandel**

(322) Afsnit 3.9.6 i miljø- og energiretningslinjerne fastsætter betingelserne for undgåelse af uforholdsmæssigt store negative virkninger på konkurrence og samhandel.

6.5.1. *Deltagelse af producenter, der benytter forskellige teknologier, og operatører, som tilbyder foranstaltninger med en tilsvarende teknisk ydeevne*

(323) Som forklaret i betragtning 30 og 31 er der på kapacitetsmarkedet mulighed for aggregering af både udbud og efterspørgsel i overensstemmelse med punkt 232, litra a), sidste punktum, i miljø- og energiretningslinjerne.

(324) Som beskrevet i afsnit 2.3.1 er kapacitetsmarkedet i princippet åbent for deltagelse af producenter, der benytter forskellige teknologier, og operatører, som tilbyder foranstaltninger med en tilsvarende teknisk ydeevne, f.eks. styring af efterspørgslen, samkøringslinjer og oplagring, i overensstemmelse med de to første punktummer i punkt 232, litra a), i miljø- og energiretningslinjerne. Ikke desto mindre har Kommissionen i åbningsafgørelsen anmodet om en afklaring med hensyn til kapacitetsmarkedets åbenhed med hensyn til nogle af de særlige karakteristika ved dets udformning.

6.5.1.1. Potentiel forskelsbehandling af efterspørgselsstyringsoperatørerne på grund af manglen på tidsbestemte leveringsaftaler

(325) På grundlag af den dokumentation, som Det Forenede Kongerige har fremlagt, og som er sammenfattet i betragtning 176, finder Kommissionen ikke, at manglen på tidsbestemte leveringsaftaler er diskriminerende. Navnlig viser det forhold, at kun en enkelt CMU ud af 89 i overgangsauktionen valgte den tidsbestemte leveringsaftale, at de faktiske ordninger ikke udgør en hindring for deltagelse for efterspørgselsstyringsoperatørerne.

6.5.1.2. Forskelle i kontrakternes løbetider

(326) I åbningsafgørelsen anmodede Kommissionen om afklaring med hensyn til, om foranstaltningen er potentielt diskriminerende i behandlingen af efterspørgselsstyringsoperatører i forhold til producenter med hensyn til kontrakternes varighed.

(327) Kommissionen er af den opfattelse, at kapacitetsaftaler på over et år på den ene side kan være berettiget i tilfælde af store kapitaludgifter og vanskeligheder med at opnå finansiering, hvilket dermed fremmer nye konkurrerende operatørers adgang til markedet. Dette gælder især for ny produktion. Bortset fra generelle forslag om kortere kontrakter (jf. betragtning 136, nr. i), ii) og iii)) har Kommissionen ikke modtaget bemærkninger, der anfægter relevansen af længere kontrakter (op til 15 år) med hensyn til at give incitamenter til ny kapacitet i overensstemmelse med punkt 226 i miljø- og energiretningslinjerne. Kommissionen mener navnlig, at anvendelsen af tærsklerne for kapacitetsudgifter til at afgøre, om der kan tildeles en længere kontrakt, er hensigtsmæssig, da det giver en god indikation af, hvor vanskeligt det er at opnå finansiering. På den anden side er Kommissionen af den opfattelse, at udelukkelsen af anden kapacitet fra adgang til længere kontrakter ikke var diskriminerende, da de eksisterende anlæg og efterspørgselsstyringsoperatører i betragtning af de mindre kapitaludgifter (hvilket antyder, at der er et mindre behov for at opnå finansiering) ikke kan drage væsentlig fordel af længere kontrakter. Kommissionen er derfor af den opfattelse, at kortere kontrakter ikke bringer de eksisterende producenter eller efterspørgselsstyringsoperatørerne i en konkurrencemæssigt ugunstig situation i forhold til ny produktion.

(328) Kommissionen er af den opfattelse, at forskellene i kontraktlængde i praksis ikke har ført til forskelsbehandling af efterspørgselsstyringsoperatørerne. For det første viser auktionsresultaterne ikke, at den differentierede adgang til lange aftaler hidtil i praksis har fordrejet auktionsresultaterne. De viser tværtimod, at efterspørgselsstyringsoperatørerne har klaret sig lige så godt som (og ofte bedre end) ny produktion (jf. betragtning 179). For det andet har Kommissionen ikke fundet dokumentation for, at nogen efterspørgselsstyringsoperatører opfyldte tærsklerne for kapitaludgifter for lange kontrakter, men ikke var i stand til at deltage i kapacitetsmarkedet. For det tredje var skønnene over de reelle kapitaludgifter fra interesserede parter meget lave, og nogle af de interesserede parter, der

fungerer som efterspørgselsstyringsoperatører, vurderede, at kapitaludgifterne for efterspørgselsstyringsoperatørerne lå et godt stykke under tærsklerne og endog tæt på nul (jf. betragtning 135). Kapitaludgifterne for efterspørgselsstyring, der blev identificeret ved den anden overgangsauktion, var i gennemsnit 0,15 GBP/kW (jf. betragtning 178). For det fjerde kan efterspørgselsstyring bestående af »bag måleren«-produktion (dvs. 60-70 % af den efterspørgselsstyring, der aktivt deltager i fleksibilitetsmarkederne), have adgang til længere kontrakter, hvis de deltager i auktionen som produktion (jf. betragtning 135 og 178). For det femte er tærsklerne for kapitaludgifter for auktionerne blevet ajourført regelmæssigt (jf. betragtning 75).

(329) Kommissionen er derfor af den opfattelse, at forskellene i de gældende kontraktlængder ikke har ført til nogen uberettiget begrænsning af efterspørgselsstyringsoperatørernes deltagelse i praksis. Kommissionen bemærker, at anvendelsen af tærskelværdier for kapitaludgifter er tilstrækkelig til at sikre, at kontrakter med længere løbetid kun er tilgængelige for de kapaciteter, der kan have svært ved at opnå finansiering. Kommissionen glæder sig derfor over Det Forenede Kongeriges tilsagn i) om at gøre det muligt for alle kapacitetstyper (undtagen samkøringslinjer) at ansøge om at blive udvalgt til at byde på de forskellige kontraktlængder, hvis de kan dokumentere, at de opfylder de tærskler for kapitaludgifter, der er beskrevet i betragtning 75, og ii) løbende at justere disse tærskler for at sikre, at de fortsat er passende (jf. betragtning 182).

6.5.1.3. Begrænset garanti for mængden ved T-1-auktionen

(330) For så vidt angår den tidligere retlige situation for T-1-auktionerne, minder Kommissionen om, at Det Forenede Kongeriges myndigheder i 2014 forpligtede sig til at indkøbe mindst 50 % af den kapacitet, der var reserveret fire år tidligere, ved T-1-auktionerne. Dette tilsagn var bindende på grundlag af afgørelsen fra 2014. Det var derefter Det Forenede Kongeriges ansvar at gennemføre foranstaltningen som godkendt i den nationale lovgivning, herunder de relevante tilsagn, og at efterkomme Kommissionens afgørelse i enhver henseende ([66]).

(331) Kommissionen bemærker også, som forklaret i betragtning 162 i åbningsafgørelsen, og som det er beskrevet i tabel 3 og betragtning 63 i denne afgørelse, at den målkapacitet, der skal sikres, og den mængde, der rent faktisk er sikret ved T-1-auktionen, siden 2014 altid har oversteget den kapacitet, der oprindeligt blev reserveret på T-4-stadiet.

(332) Kommissionen anerkender, som nævnt i betragtning 162 i åbningsafgørelsen, og som fremhævet af visse interesserede parter (jf. betragtning 138 ovenfor), at ministeren kan vælge ikke at afholde T-1-auktioner. Som anført af andre interesserede parter (jf. betragtning 139) og af Det Forenede Kongerige (jf. betragtning 186), kan både T-4- og T-1-auktionerne dog udsættes eller annulleres af ministeren: Det fremgår således, at der ikke foreligger nogen særlig forskelsbehandling af efterspørgselsstyring. Desuden blev ingen af auktionerne i praksis annulleret, bortset fra auktionerne efter Rettens dom, da de britiske myndigheder suspenderede kapacitetsmarkedet som helhed.

(333) Med hensyn til omfanget af den mængde kapacitet, der skal reserveres, er Kommissionen enig i bemærkningerne fra nogle interesserede parter og Det Forenede Kongerige, der påpeger balancen mellem behovet for at sikre en vej til markedet for efterspørgselsstyringsoperatørerne gennem T-1-auktionerne på den ene side og behovet for at undgå overindkøb eller for store, ikkekonkurrencebaserede auktioner på den anden side. I betragtning af den høje og stigende deltagelse i T-4-auktionerne fra efterspørgselsstyringsoperatørernes side (jf. tabel 1) har sidstnævnte risiko fået større betydning. Hvis behovet for kapacitet falder mellem T-4-auktionen og T-1-auktionen, vil målet blive nedjusteret for at undgå en sådan risiko. Denne fleksibilitet kræves også for at sikre forenelighed med punkt 231 og 232, litra c), i miljø- og energiretningslinjerne. Kommissionen konkluderer derfor, at den nuværende reserveringsmetode, jf. betragtning 62, er passende.

(334) Nogle interesserede parter foreslog, at T-4-auktioner afskaffes, eller at der afholdes yderligere ugentlige auktioner eller T-2-auktioner. Det er imidlertid nødvendigt at afholde T-4-auktioner for at sikre overholdelse af punkt 226 i miljø- og energiretningslinjerne, dvs. give tilstrækkelig tid til nye investeringer. Kommissionen er enig i Det Forenede Kongeriges argument (jf. betragtning 188) om, at behovet for T-2-auktioner i tillæg til T-4- og T-1-auktioner ikke er berettiget. Desuden ville ugentlige auktioner ikke give det tilstrækkelige langsigtede investeringssignal, der er nødvendigt for at nå målene for kapacitetsmarkedet.

([66]) Dom af 13. juni 2013, C-287/12 P, Ryanair mod Kommissionen, EU:C:2013:395, præmis 67 og 68.

(335) For at skabe større retssikkerhed for deltagerne i auktionerne ser Kommissionen med tilfredshed på Det Forenede Kongeriges tilsagn. jf. betragtning 187, om, i) fortsat ved T-1-auktionerne at aftage mindst 50 % af den kapacitet, der er reserveret fire år tidligere som led i parameterindstillingen for T-4-auktionen for samme leveringsår, og ii) fortsat at anvende reservationsmetoden baseret på et 95 % konfidensinterval, jf. betragtning 62 ovenfor, til at bestemme den minimale kapacitetsmængde, der vil blive reserveret til en T-1-auktion.

6.5.1.4. Minimumstærskel for deltagelse

(336) I åbningsafgørelsen anmodede Kommissionen om en afklaring af, hvorvidt minimumstærsklen på 2 MW (jf. betragtning 30 og 31) kunne udgøre en hindring for nye efterspørgselsstyringsoperatørers adgang til kapacitetsmarkedet. Selv om efterspørgselsstyringsoperatørerne rent faktisk har mulighed for at aggregere flere anlæg for at nå op på minimumstærsklen på 2 MW, skal de betale auktionsgarantien af alle 2 MW, selv om det kun er en lille del af denne mængde, der udgøres af ubekræftet efterspørgselsstyringskapacitet.

(337) Med hensyn til selve tærsklen er Kommissionen af den opfattelse, at 2 MW var lavt i 2014 sammenlignet med de tærskler for deltagelse, der anvendes i andre foranstaltninger, der gennemføres af National Grid, og dem, der anvendes i andre europæiske lande (jf. betragtning 189 ovenfor). Desuden finder den tærskel på 100 kW, der anvendes af PJM, anvendelse på mindre regionale indkøb og er derfor ikke sammenlignelig (jf. betragtning 143). Som forklaret i betragtning 68 i denne afgørelse har Det Forenede Kongerige desuden testet en lavere tærskel for deltagelse i den anden overgangsauktion. Kun otte CMU'er under 2 MW kunne deltage og tilbød mindre end 3 % af den samlede kapacitet, der blev erhvervet ved denne auktion. Hvis der var en større efterspørgsel på at deltage fra mindre CMU'er, burde auktionerne desuden have vist, at CMU'erne samledes omkring 2 MW, men dette har ikke været tilfældet (jf. betragtning 189). Begge elementer viser, at der ikke var nogen stærk vilje hos mindre CMU'er til at deltage i kapacitetsmarkedet.

(338) For så vidt angår auktionsgarantien, er Kommissionen enig i, at en sådan er nyttig for at sikre reel levering og forhindre spekulative projekter, som påpeget af visse interesserede parter (jf. betragtning 144) og af Det Forenede Kongerige (jf. betragtning 40 og 42).

(339) Kommissionen har vurderet, om auktionsgarantiens størrelse kunne betragtes som en adgangsbarriere for nye efterspørgselsstyringsoperatørers deltagelse i kapacitetsmarkedet. For det første konkluderede Kommissionen i betragtning 271, at manglen på tidsbestemte leveringskapacitetsaftaler ikke i sig selv er diskriminerende over for efterspørgselsstyringsoperatørerne. Som forklaret af visse interesserede parter (jf. betragtning 145) og af Det Forenede Kongerige (jf. betragtning 190) har nye efterspørgselsstyringsoperatører en række fordele i kapacitetsmarkedet i forhold til andre teknologier. Kommissionen bemærker navnlig, at den britiske regering, som beskrevet i betragtning 42, har hævet auktionsgarantien før auktion for ny produktion til 10 000 GBP/MW efter en høring i marts 2016. Samtidig blev auktionsgarantien før auktionen for ubekræftet efterspørgselsstyring sat til 5 000 GBP/MW, hvilket lemper byrden i relative tal. Siden 2015 skal efterspørgselsstyringsoperatørerne desuden kun stille en auktionsgaranti én gang for en ubekræftet efterspørgselsstyrings-CMU og kan derfor blive udvalgt til flere på hinanden følgende auktioner samtidig med, at de kun afgiver en auktionsgaranti én gang. Der skal desuden tages hensyn til andre aspekter af kapacitetsmarkedet ved vurderingen af, om ét træk, dvs. kravet om en auktionsgaranti, er diskriminerende over for efterspørgselsstyringsoperatørerne eller ej. Blandt de aspekter, der nævnes af de interesserede parter, og som er sammenfattet i betragtning 145, anføres opsigelsesgebyrer som eksempel på et tilfælde, hvor kravene er lavere for efterspørgselsstyring (op til 10 GBP/MW) end for andre former for kapacitet (op til 35 GBP/MW). Som forklaret af Det Forenede Kongerige (jf. betragtning 192) har den ændrede regel om omfordeling (jf. betragtning 180), som blev gennemført i juni 2019, begrænset ubekræftede efterspørgselsstyringsoperatørers eksponering for hele auktionsgarantien (selv om de fleste af deres komponenter er bekræftet).

(340) Kommissionen konkluderer derfor, at minimumstærsklen for deltagelse på 2 MW, herunder kravet om auktionsgaranti, hidtil ikke har udgjort en hindring for nye efterspørgselsstyringsoperatørers adgang til kapacitetsmarkedet. Som forklaret af Det Forenede Kongerige (jf. betragtning 193) er markedet under udvikling, og der kan i fremtiden være nogle efterspørgselsstyringsoperatører med en kapacitet på under 2 MW, som ville foretrække at deltage ved kapacitetsmarkedsauktioner uden aggregering. Kommissionen glæder sig derfor over Det Forenede Kongeriges tilsagn, jf. betragtning 193, om at nedsætte minimumstærsklen for deltagelse på kapacitetsmarkedet, som beskrevet i betragtning 30 og 31, til 1 MW for alle auktioner, hvortil udvælgelsesprocessen begynder i januar 2020, og at tage denne tærskel op til fornyet overvejelse senest i oktober 2021 for at undersøge mulighederne for en yderligere reduktion, jf. betragtning 193.

6.5.1.5. Foranstaltningens åbenhed for vedvarende energikilder og nye teknologier

(341) Vedvarende energikilder kan bidrage til at løse problemet med utilstrækkelig produktion. Kommissionen afviser derfor den idé, som en interesseret part har givet udtryk for, om, at disse teknologier ikke bør medtages i kapacitetsmarkedet (jf. betragtning 147). Som forklaret i afsnit 2.3 anvendes reduktionsfaktorer til at justere for risikoen for, at noget af eller hele kapaciteten ikke er til rådighed til at reagere i forbindelse med en spidslastsituation. Den metode, der blev anvendt til at bestemme de reduktionsfaktorer, der finder anvendelse på vind- og solenergi, er blevet godkendt af PTE ([67]) og fører til faktorer, der står i et rimeligt forhold til dem, der anvendes på andre kapacitetsmarkeder i EU ([68]). I modsætning til nogle af de interesserede parter (jf. betragtning 146) mener Kommissionen derfor, at det er hensigtsmæssigt at anvende reduktionsfaktorerne.

(342) Selv om Kommissionen ikke udtrykkeligt kom ind på dette spørgsmål i åbningsafgørelsen, angav nogle interesserede parter, at udelukkelsen af ikkesubsidieret teknologi fra deltagelse i kapacitetsmarkedet ikke var forenelig med miljø- og energiretningslinjerne. Som nævnt i betragtning 146 forklarede en interesseret part, at dens ikkesubsidierede vindmøllepark blev forhindret i at deltage i T-4-auktionen i 2017, mens der ikke var nogen udvælgelsesprocedure for den annullerede T-4-auktion i 2018 (for leveringsåret 2022/23).

(343) Kommissionen er af den opfattelse, at de regler, der er beskrevet i betragtning 32 og 33, er egnede til at undgå kumulering af statsstøtte. Ikke desto mindre bør de ikke føre til udelukkelse af kapacitetsleverandører, som ikke modtager en sådan støtte. Kommissionen noterer sig Det Forenede Kongeriges argumenter i betragtning 195 og anerkender, at Det Forenede Kongerige hurtigt traf foranstaltninger. Kommissionen glæder sig over ikrafttrædelsen af de nye regler for kapacitetsmarkedet i juni 2019, der giver vind- og solteknologierne adgang til at deltage i kapacitetsmarkedet som beskrevet i betragtning 196. Disse regler vil finde anvendelse på de T-1-, T-3- og T-4-auktioner, der er planlagt til januar 2020. De vil derfor gøre det muligt for den vindmøllepark, der er nævnt i betragtning 291, at deltage i den kommende T-3-auktion (leveringsåret 2022/23). Samtidig bemærker Kommissionen, at der kun er ét tilfælde, hvor en leverandør ikke kunne deltage i nogen af auktionerne, nemlig en vindmøllepark i T-4-auktionen i 2017, hvilket havde en ubetydelig indvirkning på det samlede kapacitetsmarked.

(344) Kapitaludgifterne for visse teknologier er faldet dramatisk i de senere år, så de måske ikke længere har brug for støtte fra de foranstaltninger, der er beskrevet i betragtning 32. For at undgå i fremtiden at udelukke kapacitetsleverandører, som ikke modtager en sådan støtte, som i den situation, der er beskrevet i betragtning 342, glæder Kommissionen sig derfor over, at Det Forenede Kongerige har forpligtet sig til (jf. betragtning 197) at vedtage alle de nødvendige regler (f.eks., men ikke begrænset til, reduktionsfaktorer) for at sikre, at enhver ny kapacitetstype, der effektivt kan bidrage til at løse problemet med utilstrækkelig produktion, kan deltage, så snart denne kapacitet har potentiale til at bidrage til at løse problemet med utilstrækkelig produktion.

6.5.1.6. Konklusion

(345) Kommissionen konkluderer derfor, at kapacitetsmarkedet er åbent for deltagelse af producenter, der benytter forskellige teknologier, og operatører, som tilbyder foranstaltninger med en tilsvarende teknisk ydeevne, i overensstemmelse med punkt 232, litra a), i miljø- og energiretningslinjerne.

6.5.2. *Deltagelse af operatører fra andre medlemsstater*

(346) Punkt 232, litra b), i miljø- og energiretningslinjerne tager sigte på at gøre det muligt for operatører fra andre medlemsstater at deltage i en foranstaltning. I åbningsafgørelsen anmodede Kommissionen om en afklaring af, hvorvidt grænseoverskridende deltagelse i det britiske kapacitetsmarked i fremtiden fortsat bør begrænses til samkøringslinjer.

(347) I åbningsafgørelsen forklarede Kommissionen, at Det Forenede Kongerige i 2014 fremlagde dokumentation for, at det på dette tidspunkt ikke var muligt at medtage udenlandsk kapacitet i kapacitetsmarkedet uden at gennemføre yderligere grænseoverskridende ordninger. Kommissionen anerkender kompleksiteten ved effektivt at tillade grænseoverskridende deltagelse i kapacitetsmarkedet på det pågældende tidspunkt. I stedet tillod Det Forenede Kongerige, at samkøringslinjer kunne deltage direkte i kapacitetsmarkedet i forbindelse med den anden auktion i 2015. Kommissionen var imidlertid i tvivl om, hvorvidt grænseoverskridende deltagelse i kapacitetsmarkedet i fremtiden fortsat skulle begrænses til samkøringslinjer.

([67]) https://www.emrdeliverybody.com/Prequalification/EMR%20DB%20Consultation%20response%20-%20De-rating%20Factor%20Methodology%20for%20Renewables%20Participation%20in%20the%20CM.pdf.

([68]) Følgende reduktionsfaktorer er brugt ved udvælgelsen til de kommende T-4-, T-3- og T-1-auktioner (jf. betragtning 18, litra d)): for onshore-vindenergi mellem 7,42 % og 8,98 %, for offshore-vindenergi mellem 10,55 % og 14,45 %, for solenergi mellem 2,34 % og 3,22 %. Disse reduktionsfaktorer svarer til dem, der er brugt i Irland (til f.eks. T-1-kapacitetsauktionen for 2019/2020, jf. http://sem-o.com/documents/general-publications/Initial-Auction-Information-Pack_IAIP1920T1.pdf) og i Italien (jf. afgørelse C(2018) 617 final).

(348) I henhold til artikel 26 i forordning (EU) 2019/943, som finder anvendelse fra den 1. januar 2020, skal kapacitetsmekanismer være åbne for direkte og grænseoverskridende deltagelse af kapacitetsleverandører beliggende i en anden medlemsstat. I denne forbindelse glæder Kommissionen sig over Det Forenede Kongeriges tilsagn, som er beskrevet i betragtning 200:

a) at bestræbe sig på at sikre, at udenlandsk kapacitet kan deltage på auktioner, for hvilke udvælgelsesprocessen begynder i januar 2020, forudsat at der indgås samarbejdsaftaler med transmissionssystemoperatører i nabolande, hvor den deltagende kapacitet er beliggende, samt

b) under alle omstændigheder at anvende udenlandsk kapacitet direkte ved alle auktioner, for hvilke udvælgelsesprocessen begynder, når de metoder, fælles regler og betingelser, der er omhandlet i artikel 26, stk. 11, i forordning (EU) 2019/943 om det indre marked for elektricitet, er blevet godkendt af ACER og offentliggjort på dets websted i henhold til artikel 27 i ovennævnte forordning og er trådt i kraft.

(349) I punkt 232, litra b), i miljø- og energiretningslinjerne angives det, at deltagelse af operatører fra andre medlemsstater bør være mulig, hvor en sådan deltagelse er fysisk mulig, dvs. hvor kapaciteten rent fysisk kan stilles til rådighed for den medlemsstat, der gennemfører foranstaltningen. Derfor er kapacitetsmarkedets forenelighed stadig sikret, hvis den direkte deltagelse af udenlandsk kapacitet ikke er mulig for en bestemt auktion, fordi det seneste skøn over den samkøringskapacitet, der er til rådighed, allerede blev fuldt ud afsat ved tidligere kapacitetsmarkedsauktioner for det pågældende leveringsår.

(350) For så vidt angår bemærkningerne fra nogle af de interesserede parter vedrørende »cap and floor«-betalingssystemet, der gælder for samkøringslinjer (jf. betragtning 149), mener Kommissionen, at denne situation er forskellig fra dem, der er beskrevet i betragtning 32-33 for så vidt angår kumulering af støtte. Som forklaret af Det Forenede Kongerige (jf. betragtning 201) tages eventuelle indtægter fra kapacitetsmarkedet i betragtning, før der foretages en vurdering af en samkøringslinjes indtægt med hensyn til »cap« og »floor«. En samkøringslinje vil derfor kun modtage en »floor«-betaling, hvis de samlede indtægter (herunder fra kapacitetsmarkedet) ligger under »floor«, mens samkøringslinjen skal betale tilbage til forbrugeren, hvis de samlede indtægter ligger over »cap«. Derfor adskiller »cap and floor« sig fra en støtteforanstaltning, der indebærer kumulering af støtte. Kommissionen mener derfor ikke, at samkøringslinjer burde have været udelukket fra at deltage i kapacitetsmarkedet på dette grundlag.

(351) For så vidt angår den interesserede parts bemærkning om udelukkelsen af samkøringslinjer fra den T-1-auktion, der blev afholdt i begyndelsen af 2018 for leveringsåret 2018/19, (jf. betragtning 150), noterer Kommissionen sig de argumenter, der er fremført af Det Forenede Kongerige i betragtning 202. Som forklaret i betragtning 143 og 144 i åbningsafgørelsen anerkender Kommissionen navnlig, at Det Forenede Kongerige har opjusteret sit skøn over samkøringslinjens bidrag i forbindelse med spidslastsituationer efter PTE's anbefaling og for at efterkomme betragtning 124 i afgørelsen fra 2014. Deres nettobidrag steg fra 0 GW til 2,1 GW for leveringsåret 2018/19 (jf. betragtning 36). Det Forenede Kongerige nedjusterede derfor den kapacitetsmængde, der skulle udbydes ved denne T-1-auktion. For at give samkøringslinjer mulighed for at deltage i denne T-1-auktion ville der imidlertid være behov for en forøgelse af den kapacitet, der skulle udbydes, i modsætning til markedsforventningerne baseret på betingelserne for T-4-auktionen i 2014.

(352) For så vidt angår de reduktionsfaktorer, der blev anvendt på samkøringslinjer, mener Kommissionen ikke, at metoden baseret på individuelle samkøringslinjer er diskriminerende. Som forklaret af Det Forenede Kongerige i betragtning 202 er denne særlige tilgang for samkøringslinjer berettiget, fordi den tager hensyn til de betydelige forskelle mellem samkøringslinjerne og de forbundne markeder. Disse forskelle kræver, at der anvendes et modelinterval for reduktionsfaktorer for hvert sammenkørt land (under anvendelse af en stokastisk paneuropæisk modelmetode). Panelet af tekniske eksperter undersøger desuden uafhængigt, om reduktionstallene er hensigtsmæssige.

(353) Med hensyn til den interesserede parts bemærkning om udelukkelsen af samkøringslinjer fra adgang til kapacitetsaftaler på over et år (jf. betragtning 150) er Kommissionen enig med Det Forenede Kongerige i, at tildeling af længere kontrakter til samkøringslinjer ville være i strid med Det Forenede Kongeriges holdning om, at samkøringslinjer er en kortsigtet løsning (jf. betragtning 202), indtil der er indført direkte udenlandsk deltagelse. I det omfang samkøringskapaciteten modtager kontrakter ved auktionen, vil denne kapacitet ikke være tilgængelig for import fra kapacitetsleverandører i nabolande. Direkte deltagelse af udenlandsk kapacitet vil derfor ikke være mulig.

(354) Kommissionen konkluderer også, at det at give samkøringslinjer adgang til kapacitetsaftaler på mere end et år, vil være i strid med punkt 232, litra b), og navnlig fodnote 97, i miljø- og energiretningslinjerne, ifølge hvilken ordninger bør tilpasses, hvis der indføres fælles ordninger for at fremme deltagelsen i disse ordninger på tværs af landegrænserne.

(355) Kommissionen konkluderer, at kapacitetsmarkedet giver operatører fra andre medlemsstater mulighed for at deltage og derfor opfylder punkt 232, litra b), i miljø- og energiretningslinjerne.

6.5.3. *Deltagelse af et tilstrækkeligt antal producenter, så der fastsættes en konkurrencedygtig pris på kapaciteten*

(356) Punkt 232, litra c), handler om at gøre det muligt for et tilstrækkeligt antal producenter at deltage med henblik på at fastsætte en konkurrencedygtig pris på kapaciteten. Som det fremgår af tabel 7, har kapacitetsprisen ikke været uforholdsmæssigt stor og er endda faldet fra 19,40 GBP/kW ved T-4-auktionen i 2014 til 8,40 GBP/kW ved T-4-auktionen i 2017. Desuden er kapacitetsprisen på T-1-auktionerne også faldet kraftigt fra 6,00 GBP/kW i 2017 til 0,77 GBP/kW på den betingede auktion, der blev afholdt i juni 2019.

(357) Kommissionen har ikke modtaget bemærkninger fra interesserede parter, der peger på det modsatte. Den konkluderer derfor, at der er et tilstrækkeligt antal kapaciteter, der deltager i kapacitetsmarkedet, til at fastsætte en konkurrencedygtig pris på kapaciteten i overensstemmelse med punkt 232, litra c), i miljø- og energiretningslinjerne.

6.5.4. *Undgåelse af negative virkninger i det indre marked, der skyldes lovgivningsmæssige foranstaltninger*

(358) Som beskrevet i betragtning 110-118 i denne afgørelse (jf. også betragtning 102-110 i åbningsafgørelsen) har Det Forenede Kongerige gennemført en række reformer for at forbedre elmarkedernes funktion.

(359) Kommissionen har ikke modtaget bemærkninger fra interesserede parter, der peger på det modsatte, og på grundlag af ovennævnte argumenter konkluderer den, at det britiske kapacitetsmarked undgår negative virkninger i det indre marked, jf. punkt 232, litra d), i miljø- og energiretningslinjerne.

6.5.5. *Indvirkning på incitamenter til at investere i samkøringskapacitet og markedskobling*

(360) Samkøringslinjer har kunnet deltage i kapacitetsmarkedsauktioner siden den anden auktion i 2015, jf. betragtning 34. Kapacitetsmarkedet har derfor bidraget til finansieringen af samkøringslinjer. Som det fremgår af tabel 2 ovenfor, vandt tre nye samkørings-CMU'er T-4-auktionen i 2017.

(361) Mere generelt, som beskrevet i betragtning 116 i denne afgørelse, er det britiske samkøringsniveau steget fra 4 % i 2014 til 6 % af den samlede installerede kapacitet i 2019, navnlig efter at NEMO-samkøringslinjen med Belgien blev taget i brug den 31. januar 2019. Samkøringskapaciteten forventes at stige til 9 % i 2021 ([69]). De foranstaltninger, der er beskrevet i afsnit 2.8.4, bidrager desuden til at gøre markedskoblingen mere effektiv.

(362) Kommissionen har ikke modtaget bemærkninger fra interesserede parter, der peger på det modsatte. Den konkluderer derfor, at kapacitetsmarkedet ikke mindsker incitamenterne til at investere i samkøringskapacitet eller markedskobling i overensstemmelse med punkt 233, litra a) og b), i miljø- og energiretningslinjerne.

6.5.6. *Indvirkning på beslutninger om investeringer i produktionskapacitet, som er truffet før foranstaltningen*

(363) I åbningsafgørelsen anførte Kommissionen, at ifølge de modeller, som Det Forenede Kongerige har fremlagt, vil indførelsen af kapacitetsmarkedet have en tendens til at nedbringe elpriserne på energimarkedet over tid. Det forhold, at eksisterende producenter — som traf investeringsbeslutningerne baseret på de forventede engrospriser på energi — har adgang til kapacitetsmarkedet og kan supplere deres markedsindtægter, indebærer derfor, at deres investeringsbeslutninger generelt ikke undermineres. Desuden blev anlæg, der påbegyndte opførelsen mellem maj 2012 og den første auktion i 2014, anset for at være nye anlæg for at anerkende deres kapitalinvesteringer og deres forventning om kapacitetsmarkedets indførelse.

(364) Som ved enhver ændring af markedsudformningen kan det forventes, at nogle af de eksisterende anlæg kan blive påvirket mere end andre. Navnlig kan de anlæg, der er blevet opført senere, men inden maj 2012, og som derfor ikke betragtes som »nye« under kapacitetsmarkedet, forventes at blive påvirket mere af indførelsen af foranstaltningen. Eventuelle negative virkninger bør imidlertid begrænses af, at ethvert anlæg kan få adgang til kapacitetsmarkedet, og bør opvejes af de betydelige fordele, som foranstaltningen bør medføre for elsystemet, også i lyset af det klare prissignal, som kapacitetsmarkedet bør give i forbindelse med kapacitet. Et sådant prissignal ville ikke eksistere uden foranstaltningen og ville derfor skulle måles indirekte gennem elprisen.

([69]) I disse tal antages det, at Det Forenede Kongeriges elproduktionskapacitet forbliver konstant på 81,3 GW.

(365) Kommissionen har ikke modtaget bemærkninger fra interesserede parter, der peger på det modsatte. Den konkluderer derfor, at kapacitetsmarkedet ikke underminerer investeringsbeslutninger, som er truffet før foranstaltningen, i overensstemmelse med punkt 233, litra c), i miljø- og energiretningslinjerne.

6.5.7. *Indvirkning på markedsdominans*

(366) Punkt 232, litra d), i miljø- og energiretningslinjerne vedrører behovet for at undgå negative virkninger i det indre marked. I åbningsafgørelsen bemærkede Kommissionen, at længere kapacitetsaftaler om nye investeringer gjorde det muligt for nytilkomne at sikre den nødvendige finansiering. Dette vil også bidrage til at imødegå risikoen for markedsdominans ved at lette markedsadgangen. Kommissionen bemærkede også, at den stærke prisdannelsesfunktion i en hollandsk auktion med diskriminerende priser reducerer risikoen for at udøve markedsmagt på auktionen.

(367) Kommissionen har ikke modtaget bemærkninger fra interesserede parter, der peger på det modsatte. Den konkluderer derfor, at kapacitetsmarkedet ikke styrker markedsdominans i overensstemmelse med punkt 232, litra d), i miljø- og energiretningslinjerne.

6.5.8. *Forrang for producenter, der anvender kulstoffattige teknologier, i tilfælde af de samme tekniske og økonomiske parametre*

(368) I åbningsafgørelsen anførte Kommissionen en liste over årsager til, at den mente, at kapacitetsmarkedet gav forrang for producenter, der anvender kulstoffattige teknologier, i tilfælde af, at de tekniske og økonomiske parametre er de samme, i overensstemmelse med punkt 233, litra e), i miljø- og energiretningslinjerne:

a) Foranstaltningen er åben for producenter, der anvender kulstoffattige teknologier. For at undgå kumulering af støtte og den deraf følgende overkompensation må producenter dog ikke være modtagere af andre støtteforanstaltninger som beskrevet i betragtning 32 og 33.

b) Den udbudsform, der anvendes i mekanismen, eksponerer deltagerne for kulstofpriserne, når de sælger deres elektricitet på markedet. Tilsvarende tekniske egenskaber og højere kulstofomkostninger vil derfor reducere de forventede indtægter på energimarkedet og hæve den kapacitetspris, som tilbudsgivere, der anvender kulstofintensive teknologier, vil byde ved auktionen (jf. betragtning 67 ovenfor), hvilket vil reducere sandsynligheden for, at de vinder en auktion ([70]).

c) Som anført i afgørelsen fra 2014 (betragtning 153) og i åbningsafgørelsen (betragtning 195), mener Kommissionen, at de kulstofomkostninger, der er forbundet med EU ETS, udgør generelle økonomiske parametre som omhandlet i punkt 233, litra e), i miljø- og energiretningslinjerne og derfor ikke er tilstrækkelige til at påvise, at en foranstaltning giver kulstoffattige producenter en særlig forrang. Kommissionen bemærker imidlertid, at Det Forenede Kongerige i 2013 indførte en minimumstærskel for kulstofpriserne (»Carbon Price Floor« (CPF)), der blev fastsat til 18 GBP/tCO_2 for 2018/19 og 2019/20. Dette element har resulteret i en højere kulstofpris for elproducenter end EU ETS alene. Efter Kommissionens opfattelse har samspillet mellem CPF og den ovenfor beskrevne auktionsmekanisme en virkning svarende til sekundære udvælgelseskriterier (f.eks. i forbindelse med en udbudsprocedure, hvor der anvendes andre kriterier end pris), der giver forrang for kulstoffattige producenter i tilfælde af tilsvarende tekniske og økonomiske parametre.

(369) Som nævnt i betragtning 160 insisterer nogle interesserede parter på, at det er nødvendigt at ændre kapacitetsmarkedet, så det generelt giver forrang til kulstoffattige teknologier. I den rapport, der er nævnt i betragtning 21, foreslog House of Commons' videnskabs- og teknologiudvalg endvidere, at kapacitetsmarkedet bør støtte kulstoffattige teknologier så meget som muligt og bør omfatte et minimum for den kapacitetsmarkedsfinansiering, der skal tildeles kulstoffattige teknologier. Kommissionen anslår, at de foreslåede ændringer af det britiske kapacitetsmarked ikke er nødvendige for at overholde miljø- og energiretningslinjerne, eftersom det i henhold til punkt 233, litra e), i miljø- og energiretningslinjerne kun er påkrævet, at kapacitetsmarkedet giver forrang til producenter, der anvender kulstoffattige teknologier, i tilfælde af, at de tekniske og økonomiske parametre er de samme hos flere producenter.

(370) For så vidt angår de interesserede parters bemærkninger om, at kapacitetsmarkedet bør overholde de CO_2-emissionsgrænser, der er fastsat i forordning (EU) 2019/943 (jf. betragtning 161), bemærker Kommissionen følgende:

a) For så vidt angår ny kapacitet, trådte en ændring af reglerne om kapacitetsmarkedet i kraft den 18. juli 2019 med henblik på at indføre denne grænse for kulstofemissioner for ny kapacitet, der ansøger om udvælgelse til at deltage ved de kapacitetsauktioner, der skal afholdes i begyndelsen af 2020 (herunder eventuelle nye komponenter, der deltager som ubekræftet efterspørgselsstyring), jf. betragtning 217.

([70]) Alternativt gør Det Forenede Kongerige gældende, at hvis to projekter med forskellig kulstofintensitet afgiver de samme bud, kan dette kun forklares med forskellige tekniske og andre økonomiske karakteristika.

b) Hvad angår den eksisterende kapacitet, har Det Forenede Kongerige forpligtet sig til at overholde de relevante bestemmelser i forordning (EU) 2019/943. Den vil navnlig inden udgangen af 2020 vedtage reguleringsmæssige ændringer for at sikre, at produktionskapacitet, der påbegyndte kommerciel produktion før den 4. juli 2019, og som udleder over 550 g CO_2 af fossil oprindelse pr. kWh elektricitet og over 350 kg CO_2 af fossil oprindelse i gennemsnit pr. år pr. installeret kWe, fra den 1. juli 2025 ikke modtager betalinger eller tilsagn om fremtidige betalinger i henhold til kapacitetsmarkedet jf. betragtning 218).

(371) På grundlag af disse betragtninger konkluderer Kommissionen, at kapacitetsmarkedet giver forrang til producenter, der anvender kulstoffattige teknologier, i tilfælde af at de tekniske og økonomiske parametre er de samme hos flere producenter, i overensstemmelse med punkt 233, litra e), i miljø- og energiretningslinjerne.

6.5.9. *Konklusion om undgåelse af uforholdsmæssigt negativ indvirkning på konkurrencen og samhandelen*

(372) Kommissionen konkluderer derfor, at kapacitetsmarkedet opfylder retningslinjerne i afsnit 3.9.6 i miljø- og energiretningslinjerne.

6.6. **Overholdelse af traktatens artikel 30 og 110**

(373) I åbningsafgørelsen drog Kommissionen den foreløbige konklusion, at foranstaltningens finansieringsmekanisme ikke indebar nogen begrænsninger, der ville være i strid med traktatens artikel 30 eller artikel 110.

(374) Som forklaret i betragtning 88, finansieres betalingerne af en afgift, der pålægges elleverandørerne (»leverandørforpligtelsen«). Leverandøren af afregningsydelser beregner og opkræver betalingerne i henhold til leverandørforpligtelsen. Det Forenede Kongerige forklarer, at leverandørforpligtelsen pålægges alle godkendte leverandører i forhold til deres markedsandel baseret på de solgte mængder elektricitet. Kommissionen mener imidlertid, at afgiften er meget lig en afgift på elektricitetsforbruget.

(375) For så vidt angår traktatens artikel 30 og 110 fremgår det af fast retspraksis, at EU-retten ikke på sit nuværende udviklingstrin begrænser den enkelte medlemsstats frihed til at indføre en differentieret afgiftsordning for visse produkter, også selv om disse må anses for lignende varer, jf. traktatens artikel 110, stk. 1, når dette sker efter objektive kriterier, såsom arten af de benyttede råstoffer eller den anvendte fremstillingsmetode. Sådanne afgiftsforskelle er imidlertid kun forenelige med EU-retten, hvis de forfølger formål, der også er forenelige med kravene i EU-retten, og hvis den pågældende afgiftsordning er udformet således, at der ikke sker nogen form for direkte eller indirekte forskelsbehandling af varer indført fra andre medlemsstater eller nogen form for beskyttelse af konkurrerende indenlandsk fremstillede varer ([71]).

(376) Kommissionen har ikke modtaget bemærkninger fra interesserede parter eller fra Det Forenede Kongerige, der peger på det modsatte, og fastholder sin foreløbige konklusion.

(377) En diskriminerende behandling af indførsler fra andre medlemsstater forudsætter, at ensartede situationer behandles forskelligt. Kommissionen har derfor vurderet, om indførslen er i samme situation som den nationale produktion. Som forklaret i betragtning 34, har samkøringslinjer været berettiget til at deltage i kapacitetsmarkedet siden den anden auktion i 2015 som CMU'er på lige fod med britisk kapacitet. For fremtiden vil Det Forenede Kongerige endvidere give mulighed for, at udenlandsk kapacitet kan deltage i kapacitetsmarkedet direkte, som beskrevet i betragtning 200.

(378) Kommissionen konkluderer derfor, at foranstaltningens finansieringsmekanisme ikke indebar nogen begrænsninger, der ville være i strid med traktatens artikel 30 eller artikel 110.

6.7. **Gennemsigtighed**

(379) Som forklaret i betragtning 221, har Det Forenede Kongerige forpligtet sig til at anvende de gennemsigtighedsbetingelser, der er fastsat i afsnit 3.2.7 i miljø- og energiretningslinjerne, for så vidt det er relevant for den støtte, der ydes på kapacitetsmarkedet. Denne retningslinje er således opfyldt.

6.8. **Forenelighedsvurderingens gyldighed**

(380) Den 15. november 2018 annullerede Den Europæiske Unions Ret (Retten) i sag T-793/14 — Tempus mod Kommissionen — Kommissionens afgørelse af 23. juli 2014. Den 25. januar 2019 appellerede Kommissionen Rettens dom (sag C-57/19). Da appellen ikke havde opsættende virkning, besluttede Kommissionen for at efterkomme Rettens dom at foretage en fornyet vurdering af det britiske kapacitetsmarked og indledte den 21. februar 2019 den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 108, stk. 2, i TEUF.

([71]) Sag C-213/96, Outokumpu, Sml. 1998 I, s. 1777, præmis 30.

(381) Af hensyn til retssikkerheden er det nødvendigt at fastlægge status for denne afgørelse, hvis Domstolen beslutter at omgøre Rettens dom i sag T-793/14, i hvilket tilfælde afgørelsen af 23. juli 2014 er gyldig fra datoen for dens vedtagelse. I den foreliggende sag ville den forenelighedsvurdering, der er foretaget i denne afgørelse for så vidt angår de foranstaltninger, der var gældende indtil datoen for vedtagelsen af denne afgørelse, ikke have noget formål eller nogen retsvirkninger. Med hensyn til ændringer af kapacitetsmarkedet i forhold til den mekanisme, der blev godkendt ved Kommissionens afgørelse af 23. juli 2014, mener Kommissionen, at disse ændringer, som er beskrevet i betragtning 182, 187, 194, 197, 200 og 218, ville udgøre en ændring af kapacitetsmarkedet i henhold til artikel 4, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 ([72]), som Kommissionen har erklæret forenelig med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107, stk. 3, på grundlag af vurderingen i denne afgørelse.

7. **KONKLUSION**

(382) Kommissionen finder, at Det Forenede Kongerige fra datoen for foranstaltningens gennemførelse og indtil dens suspension den 15. november 2018 efter Rettens dom ([73]) ulovligt har gennemført kapacitetsmarkedet i strid med traktatens artikel 108, stk. 3, jf. betragtning 235. Kommissionen finder imidlertid, at foranstaltningen er forenelig med det indre marked efter traktatens artikel 107, stk. 3, litra c), navnlig på grundlag af retningslinjerne i afsnit 3.9 i miljø- og energiretningslinjerne, i en periode på højst 10 år fra den dato, hvor foranstaltningen første gang blev gennemført i 2014 (hvilket anses for at være den 16. december 2014, dvs. da den første kapacitetsmarkedsauktion blev afholdt) ([74]) —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Støtteordningen i form af det kapacitetsmarked, som Det Forenede Kongerige har gennemført i henhold til Energy Act 2013 (»støtteordningen«), er forenelig med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107, stk. 3, litra c). Kommissionen godkender støtteordningen for en periode på højst 10 år fra den 16. december 2014.

Artikel 2

Såfremt Domstolen omgør Rettens dom i sag T-793/14 og beslutter at stadfæste afgørelse C(2014) 5083, affattes artikel 1 således:

»*Artikel 1*

De foreslåede ændringer af støtteordningen, der er erklæret forenelig med det indre marked ved afgørelse C(2014) 5083, som blev meddelt Kommissionen den 12. september 2019, og som er beskrevet i bilaget til denne afgørelse, er forenelige med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107, stk. 3, litra c), fra datoen for meddelelsen af denne afgørelse til den 15. december 2024.«

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. oktober 2019.

På Kommissionens vegne
Margrethe VESTAGER
Medlem af Kommissionen

([72]) Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21. april 2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EU) 2015/1589 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT L 140 af 30.4.2004, s. 1).
([73]) Jf. betragtning 17.
([74]) Jf. artikel 21, nr. 8), i forordning (EU) 2019/943.

BILAG

ÆNDRINGER AF KAPACITETSMARKEDET

1) For det første har Det Forenede Kongerige givet tilsagn om:

   a) at nedsætte minimumstærsklen for deltagelse på kapacitetsmarkedet, som beskrevet i betragtning 30 og 31 i denne afgørelse, til 1 MW for alle auktioner, hvortil udvælgelsesprocessen begynder i januar 2020

   b) at tage denne tærskel op til fornyet overvejelse senest i oktober 2021 for at undersøge mulighederne for en yderligere reduktion.

2) For det andet har Det Forenede Kongerige givet tilsagn om:

   a) at bestræbe sig på at sikre, at udenlandsk kapacitet kan deltage på auktioner, for hvilke udvælgelsesprocessen begynder i januar 2020, forudsat at der indgås samarbejdsaftaler med transmissionssystemoperatører i nabolande, hvor den deltagende kapacitet er beliggende, og under alle omstændigheder

   b) at anvende udenlandsk kapacitet direkte ved alle auktioner, for hvilke udvælgelsesprocessen begynder, når de metoder, fælles regler og betingelser, der er omhandlet i artikel 26, stk. 11, i forordning (EU) 2019/943 om det indre marked for elektricitet, er blevet godkendt af ACER og offentliggjort på dets websted i henhold til artikel 27 i ovennævnte forordning og er trådt i kraft.

3) For det tredje har Det Forenede Kongerige givet tilsagn om at vedtage alle de nødvendige regler (f.eks., men ikke begrænset til, reduktionsfaktorer) for at sikre, at enhver ny kapacitetstype, der effektivt kan bidrage til at løse problemet med utilstrækkelig produktion, kan deltage, så snart denne kapacitet har potentiale til at bidrage til at løse problemet med utilstrækkelig produktion.

4) For det fjerde har Det Forenede Kongerige givet tilsagn om:

   a) at gøre det muligt for alle kapacitetstyper (undtagen samkøringslinjer) at ansøge om at blive udvalgt til at byde på de forskellige kontraktlængder, hvis de kan dokumentere, at de opfylder de tærskler for kapitaludgifter, der er beskrevet i betragtning 75 i denne afgørelse

   b) løbende at justere disse tærskler for at sikre, at de fortsat er passende.

5) For det femte har Det Forenede Kongerige givet tilsagn om:

   a) fortsat ved T-1-auktionerne at aftage mindst 50 % af den kapacitet, der er reserveret fire år tidligere som led i parameterindstillingen for T-4-auktionen for samme leveringsår

   b) fortsat at anvende reservationsmetoden baseret på et 95 % konfidensinterval, jf. betragtning 62 i denne afgørelse, til at bestemme den minimale kapacitetsmængde, der vil blive reserveret til en T-1-auktion.

6) For det sjette har Det Forenede Kongerige givet tilsagn om at overholde bestemmelserne i forordning (EU) 2019/943 og navnlig senest ved udgangen af 2020 at vedtage lovgivningsmæssige ændringer for at sikre, at produktionskapacitet, der påbegyndte kommerciel produktion før den 4. juli 2019, og som udleder mere end 550 g CO_2 af fossil oprindelse pr. kWh elektricitet og mere end 350 kg CO_2 af fossil oprindelse i gennemsnit pr. år pr. installeret kWe, fra den 1. juli 2025 ikke modtager betalinger eller tilsagn om fremtidige betalinger under kapacitetsmarkedet.